

**YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
PSİKOLOJİ ANABİLİM DALI**

**YEME BOZUKLUĞUNUN PARTNERE BAĞLI BENLİK
DEĞERİ, BAĞLANMA STİLLERİ VE ÇATIŞMA İLETİŞİM
TARZI İLE İLİŞKİSİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

Dilara ÜSTÜNEL

Lefkoşa

Haziran, 2022

DILARA ÜSTÜNEL

**PARTNERE BAĞLI BENLİK
DEĞERİ, BAĞLANMA STİLLERİ VE
ÇATIŞMA İLETİŞİM TARZI İLE
İLİŞKİSİ**

**YÜKSEK LİSANS
TEZİ**

2022

**YAKIN DOĞU ÜNİVERSİTESİ
LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ
PSİKOLOJİ ANABİLİM DALI**

**YEME BOZUKLUĞUNUN PARTNERE BAĞLI BENLİK
DEĞERİ, BAĞLANMA STİLLERİ VE ÇATIŞMA İLETİŞİM
TARZI İLE İLİŞKİSİ**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

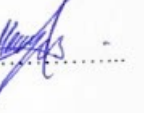
Dilara ÜSTÜNEL

**Tez DanıŐmanı
Doç. Dr. Meryem KARAAZİZ**

**Lefkoşa
Haziran, 2022**

Onay

Dilara Üstünel tarafından hazırlanan “**Yeme Bozukluğunun Partnere Bağlı Benlik Değeri, Bağlanma Stilleri ve Çatışma İletişim Tarzı İle İlişkisi**” başlıklı tez, kapsam ve nitelik açısından kalite standartlarına uygunluğu ile ilgili Psikoloji Anabilim Dalında Yüksek Lisans Tezi olarak 18.07.2022 tarihinde kabul edilmiştir.

Jüri Üyeleri	Adı – Soyadı	İmza
Jüri Başkanı:	Dr. Bingül Harmancı	
Jüri Üyesi:	Yrd. Doç.Dr. Sözen İnak	
Danışman:	Doç. Dr. Meryem Karaaziz	

Anabilim/ Anasanat Dalı Başkanı Onayı

18.07.2022

Ünvan, Ad-Soyad
Anabilim/Anasanat Dalı Başkanı

Lisansüstü Eğitim Enstitüsü Onayı

21.07.2022
Prof. Dr. Kemal Hüsnü Can Başer
Enstitü Müdürü

Tez savunması online (çevrim içi) yapılmıştır. Jüri üyeleri onaylarını sözlü olarak vermişlerdir. Tüm süreç kaydedilmiştir.

Etik İlkelere Uygunluk Beyanı

Bu tezin içinde sunduğum verileri, bilgileri ve belgeleri akademik ve etik kurallar çerçevesinde elde ettiğimi; tüm bilgi, belge, değerlendirme ve sonuçları bilimsel etik ve ahlak kurallarına uygun olarak sunduğumu; çalışmada bana ait olmayan tüm veri, düşünce, sonuç ve bilgilere bilimsel etik kurallar gereği olarak eksiksiz şekilde uygun atıf yaptığımı ve kaynak göstererek belirttiğimi beyan ederim.

Dilara Üstünel

09/05/2022

Teşekkür

Yüksek lisans eğitimimin başlangıcından itibaren her konuda desteğini esirgemeyen ve tecrübeleri ile mesleki alanda gelişmemi sağlayan ve yol gösteren tez danışmanım Doç. Dr.Meryem KARAAZİZ' e samimiyetimle teşekkür ederim.

Bir ömür boyu desteklerini esirgemeyen ve her anımda yanımda olan canım annem Sultan ÜSTÜNEL'e biricik babam Yılmaz ÜSTÜNEL' e, üzerimdeki emeğinin asla ödeyemeyeceğim anneannem Ayten Özlük'e ve her zaman en büyük destekçim olan kardeşim Sıla ÜSTÜNEL' e sonsuz teşekkür ederim.

Tez yazım sürecimde desteklerini hissettiğim isimlerini saymadığım diğer aile bireylerime, arkadaşlarıma ; sürekli yanımda olan her zaman beni destekleyen ve bana olan inancını asla yitirmeyen Murat Ensar BAŞTEMUR'a çok teşekkür ederim.

Psk. Dilara Üstünel

Özet

Yeme Bozukluğunun Partnere Bağlı Benlik Değeri, Bağlanma Stilleri ve Çatışma İletişim Tarzı İle İlişkisi

Dilara Üstünel

Yüksek Lisans Psikoloji Bilim Dalı

Haziran 2022,103 Sayfa

Yeme bozuklukları, günümüzde yaygınlaşan ve bütün yaş gruplarını tehdit eden bir sağlık sorunu haline gelmiştir. Yeme bozukluklarının gelişmesine sebep olan faktörler oldukça çeşitlidir. Bu faktörleri belirlemek ve tedavi planına destek olmak için yapılan çalışmalar her geçen gün artmaktadır. Bu çalışmada, partnere bağlı benlik değeri, bağlanma stilleri ve çatışma iletişim tarzının yeme bozukluğu ile ilişkisi incelenmiştir. Ayrıca demografik özelliklerin, yeme bozukluğunda oynadığı aracı rolün etkisini incelemek amaçlanmıştır. Araştırmanın deseni, ilişkisel araştırma yöntemlerinden olan korelasyonel modeldir. Araştırmanın örnekleme, amaçsal örnekleme yöntemi kullanılarak 18 yaş üzeri, TC ve KKTC’ de yaşayan, romantik birlikteliği olan kişiler olarak seçilmiştir. Araştırmaya, 190 kadın, 220 erkek olmak üzere 410 kişi katılmıştır (N = 410). Araştırmada, Sosyodemografik Bilgi Formu, Yeme Tutumları Testi-40 (YTT-40), Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri-2 (YİYE-2), Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeği ve Çatışma İletişim Tarzı Ölçeği kullanılmıştır. Yeme Bozukluklarının Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeği ve Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri puanları arasında pozitif yönlü ilişki bulunmuştur. Yaş, partnerin yaşı, eğitim durumu, partnerin eğitim durumu, partnerin ve katılımcının yaşadığı ülkeleri içeren demografik özelliklerin yeme bozukluğu üzerinde etkisi olmadığı sonucuna varılmıştır. Mevcut çalışmadaki bulgular, literatüre katkı sağlayarak, bu alanda yapılacak yeni çalışmalara yol gösterici nitelikte olup, tanı grubuna dahil ve hiç tanı almamış bireylerin ayrıca ele alınması literatüre destek sağlaması amacıyla büyük önem taşımaktadır. Yeme bozuklukları tedavisinde, bireylerin partnerleri ile olan ilişkileri ve bağlanma stillerinin göz önünde bulundurulmasının da büyük önem taşıdığı görülmektedir.

Anahtar kelimeler: yeme bozuklukları, partnere bağlı benlik değeri, bağlanma stilleri, çatışma iletişim tarzı

Abstract

The Relationship of Eating Disorders With Partner Contingent Self Worth, Attachment Styles and Conflict Communication Style

Üstünel Dilara

June 2022, 103 pages

Eating disorders have become a common health problem that threatens all age groups today. The factors that cause the development of eating disorders are quite diverse. Studies to identify these factors and support the treatment plan are increasing day by day. In this study, the relationship between partner-related self-worth, attachment styles, and conflict communication style with eating disorder was investigated. In addition, it was aimed to examine the effect of the mediating role of demographic characteristics in eating disorders. The design of the research is the correlational model, which is one of the relational research methods. The sample of the study was chosen as people over the age of 18, living in TR and TRNC, and having a romantic relationship using the purposive sampling method. A total of 410 individuals, 190 women and 220 men, participated in the study (N = 410). In the study, Sociodemographic Information Form, Eating Attitudes Test-40 (YTT-40), Experiences in Close Relationships Inventory-2 (YIYE-2), Partner Attached Self Value Scale and Conflict Communication Style Scale were used. A positive correlation was found between the scores of the Eating Disorders Partner Attached Self-Esteem Scale and the Inventory of Experiences in Close Relationships. It was concluded that demographic characteristics, including age, partner's age, education level, educational status of the partner, and the countries where the partner and participant lived, had no effect on the eating disorder. The findings of the current study contribute to the literature and guide new studies in this field, and it is of great importance to consider individuals who are included in the diagnosis group and who have never been diagnosed, in order to support the literature. Considering the relationships and attachment styles of individuals with their partners seems to be of great importance in the treatment of eating disorders.

Keywords : eating disorders, partner contingent self worth, attachment styles, conflict communication styles

İçindekiler

Onay	i
Etik İlkelere Uygunluk Beyanı	ii
Teşekkür	iii
Özet.....	iv
Abstract.....	iv
İçindekiler	v
Kısaltmalar	x
Giriş	1
Problem Durumu	2
Araştırmanın Amacı.....	4
Alt Amaçlar	4
Araştırmanın Önemi.....	5
Sınırlılıklar	6
Tanımlar	6
Kavramsal Temeller/Kuramsal Temeller ve İlgili Araştırmalar	7
Yeme Bozukluğu	7
Yeme Bozukluklarının Sınıflandırılması	7
Anoreksiya Nervoza	8
Bulimiya Nervoza.....	9
Tıkınırcasına Yeme Bozukluğu.....	10
Kaçınan-Kısıtlayıcı Yiyecek Alımı Bozukluğu	10
Ruminasyon Bozukluğu (Geri çıkarma bozukluğu).....	11
Pika Sendromu	12
<i>Tanımlanmış Diğer Bir Beslenme ve Yeme Bozukluğu</i>	12
Atipik Anoreksiya Nervoza. A.....	12
Bulimiya Nervoza (düşük sıklıkta ve/veya sınırlı süreli).	13

Tıkınırcasına yeme bozukluğu (düşük sıklıkta ve/veya sınırlı süreli). ...	13
Çıkarma bozukluğu.	13
Gece yemek yeme bozukluğu.	13
<i>Tanımlanmamış Beslenme ve Yeme Bozukluğu</i>	13
Benlik Değeri	13
Partnere Bağlı Benlik Değeri	14
Bağlanma Kuramı	14
Yetişkin Bağlanma Stilleri	15
Dört Kategori Modeli.	15
Güvenli Bağlanma.	16
Kayıtsız Bağlanma.....	16
Korkulu Bağlanma.....	16
Saplantılı Bağlanma.....	16
Çatışma İletişim Tarzı.....	17
Yapılan Araştırmalar.....	17
Yöntem	21
Araştırma Modeli.....	21
Evren ve Örneklem	21
Verilerin Toplanması	24
Veri Toplama Araçları	24
Sosyodemografik Bilgi Formu.....	24
Yeme Tutumları Testi (YTT-40).....	24
Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri-II (YİYE-II).....	24
Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeği.	25
Çatışma İletişim Tarzları Ölçeği (ÇİTÖ).....	25
Çalışma Planı ve Süreci	25
Verilerin İstatistiksel Analizi.....	26

Bulgular ve Yorumlar.....	28
Tartışma	53
Sonuç ve Öneriler.....	62
Sonuç.....	62
Öneriler	64
Devlete.....	64
Klinisyenlere	65
Araştırmacılara.....	65
EKLER	77
EK-1 Katılımcı Bilgilendirme Formu.....	77
Ek- 2 Aydınlatılmış Onam	78
Ek-3 Demografik Bilgi Formu	79
EK-4 Yeme Tutumları Testi (YTT-40).....	80
EK-5 Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri-2 (YİYE – II).....	81
EK-6 Çatışma İletişim Tarzları Ölçeği (ÇİTÖ).....	82
EK-7 Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeği.....	83
EK-8 Ölçek İzinleri	84
Yeme Tutumları Testi (YTT-40).....	84
Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeği	85
Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri- 2	86
Çatışma İletişim Tarzları Ölçeği (ÇİTÖ)	87
EK- 9 Turnitin.....	88
EK - 10 Özgeçmiş	89
EK -11 Bilimsel Araştırmalar Etik Kurulu.....	90

Tablolar Listesi

Tablo 1. Katılımcıların ve partnerlerinin sosyo-demografik özellikleri.....	23
Tablo 2 Ölçeklerden alınan puanların normallik testleri.	27
Tablo 3. Katılımcıların Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanlar	28
Tablo 4. Katılımcıların cinsiyetine göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılması.....	29
Tablo 5. Katılımcıların yaş grubuna göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılması.....	31
Tablo 6. Katılımcıların partnerinin yaş grubuna göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılması.....	33
Tablo 7. Katılımcıların yaşadığı ülkeye göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılması.....	35
Tablo 8. Katılımcıların partnerinin yaşadığı ülkeye göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılması.....	37
Tablo 9. Katılımcıların eğitim durumuna göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılması.....	39
Tablo 10. Katılımcıların partnerinin eğitim durumuna göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılması.....	41
Tablo 11. Katılımcıların çalışma durumuna göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılması.....	43

Tablo 12. Katılımcıların partnerinin çalışma durumuna göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılması	45
Tablo 13. Katılımcıların Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanlar arasındaki korelasyonlar	47
Tablo 14. Katılımcıların sosyo demografik özelliklerinin Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların yeme davranışı bozukluğu riskine etkisi	50

Kısaltmalar

APA: Amerikan Psikoloji Birliği

ÇİTÖ : Çatışma İletişim Tarzı Ölçeği

DSM : Mental Bozuklukların Tanısal ve Sayımsal El Kitabı ve Ruhsal
Bozuklukların Tanısal El Kitabı

SPSS : Sosyal Bilimler İçin İstatistik Programı

YİYE : Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri

YTT : Yeme Tutum Testi

BÖLÜM I

Giriş

Bu bölümde araştırmanın amacı, önemi, sınırlılıkları ve ilgili tanımlamalar yer almaktadır.

İnsan biyolojisinin hayata tutunmasının temel araçlarından biri beslenmedir. Sırf bu nedenle milyonlarca yıl boyunca sürekli evrilen süreç içinden geçen insan nesli, beraberinde hayatta kalmasını sağlayacak yeme içme kültürünü de eş zamanlı olarak geliştirmiştir (Kaplan ve Yurdagül, 2018). Söz gelişi insanlık tarihinde tarıma geçiş önemli bir aşama olduğu gibi, insan biyolojisinde de birtakım farklılıklar yaratmış olduğu yapılan araştırmalardan anlaşılmaktadır (Bostan , 2016). Çağlar boyu kültürler , yeme kültür ve düzenlerini her ne kadar kendi içlerinde korusalar da şimdilerde yaygınlaşan yeme içme kültürüyle birlikte öne çıkan sorunları da beraberinde getirmektedir. Bu sorunlardan bir tanesi de yeme bozukluklarıdır. Yeme bozuklukları, insan sağlığını tehdit edecek biçimde, yeme davranışının bozulması ile ilişkilendirilen bir bozukluktur (Arıca S.G., vd., 2011). Yeme bozuklukları, tüm yaş ve cinsiyet gruplarında görülmekle birlikte, 15-19 yaş grubunda ve kadınlarda daha sık görülmektedir (Clark vd., 2012). Tedavi edilmediği sürece , insan sağlığını tehdit eden yeme bozuklukları günümüzde çok yaygın görülmekle beraber, ölümcül sonuçlar doğurabilmektedir.

Bağlanma, bir kişinin bebeklik döneminden itibaren , çevredeki insanların ve bakımverenler aracılığı ile kazanmış olduğu örüntülerden biridir (Bowlby, 1973). Bağlanma örüntüsüne baktığımız zaman, bakım verenlerin ve çevrenin güvenilir olarak algılandığı taktirde , güvenli bağlanma örüntülerinin, bakım verenlerin ve çevrenin daha kararsız ve kötü olarak algılandığı durumlarda ise güvensiz bağlanma stillerinin ortaya çıktığı (Bowlby, 1973). Bağlanma stilleri, sadece bebeklik dönemi ile sınırlı kalmayıp, bireylerin yetişkinlik çağlarında ve diğer insanlarla kurdukları ilişkilerde de kendini göstermektedir. Bireylerin, güvensiz bağlanma stillerine sahip olması sonucunda ve çevreyi 'kötü' olarak algılamaları sonucunda, çeşitli patolojilerin gelişme ihtimalinin de olduğu bilinmektedir.

Çatışma iletişim tarzları, kişilerin çatışma ve problemleri çözme anlarında kullandıkları ve tercih ettikleri iletişim tarzlarıdır. Bireyler sorunlarının üstesinden gelirken, problemi kabullenme veya problem durumunun üzerine gitme eğilimi içine girerler. Bu durum sonucunda , duygularını rahatça ifade edebilecekleri gibi, sorunlardan kaçma veya sorunlarla yüzleşme gibi davranış biçimleri de

gösterebilmektedir (Goldstein,1999). Bireylerin kullandıkları iletişim stilleri ve kendilerini ifade edebilme yetenekleri , çeşitli duygudurmların ve bununla beraber patolojilerin de oluşmasına zemin hazırlayabilmektedir. Örneğin ifade edilememiş veya bastırılmış duygular , bireyde depresyon, somatik bozukluklar gibi çeşitli bozukluklarının seyrinde rol oynar (Danna ve Griffin,1999).

Benlik değeri, bireylerin çevreden ve bir öteki kişiden aldıkları dönütler sonucunda şekillenen , bireyin kendini öznel değerlere bağlı kalarak algılama biçimidir. İnsan yaşantısında önemli olan bir öteki , romantik ilişkilerde eşler ve partnerler olarak kendini göstermektedir. Partnerleri tarafından desteklendiğini hisseden ve olumlu ve destekleyici geri dönüt alan bireyler, sorunlarını çözme aşamasında olumlu bir süreç içinde sorunların üstesinden gelmektedir (Kırimer-Aydınlı vd., 2020).

Yeme bozukluğunun çeşitli değişkenler ve kavramlar ile ilişkili olduğu bilinmektedir. Bağlanma stilleri, çatışma iletişim tarzı ve partnere bağlı benlik değeri kavramları yeme bozukluğu ile ilişkisini anlamak ve incelemek amacıyla mevcut çalışma yapılacaktır.

Problem Durumu

Yeme bozuklukları, günümüzde insan sağlığını etkileyen önemli sorunlardan biridir. Aşırı yeme, vücut şekli ve kilo ile ilgili inançlar, yemeyi kısıtlama, tıknırcasına yeme, aşırı egzersiz, kusma ve müshil kullanımı gibi patolojiler yeme bozuklukları arasında gösterilebilir. Yeme bozuklukları insan sağlığını olumsuz etkilemekle birlikte, bu bozukluklara sahip bireylerde intihar ve ölüm oranının yüksek olduğu bilinmektedir (Güleç,2016). Yapılan araştırmalara göre ; ölüm oranları anoreksiya nervozalı hastalarda, aynı yaş ve cinsiyete sahip popülasyona göre 5,9 kat daha fazladır (Bould vd., 2017).

Yeme bozukluklarının oluşum nedeni tam olarak bilinmemektedir fakat bilişsel, davranışsal ve duygusal faktörlerin de rolü olduğu düşünülmektedir (Arıca S.G., vd., 2011). Yeme bozukluğu ile ilişkili faktörler çeşitli olmakla birlikte; bağlanma stilleri, partnere bağlı benlik değerinin ve çatışma iletişim tarzının yeme bozukluğu ile ilişkili olup olmadığının incelenmesi amaçlanmıştır.

Yeme bozukluğunu etkileyen faktörlerden birinin bağlanma stilleri olduğu düşünülmektedir. Bağlanma, bireyin başka bir kişiden yakınlık bekleme eğilimi ve güvende hissetme ihtiyacıdır. Bağlanma ihtiyacı, çocuk- ebeveyn ilişkisi ile başlasa da, ergenlik ve yetişkinlikte de devam etmektedir. Bowlby'e göre (1973) birey erken

çocukluk zamanında bakıma yardımcı olankişiyle olumlu ilişkiler kurması sonucunda, bireyin değerli olma inancının gelişerek, çevreye ve kendi benliğine yönelik olumlu beklentiler geliştirmektedir. Aynı zamanda, kişinin bu kişinin çevresiyle kurduğu etkileşimin olumsuz olması sonucunda ise benliğe ve çevreye ilişkin olumsuz beklentiler geliştirdiği bilinmektedir (Bowlby, 1973). Bireyin, benliğine ve çevresine yönelik geliştirdiği olumsuz beklentiler çeşitli patolojik sorunlara zemin oluşturmaktadır. Yapılan araştırmalara göre, depresif insanların sıklıkla mücadele ettiği sevilemezlik hissi gibi ruhsal saplantıların oluşumunda bebeklik dönemindeki bağlanma yaşantıları olabileceği düşünülmektedir (Çalışır,2009). Obsesif kompulsif bozukluğa sahip kişilerinde ,anksiyete ve depresyona kıyasla daha fazla kaygılı bağlanma örüntüsü gösterdikleride diğer bulgular arasındadır (Doron vd., 2012). Bu nedenle, yeme bozukluğunu etkileyen faktörlere baktığımızda ; bağlanma stillerini de ele almamız gerekmektedir.

Çatışma iletişim tarzları, yeme bozukluğunu etkileyen diğer bir faktördür. Çatışma iletişim tarzları, bireyin çatışma ortamlarında sorunları çözerken kullandıkları iletişim tarzlarıdır. Bireyler çatışma esnasında, duygularını rahatça ifade edebilme,kaçıngan davranma veya karşılaştıkları durumla yüzleşme gibi yollara başvurmaktadır (Goldstein,1999). Bireyin içinde bulunduğu çatışmada kullandığı iletişim tarzı, bireyin psikolojik bozuklukların zeminini oluşturabilir. Çatışma iyi yönetilemediğinde bireyler stres yaşar, ilişkileri bozulur, mutsuz olur, somatik rahatsızlıklar ve depresyon, anksiyete gibi psikolojik belirtiler gösterirler (Danna ve Griffin,1999). Yeme bozukluğuna sahip bireylerdeki ; diğerlerinden onay alma ihtiyacı ve kaygı (Nolen-Hoeksema, 2004) sebebiyle bireylerin çatışmalara karşı kaçıngan bir tavır sergileyebileceği ve çatışmaları iyi yönetemeyeceği düşünülmektedir. Bu sebeple çatışma iletişim tarzı, yeme bozukluğu ile ilişkilidir.

Benlik değeri, bireyin kendi hakkındaki inançlarını ve gurur, utanç duyma gibi duyguları kapsayan öznel değerlendirmedir.Benlik değeri şekillenirken, çevredeki kişilerin de etkili olduğu bilinmektedir. Partnere bağlı benlik değeri, bireyin partnerinden aldığı dönüt ve davranışlarıyla şekillenir. Partnerlerinin, benlik gelişimi konusunda anlayışlı, destekleyici ve ilgili olduğunu düşünen bireyler sorunlarını çözerken ve başarısızlıklarını telefi ederken daha olumlu bir süreç içine girmektedir (Kırimer-Aydınlı vd., 2020). Benlik değerinin, bağlanma stilleriyle ve bazı patolojilerle ilişkisi vardır. Örneğin ; kaygılı bağlanmanın, romantik ilişkilerde, benlik değeri ile bağlantılı oldukları görülmüştür (Doron vd.,2014). Kaygılı

bağlanma örüntüsünün partnere bağlı benlik değerini arttırdığı ve, partnere bağlılık düzeyinin artması sayesinde bireylerde partner odaklı obsesif düşünceleri güçlendirdiği görülmüştür (Trak,2016). Bu sebeple, partnere bağlı benlik değerinin yeme bozukluğunu da etkilediği düşünülmektedir.

Daha önce yeme bozukluğunun ve diğer patolojilerin bağlanma stilleri ile ilişkisi üzerine araştırma yapılmış olsa da ; çatışma iletişim tarzı ve partnere bağlı benlik değeri ile ilgili çalışmalar oldukça sınırlıdır. Buna ek olarak, araştırmaların boyutu daha da genişletilerek, çatışma iletişim tarzı ve partnere bağlı benlik değerinin de ele alınacağı özgün bir çalışma olacaktır.

Araştırmanın Amacı

Bu çalışmada bireylerde bağlanma stillerinin, partnere bağlı benlik değerinin ve çatışma iletişim tarzının yeme bozukluğu ile olan ilişkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Ayrıca yeme bozukluğunun demografik özellikler açısından da farklılaşıp farklılaşmadığına bakılması planlanmıştır.

Alt Amaçlar

Araştırmada aşağıdaki sorulara cevap aranacaktır :

1. Cinsiyete göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden alınan puanlar farklılaşmakta mıdır?
2. Yaş gruplarına göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden alınan puanlar farklılaşmakta mıdır ?
3. Partnerlerin yaş gruplarına göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden alınan puanlar farklılaşmakta mıdır ?
4. Katılımcıların yaşadığı ülkeye göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanlar farklılaşmakta mıdır ?
5. Katılımcıların partnerlerinin yaşadığı ülkeye göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanlar farklılaşmakta mıdır ?
6. Katılımcıların eğitim durumuna göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanlar farklılaşmakta mıdır ?

7. Katılımcıların partnerlerinin eğitim durumuna göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanlar farklılaşmakta mıdır ?
8. Katılımcıların çalışma durumuna göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanlar farklılaşmakta mıdır ?
9. Katılımcıların partnerlerinin çalışma durumuna göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanlar farklılaşmakta mıdır ?
10. Katılımcıların Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanlar arasında korelasyon var mıdır ?
11. Katılımcıların sosyo demografik özelliklerinin Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların yeme davranışı bozukluğu riskine etkisi var mıdır?

Araştırmanın Önemi

Alanyazın araştırması sonucunda yeme bozukluklarının oluşumunda çeşitli faktörlerin rol oynadığı görülmüştür. Algılanan bağlanma stillerinin yeme bozukluğu ile ilişkili olduğu bulgusuna rastlanmıştır. Aynı zamanda bazı rahatsızlıkların oluşumunda benlik değerinin de rol oynadığı, çatışma eylem becerilerinin de çeşitli rahatsızlıklarla etkileşim içinde olduğu ve bağlanma stilleri ile de paralel gelişim gösterdiği yönünde bilgiler mevcuttur. Bu bilgiler ışığında, yeme bozukluklarının ; bağlanma stilleri, çatışma iletişim tarzının yeme bozukluğu ile olan ilişkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Ayrıca yeme bozukluğunun demografik özellikler açısından da farklılaşıp farklılaşmadığına bakılacaktır.

Bu çalışmanın literatüre katkısı, daha önce yapılan çalışmalarda ; ele alınacak olan değişkenlerin bir arada kullanılmamış ve yeme bozukluğu ile ilişkilerinin bir arada incelenmemesi açısından, özgün bir çalışma olmasıdır. Elde edilecek bulgular, yeme bozukluğunda partnere bağlı benlik değeri ve çatışma iletişim tarzı ile ilgili yeni çalışmalara yol göstermesi beklenmektedir.

Sınırlılıklar

Yapılan çalışma TC ve KKTC de yaşayan 18 yaş ve üzeri romantik ilişkisi olan bireyleri kapsamaktadır. Araştırmaya katılan bireylerin daha önceden yeme bozukluğu tanısı alıp almadığı bilinmemektedir. Ayrıca Evli ve romantik ilişki olmayan bireyler ile çalışılmamıştır. Araştırmanın diğer sınırlılığı fazla ölçekteki soru sayılarının fazla olması olabilir. Çalışmaya katılanlar, ölçeği tamamlamakta zorlandıklarını ifade etmektedir.

Tanımlar

Bu bölümde, mevcut çalışmada yer alan tanımlar açıklanacaktır.

Yeme Bozuklukları

Bireyin fizyolojik bir etkene bağlı olmaksızın duygusal veya mental olarak kaynaklanan bir sorun sonucu oluşan, yetersiz veya aşırı beslenmeye yol açan bozukluklardır.

Partnere Bağlı Benlik Değeri

Romantik ilişkide, partnerin davranış ve tutumuyla şekillenen, kişinin benliğine yönelik düşünce ve inançlarıdır.

Bağlanma Stilleri

Bireyin başka bir kişiden yakınlık bekleme eğilimidir.

Çatışma İletişim Tarzı

Çatışmaları çözümlerken, bireyin takındığı davranış ve tutumlar bütünüdür.

Demografik Özellikler

Yaş,cinsiyet,yaşadığı ülke,çalışma durumu ve partnerinin yaşı,yaşadığı ülke, çalışma durumunu kapsayan etmenlerdir.

BÖLÜM II

Kavramsal Temeller/Kuramsal Temeller ve İlgili Araştırmalar

Bu kısımda , araştırmanın kuramsal ve kavramsal temellerine yönelik bilgilere değinilmiştir.

Yeme Bozukluğu

Yemek yeme davranışı tüm canlıların yaşamını devam ettirmesi için gerekli bir durumdur. Bu davranış insanlarda ; çevresel faktörler, duygusal faktörler ve sosyal faktörlerle şekillenir. Beslenme davranışının takıntı halini aldığı durumlarda ise fiziksel veya ruhsal sorunlar ortaya çıkabilmektedir (Erbay ve Seçkin, 2016).

Yeme bozuklukları, yeme davranışına yönelik tüm tutumları kapsayan bir tanı grubudur (Toker ve Hoccoğlu, 2009). Yeme bozukluklarında, yeme davranışının önemli ölçüde bozulduğu görülmektedir. Erken dönem içerisinde başlayıp uzun süre devamlılık gösteren ve tedavi edilmediği durumlarda ise fiziksel ve psikolojik açıdan ciddi sorunlar yaratmaktadır (Oral ve Hisli-Şahin, 2008). Yeme bozukluklarında, yeme tutumu, vücut şekli ve kilo ile ilgili olumsuz düşüncelerin rolü vardır. Bu inançlar sonucunda bireyler; aşırı yeme, kusma, müshil kullanımı, egzersiz gibi davranışlara yönelmektedir (Bould vd., 2017).

Yeme bozuklukları, ergenler ve genç yetişkinlerde daha sık görülmektedir. Yeme bozuklukları kadınlarda, erkeklere göre iki kat daha çok görülmekle beraber, en fazla olduğu yaşlar ise 15-19 yaş aralığıdır (Clark vd., 2012). Yeme bozukluklarının görülme prevalansı bulimiya nervoza 'da %1.5 anoreksiya nervoza da ise %0.6 'dır (Hudson vd., 2007).

Yeme bozukluğunun sonuçları ölümcül olabilmektedir. 14-25 yaş arası anoreksiya nervoza hastası kadınlarda görülen özkıyım oranı topluma göre sekiz kat fazla olduğu bilinmektedir (Pompili vd., 2004). İntihar denemelerinin sıklığı anoreksiya nervoza olgularında %3-20 ve bulimiya nervoza için %25-35 olarak görülmektedir (Franko ve Keel,2006).

Yeme bozukluklarında ; yeme bozukluklarının hemen hemen her kültürde ve dünyanın her yerinde var olduğu bilinmektedir. Sosyokültürel yapının öneminin kavranması genç yetişkinler başta olmak üzere hastalığın yaygınlık oranının azalması için önem arz etmektedir (Yücel,2009, s.40).

Yeme Bozukluklarının Sınıflandırılması

Amerikan Psikiyatri Birliği (APA)'nın 2013 yılında yayımladığı, mental bozuklukların tanımlanmasına yardımcı olan tanı kitabı DSM-5' de,yeme

bozuklukları tanı ve sınıflandırılmasında DSM-IV-TR'ye' göre bazı değişiklikler ve düzenlemeler yapılmıştır.

Yeme Bozuklukları DSM-IV-TR' da Başka Türlü Adlandırılmayan Yeme Bozuklukları, Anoreksiya Nervoza ve Bulimiya Nervoza, şeklinde bulunurken “Bebek ya da Küçük Çocuklarda Beslenme ve Yeme Bozukluğu” sıralamasının altında Pika, Ruminasyon (Geri çıkarma - Geviş Getirme Bozukluğu) ve Bebek ya da Küçük Çocuklarda Beslenme Bozukluğu bulunmaktadır. DSM-5 e baktığımızda ise ; bu iki grup, Beslenme ve Yeme Bozuklukları kısmında değerlendirilmiştir. Bu başlığın altında ise Bulimiya Nervoza, Anoreksiya Nervoza, Kaçınmacı-Kısıtlayıcı Yiyecek Alım Bozukluğu, Tıkınırcasına Yeme Bozukluğu, Ruminasyon (Geri Çıkarma) Bozukluğu ve Pika bulunmaktadır (Call vd., 2013). “Tanımlanmamış Beslenme ve Yeme Bozukluğu ve Tanımlanmış Diğer Bir Beslenme ve Yeme Bozukluğu” da DSM-5 de yer alan tanı grupları içerisinde yer almaktadır.

Anoreksiya Nervoza

DSM-5'te (APA, 2013) bireyin fiziksel sağlığı için anlamlı derecede düşük vücut ağırlığına sebep olan ve bireyin yaşı, cinsiyetine yönelik ihtiyaçları için yeterli enerji alımının azaltılması ve olması gereken kilodan daha aşağıda olması şeklinde görülür.

Anoreksiya Nervoza mortalite riski yüksek olan ciddi bir hastalıktır. Kilo alma korkusu, çarpık beden algısı, kilo kaybı ve enerji alımında kısıtlamaya sebep olmaktadır. Birey, beden algısındaki bozukluk sebebiyle sürekli şişman olduğunu düşünmekte ve zayıfladığının/zayıf olduğunun farkında olmamaktadır. Zayıf bir bedene sahip olma isteği; aşırı egzersiz yapmaya, katı diyetler uygulamaya, kendini kusturma veya laksatif-diüretik kullanma gibi olumsuz davranışlara itmektedir. Anoreksiya nervoza hastalarının vücut ağırlıkları yaş ve boy için beklenenin %85'inin altında olmakta ve kadınlarda menstrual kanamanın son 3 ay içerisinde olmaması ve kilo almaktan aşırı korku semptomlarını içermektedir (APA, 2000).

Anoreksiya Nervoza, kilo, yeme, dış görünüş, vücut ağırlığı ile ilgili aşırı zihinsel uğraş, kilo alma korkusuyla yiyecek alımının kısıtlanması ve sonucunda aşırı kilo kaybı şeklinde nitelendirilmektedir (APA, 2013). Yaşam boyu yaygınlığının ise kadınlarda %0.9 – %2, erkeklerde yaklaşık %0.3 ; tanıyı tam karşılamayan durumlarda ise daha yaygın olarak görülmektedir (Hudson vd., 2007).

Hastalığın oluşum sebeplerine baktığımızda çeşitli faktörler olduğu bilinmektedir. Bu faktörler halen tartışmalıdır. Sosyokültürel etmenler, biyolojik ve

ruhsal etmenleri inceleyen ve hastalığın oluşumununbu yapıların etkisi ile ortaya çıktığını belirten araştırmalar vardır (Gillberg ve Rastam 1998; Akt. Perçinel vd., 2015). Hastalığın etiyojisine bıldığında bilgi işleme süreçlerinin, hastalık oluşumunda önemli olduğu görülmüştür (Bydlowski ve ark. 2005 ; Akt, Perçinel vd., 2015).

Bulimiya Nervoza

Tanımına baktığımızdalimos (açlık) ve bous (öküz) sözcüklerinden esinlenilmiştir. Tanım itibariyle ‘Öküz kadar açlık hissetmek’ veya ‘bir öküzü yiyebilecek şekilde açlık hissetmek’ anlamlarını taşır.Tarihsel olarak baktığımızda,hastalığın kökenlerinin çok eski tarihlere dayandığını görebiliriz. Örneğin refah içinde olan Roma zenginlerinin, kontrolsüzce, aşırı şekilde yiyerek, yaşadıkları hazdan vaçgeçmemek adına kendilerini kusturduklarına yönelik bulgular mevcuttur. Günümüzde, bir psikiyatrik bozukluk olarak değerlendirilen kullanılışında ‘Bulimiya nervoza’ nın yeme bozukluğu çeşidi olduğu bilinmektedir. Tıkınırcasına yeme atakları, hastalığın en önemli belirtilerinden biridir. Tıkınırcasına yedikten sonra hastalar, büyük bir suçluluk ve bununla beraber pişmanlık duymaktadır. Beden algısı bozukluğu ve kilo alınacağında dair korku, bu hastalar için belirleyicidir. Bu hastalarda görülen, kendi bedeni algılamadaki bozulmalar ve içinde buldukları yaşamı değerlendirmedeki bozulma, patolojik düzeyde inkar olarak kendini göstermektedir. Bundan dolayı, hastaların tedaviye ikna olması güçtür. Hasta kişinin yemekle alakalı düşünce ve davranışları ileri derecede bozulmuştur; hastanın öğünleri uzun uzadıya planladığını ve yemediği tek başına yediğini görebiliriz. Bulimiya Nevrozaya sahip kişilerin, tabaklarındaki yiyecekleri küçük parçalara ayırma, düzenleme, zaman zaman yiyecekleri daha sonra yemek için biriktirmeleri yaygındır.

Oluşum sürecine baktığımızda sadece bir nedeni olduğunu söyleyemeyiz. Oluşum bakımından farklı faktörler görülür. Çocuklukta cinsel veya fiziksel istismara maruz kalmak, yoğun kaygı ve duygudurum bozuklukları, bakım verenlerin fazla veya yetersiz şekilde müdahalede etmesi, etkileyen faktörlerden sayılmaktadır. Farklı araştırmalarda ise, biyolojik köken olarak ise bazı genlerin rol oynadığı tahmin edilmektedir. Örneğin bulimik hastalarda glukokortikoid reseptör polimorfizm geninin normal bireylerden düşük olması veya erken yaşlarda deneyimlenenistismarların yaratmış sonucu oluşan stresin Bulumiya Nervoza oluşumunda etken olduğu düşünülmektedir (Güleç-Öyekçin ve Şahin, 2011).

Tıkınırcasına Yeme Bozukluğu

Tıkınırcasına yeme davranışı 1959 yılında ilk kez Albert Stunkard tarafından söz edilmiş ve 1991 senesinde Spitzer ve arkadaşları tanı ölçütlerini tanımlamıştır (Tokis-Bayramoğlu vd., 2020). DSM-IV-TR 'da "Başka Türlü Adlandırılmayan Yeme Bozuklukları" başlığı altında yer almış ve DSM-5 de yeni bir yeme bozukluğu kategorisi olarak tanımlanmıştır. Tıkınırcasına yeme bozukluğu, yetişkinlerde en yaygın görülen bozukluktur (Iacovino vd., 2012).

Tıkınırcasına Yeme Bozukluğu bireyin benzer koşullarda ve zaman diliminde normalde yiyebileceğinden çok daha hızlı ve fazla yemesiyle kendini gösteren bir bozukluktur. Kişi ne kadar yediğini ve ne yediğini düşünmemektedir. Olağandan çok daha hızlı yeme davranışı açlık hissedilmeyen zamanlarda da aşırı ölçülerde ve rahatsız edici düzeyde yeme gibi davranışa sahip olabilmektedirler. Tıkınırcasına yeme bozukluğu Bulumiya Nervoza ile benzerlik gösterebilir ayırt edici kısmı ; yeme atakları sonrasında tıkinmanın olumsuz etkilerini giderebilecek kusma, aşırı egzersiz, laksatif kullanımı gibi uğraşlar bulunmamasıdır (Turan vd., 2015). Tıkınırcasına Yeme Bozukluğuna sahip kişilerde, yediklerinden dolayı duydukları pişmanlık ve utanç sonucunda yemeklerini yalnız yeme eğilimi görülmektedir. Ataklarının üç ay içerisinde haftada en az bir kere görülmesi, daha sonra kendinden tiksiniye, utanç ve çökkünlük duyması tanı kriterleri arasında yer almaktadır (APA, 2013). Tıkınırcasına yeme bozukluğuna sahip hastalarda telafi edici davranışların olmaması nedeniyle, sıklıkla obezite ve bundan dolayı fiziksel komplikasyonlar görülmektedir (Gordon vd., 2019). Obezite sorunu yaşamayan bireyler diyet yapmak için çaba harcasada bu kişiler çoğunlukla daha önceden yaşadıkları başarısız tecrübeler sebebiyle diyet yapmayı bırakmaktadır (APA, 2013).

Tıkınırcasına Yeme Bozukluğuna duygudurum bozuklukları, anksiyete bozuklukları ve kişilik bozukluklarının çok sık eşlik ettiği görülmektedir (Herzog ve Eddy 2007). Aynı zamanda tıkınırcasına yeme davranışı gösteren kişilerde depresyon daha fazla görülmektedir (Vardar ve Erzengin, 2011).

Kaçınan-Kısıtlayıcı Yiyecek Alımı Bozukluğu

Genellikle kilo veya vücut tipine bağlı olmaksızın uygun beslenme ve/veya enerji gereksinimlerini karşılayamayan bireyleri içeren bir tanı kategorisidir (APA, 2013). Kaçınan-Kısıtlı Yiyecek alımı bozukluğu DSM-IV-TR'de 'Bebeklik ve Erken Çocukluk Besleme ya da Yeme Bozuklukları' kategorisinde bulunsa da DSM-5' de 'Yeme Bozuklukları' altında bulunmaktadır ve 4 ila 56 yaş arasındaki

bireylerde görülmüştür (Tsai vd., 2017). Kaçınan/Kısıtlı Yiyecek Alımı Bozukluğunda beden memnuniyetsizliğinin olmamaktadır (Katzman vd., 2019). Kilo alma korkusu, gelişme geriliği ve belirgin düzeyde yeme kısıtlaması bulunmamaktadır. Bireyler, kilo almak ve daha fazla yemek isteyebilirler fakat bunu gerçekleştiremezler. Kaçınan-Kısıtlayıcı Yiyecek Alımı Bozukluğu yakın zamanda tanımlanmış bir bozukluktur, bu yüzden epidemiyolojik çalışmalar yetersizdir (Karadere & Hocoğlu, 2018). Kaçınan-Kısıtlayıcı Yiyecek Alımı Bozukluğunda gıda ya da yeme eylemine yönelik ilgi kaybı, yemenin tiksindirici sonuçlarından endişe ve gıdanın görünümü, kokusu gibi duylara hitap eden unsurlara karşı kaçınanlık gibi davranışlar gözlenmektedir. Bunun sonucunda belirgin kilo kaybı, çocuklarda büyümede duraklama ve gelişme geriliği; Belirgin beslenme yetersizliği veya ağızdan beslenme, damar yolundan beslenme desteklerine bağımlılıktan biri veya birkaçı gözlenmektedir (APA, 2013). Kaçınan-Kısıtlayıcı Yiyecek alımı bozukluğu sonucunda psikososyal davranışlarda azalmaya yol açmaktadır. Aynı zamanda, yüksek oranda anksiyete ve depresyon, bu tanı grubuyla eştanı olarak gözlenmektedir (Norris vd., 2013).

Ruminasyon Bozukluğu (Geri çıkarma bozukluğu)

Genellikle istemsiz veya alışkanlık halinde meydana gelen tekrar eden birşekilde yenilen yiyecek ve içeceklerin, kusma olmadan ağıza geri gelmesi ile kendini gösteren bir yeme bozukluğudur. Ruminasyon geniş getiren hayvanlar tarafından gerçekleştirilen ve besinlerin sindirilmesini kolaylaştıran normal süreçtir. Fakat insanlarda tekrarlayan şekilde görülmesi patoloji olarak kabul edilmektedir (Kaçar ve Hocoğlu, 2019). Geri çıkarma bozukluğunda bireyler gıda maddelerini yuttuktan sonra midebulantısı veya tikslenme gibi sebep olmaksızın yemeği yeniden ağzına geririp çiğnemesi olarak tanımlanabilir. Ruminasyon bozukluğu hakkında epidemiyolojik araştırmaların sınırlı olması bu hastalığın nedenlerine ilişkin bulguların sınırlı olmasını sağlamaktadır (Halland vd., 2018). Tekrarlayıcı geri çıkarmalar, mide rahatsızlıkları başta olmak üzere çeşitli rahatsızlıklara sebep olmaktadır. Ruminasyon bozukluğu, erişkinlerin bir çoğunda diğer yeme bozuklukları ile birlikte görülmektedir (Delaney vd., 2015). DSM-5 e göre ; 1 ay süre içinde taktar edenbulantı, istemsiz öğürmeler veya iğrenme olmadan da yutulan yiyeceklerin tekrar çıkarılıp, yeni bir gıda gibi tekrardan çiğnenmesi veya tükürülmesidir. Ayrıca pilor stenozu veya gastroösefageal reflübaşta olmak üzere tıbbi bir sorunla ilgili olmaması gerekir. Bu davranışların her gün ya da haftada en az

birkaç kere olması görülmektedir. Ruminasyon bozukluğunun başlangıç yaşı sıklıkla bebeklerde 3-12 ay arasındadır. Regürjitasyon ve ruminasyon, bireyin rahatlatmasına yönelik veya kendisine yönelik uyarıcı işlev görevi görmektedir. Ruminasyon bozukluğunda psikososyal sorunlar duygusal ihmal ve uyaran eksikliği gibi etkenler rol oynayabileceği gibi, stresli olumsuz yaşam koşulları ve bakımveren ile ilişkide oluşan sorunlar zemin hazırlayan etkenler olabilir (APA, 2013).

Pika Sendromu

Besin olmayan ve besin değeri bulunmayan yabancı nesnelere yeme alışkanlığıdır. Bireyler, çoğunlukla kâğıt, tebeşir, kil, metal, sabun, saç, toprak, kömür tebeşir, gibi yabancı maddeleri yeme eğilimi göstermektedir. Pika, tüketilmemesi gereken ürünlerin yemesine yönelik duyulan istek ve bu ürünleri yeme davranışı şeklinde bir bozukluk olarak gözlenmiştir (Walker AR. vd., 1997). Pika sendromu genellikle gelişmekte olan ülkelerde daha yaygın görünmekte olan önemli bir sorundur. Pika sendromunun tedavisi kolaydır fakat erken teşhis edilemediği durumlarda ölüm ile sonuçlanabilmektedir (Ünal ve Samur, 2012). Pika Sendromu, çoğunlukla çocukluk döneminde ortaya çıkmaktadır. Beslenme yetersizliği, Pika sendromunun görülmesinde önemli bir rol oynamaktadır. Yetişkinlikte ise aşırı ve kontrolsüz diyet programlarının ve besin değeri olmayan maddelerin verdiği topluk sebebiyle pikanın gelişebileceği bilinmektedir. Şizofreni ve obsesif kompulsif bozukluklar başta olmak üzere çeşitli psikiyatrik hastalıklar da Pikanın oluşmasına sebep olmaktadır (Rose vd., 2000). Bu bireylerde, besin değeri olmayan yabancı maddeleri yeme davranışının bir savunma mekanizması olabileceği de bilinmektedir. Literatürde Pika ile ilgili az sayıda olgu çalışması bulunmaktadır. Bu çalışmalarda Pikanın altta yatan depresyonun bir görünümü olabileceği düşünülmektedir (Hata vd., 2009).

Tanımlanmış Diğer Bir Beslenme ve Yeme Bozukluğu

Yeme bozukluğu ölçütlerinin bir kısmını karşılayan fakat, tanı grubunun tüm özelliklerini taşımayan gruplandırılmadığıdır.

Atipik Anoreksiya Nervosa. Anoreksiya Nervozanın bütün tanı kriterlerini karşılayan fakat aşırı kilo kaybına karşın normal kilo sınırları içinde olan bireyleri tanımlarken kullanılır.

Bulimiya Nervozu (düşük sıklıkta ve/veya sınırlı süreli). Bulimiya Nervozunun bütün tanı kriterlerini karşılamasına rağmen ödünleyici yeme davranışının haftada 3 aydan kısa süreli olması veya 1 kezden daha az görülmesi beklenmektedir.

Tıkınırcasına yeme bozukluğu (düşük sıklıkta ve/veya sınırlı süreli). Bütün tanı kriterlerini karşılamasına rağmen,Tıkınırcasına yeme davranışının ortalama 3 aydan kısa sürmesi veya haftada 1 kezden daha az olması beklenmektedir.

Çıkarma bozukluğu.Vücut ağırlığını ya da şeklini değiştirmek için,tekrarlayan çıkarma davranışı görülmektedir. Tıkınırcasına yeme olmadan idrar söktücü,laksatif ilaçlar veya diüretik ilaçların kullanımını içerir.

Gece yemek yeme bozukluğu. Akşam yemeğinden sonra aşırı yemek yeme ve uykudan uyanarak gece yemek yeme davranışları ile kendini gösteren yineleyici yemek yeme davranışıdır. Bireyler gece uyanıp yemek yediklerinin farkında olmaktadır. Bireylerin toplumsal değerleri ve uyku ve uyanıklık döngüsündeki değişikliklerdaha iyi açıklanamamaktadır.Gece yemek yeme davranışları işlevsellikte azalmaya ve sıkıntıya sebep olur. Düzensiz yeme örüntüsü, başka bir ruhsal sıkıntıyla veya ilaç kullanımı ile açıklanamaz (APA,2013).

Tanımlanmamış Beslenme ve Yeme Bozukluğu

Yeme ve Beslenme bozukluklarının tanımlanmaması veya herhangi bir tanı ölçütlerini karşılamamanın sebebi klinisyenler tarafından belirtilmek istenmediğinde ve daha özgül bir tanı koymak yeterli bilginin bulunmadığı durumlarda kullanılan tanı grubudur (APA, 2013).

Benlik Değeri

Benlik değeri, insanın kendini değerlendirme ve olumlu şekilde değerlendirilme ihtiyacı sonucu oluşur (Balat-Uyanık ve Akman, 2004). Bireyin başkaları tarafından nasıl algılandığı ve başkalarının kişiye yansıttığı özelliklerle şekillenmektedir. Birey dışarıdan ona tanımlanan kavramları benliğinin parçası olarak kabul eder ve ona uygun davranmaya çalışır (Özen ve Gülaçtı,2010). Bireyin kendisi hakkında oluşturduğu kavramlarla dışarıdan ona yüklenen tanımlamalar arasında uyumsuzluklar olduğunda iç çatışmalar başlamaktadır. İç çatışmalar, düşük benlik değeri ve yanlış benlik inançlarıyla ilgili olan ve sosyal etkileşimden etkilenen sorunlardan kaynaklanmaktadır (Bacanlı, 1997). Kişiler arası ilişkiler, bireyin gelişimi ve benlik algısının gelişmesi için önemli rol oynamaktadır. Bireyin

sahip olduğu romantik ilişkiler aynı zamanda bireyin psikolojik davranışlarını, ruhsal durumunu ve ‘iyi oluş’ durumunu da şekillendirmektedir (Ryan ve Deci, 2000).

Benlik değeri sağlıklđ gelişimi bireyin sosyal ve çevresel uyarıcıların kişđ hakkındaki olumlu değerlendirmeleriyle şekillenir (Hamarta ve Demirbaş,2009).

Partnere Bağlı Benlik Değeri

Benlik değeri, ilişkide aldığı rolleri ve yaptığı davranışları şekillendirmektedir. Düşük benlik saygısına sahip bireyler,partnerlerinin sevgi ve desteğine güvenmezler. Partnerlerinin kendilerini reddetme veya terk etme gibi davranışlar göstereceğine yönelik düşüncelerle partnerlerine karşı yıkıcı davranışlar sergilerler (Murray vd., 2002). Aynı zamanda partnerin davranış ve duyguları karşısında kazanılan, partnere bağlı benlik değeri de ilişkiyi şekillendiren bir diğer unsur olmaktadır. Bireyin partneri ile olan ilişkisi, bulunduğu ilişkide kendini nasıl tanımladığı gibi faktörler, bireyin romantik ilişki aracılılığıyla benlik değeri şekillenmesine yardımcı olur. Romantik ilişkide algılanan olumlu geri bildirimler ve değerlendirmeler, bireyin benliğinin olumlu olarak desteklenmesine yardımcı olmaktadır. Bireyin romantik ilişkisine yönelik sorgulamalar ve ilişkiye yönelik tehtit algısı, bireyde gelişen olumsuz düşüncere ve olumsuz davranış kalıplarına sebep olur. Algılanan benlik değeri çeşitli psikolojik patolojilere de zemin oluşturmaktadır. Örneğin, düşük benlik saygısı sonucunda oluşun ilişki merkezli takıntılar, bireyde aşırı kaygı uyandırarak bu durumu kontrol etme ve güvence altına almak için yapılan nötrale edici davranışlarla sonuçlanmasına yol açmaktadır (Doron vd., 2012).

Bağlanma Kuramı

Bireyin çevresiyle kurduğu ilk ilişki ve duygusal bağ bakım vereni ve ebeveyni ile olmaktadır. Bebeğin ihtiyaçlarının giderimesi, beklentilerinin karşılanması, bakım veren kişđyle iletişim kurması ve kurulan iletişimin olumlu olması durumunda ; bebek kendisini sevmeye ve onaylanmaya layık görerek önemli olduğunu hissederek dünyayı olumlu bir yer olarak algılayacaktır (Bowlby, 1973). Bebeğin ihtiyaçlarının karşılanmadığı ve önemli olduğunu hissetmediği durumda ise dünya ile ilgili algısı olumsuz olarak etkilenmektedir. Bebeğin ihtiyaçlarının tutarlı bir şekilde karşılanması sonucu güvenli bağlanma stili gelişirken, ihtiyaçların tutarsız bir şekilde karşılandığı veya hiç karşılanmadığı durumlarda ise güvensiz bağlanma stili gelişmektedir. Güvenli bağlanan çocuklar, çevrelerini daha rahat keşfederek sağlıklđ psikolojik gelişme imkanına sahip olmaktadır. Güvensiz

bağlanma geliştiren çocuklarda sosyal izolasyona eğilimli, sınırlı, depresyona eğilim görülmektedir (Bartholomew ve Horowitz 1991).Güvensiz bağlanma, daha sonraki yıllar için psikopatoloji geliştirme riski teşkil etmektedir (Soysal vd., 2005).

Kararsız bağlanma tarzında bakım verenden ayrılmaya karşı üzüntü ve ayrılamama durumu varken bakım veren geri döndüğünde öfkeli ve reddedici davranış gösterme eğilimine sahip olduğu ; Kaçınan bağlanan çocukların ise ayrılık esnasında sakin ve tepkisiz davranış görülürken, bakım verenleri tekrar döndüğünde sınırlı ve uzaklaştırıcı tavır takındıkları Ainsworth tarafından gerçekleştirilen deneyle gözlenmiştir (Tüzün ve Sayar, 2006).

Yetişkin Bağlanma Stilleri

Yaşamın ilk yıllarında deneyimlenen bağlanma stilleri, bireylerin yetişkinlikte kuracağı ilişkilere de yön vermektedir. Çocuklukta güvenli bağlanan bireyler daha ılımlı ve sorunlarla başetmede daha başarılı olurken güvensiz bağlanan bireylerde daha saldırgan ve çekingen bir tavır gözlenmektedir.

Yetişkinlik bağlanma stillerine yönelik yapılan ilk çalışmalar Main,Kaplan ve Cassidy tarafından gerçekleştirilmeye başlanmıştır (Shaver ve Mikulincer,2004). Kullandıkları yarı yapılandırılmış görüşme ölçeğiyle, Ainsworth'ün tanımladığı bağlanma stillerinin yetişkinler için de uygun olabileceğini savunmuştur (Main vd., 1985).

Hazan ve Shaver (1987), üçlü bağlanma stilinin romantik ilişkilerdeki tutum, inanç yaşamındaki karşılıklarını tanımlayarak ; romantik ilişkilerde bağlanmayı güvenli bağlanma, kaygılı/kararsız veya kaygılı-kaçınan bağlanma stillerişeklinde üç boyut olarak tanımlamışlardır.

Bartholomew ve Horowitz (1991) Bowlby'nin bireyin kendilik kavramı ve bu kavramın, diğerleri tarafından olumlu ya da olumsuz olarak algılanması teorisinden yola çıkarak 'Dört Kategori Modeli' olarak bilinen yetişkin bağlanma stilini tanımlamışlardır. Dörtlü bağlanma modeline göre bağlanma stilleri; güvenli, saplantılı, kayıtsız ve korkulu bağlanmadır.

Dört Kategori Modeli. Bowlby, bağlanmanın benlik modeli ve bağlanma figürü modeli olmak üzere iç içe geçmiş ve bağımsız iki ana boyut içerdiğini söylemiştir. Bartmelow ve Horowitz (1991) ise bu boyutların birbiri ile ilişkili olduğunu böylece benlik modelleri ve başkaları modellerinin bağlanma stillerini oluşturan faktörler olduğunu öne sürmüştür. Benlik modelleri ve başkalarıyla ilgili modellerin olumlu ve olumsuz olması dörtlü model boyutunda ele alınmaktadır

(Tutarel-Kışlak ve Çavuşoğlu, 2006). Bu iki boyutun birbiriyle olan ilişkilerinin ele alınmasıyla ; yetişkinlerin saplantılı,güvenli,kayıtsız ve korkulu bağlama stillerine sahip olduğu görülmektedir.

Güvenli Bağlanma. Güvenli bağlanma stili ile kişiler hem kendileri hemde başkaları hakkında olumlu bilişsel modellere sahip olmaktadır. Bu bağlanmada kişiler kendilerinin sevilebilir ve değer verilebilir olarak görmektedir. Kendilerine ve başkalarına güvenmekte sorun yaşamazlar. Benlik saygıları yüksektir ve başkaları ile iletişim kurmaktan rahatsız olmazlar. Güvenli bağlanan kişiler, başkalarının da güvenilir, iyi niyetli, ve ulaşılabilir olduğunu düşünmektedir (Sümer ve Güngör, 1999).

Kayıtsız Bağlanma. Kayıtsız bağlanma stili, olumlu benlik ve olumsuz başkaları modelinin birleşimidir. Kayıtsız bireyler kendilerine güvenirken başkalarına güvenmemektedir. İlişkilerinde kontrolü sağlamaya çalışsalar da duygusallığı ve sıcaklığı açığa vurmakta zorluk yaşarlar. Kayıtsız bağlanma tarzına sahip bireyler, kendi özerkliklerine fazlasıyla önem verirler ve başkalarına yönelik gereksinim ihtiyacını ve yakın ilişkilerin gerekli oluşunu kesin bir şekilde reddederler (Bartholomew, 1990). Bireyler reddedilmemek ve başkaları tarafından hayal kırıklığına uğratılmamak için ilişkilerden kaçınırlar. Kayıtsız bağlanma stiline sahip bireylerin bağımsız ve güçlü olmaya yönelik çabaları olumlu benliklerini devam ettirmeye yönelik olmaktadır (Çalışır,2009).

Korkulu Bağlanma. Korkulu bağlanma stili, olumsuz benlik ve olumsuz başkaları modelinin birleşimidir. Korkulu bağlanma stiline sahip bireyler ; Güvenli bağlanma stilinin tam zıttı özellikler taşımaktadır. Birey kendisinin sevilmeğe layık olmadığı ve başkalarının reddedici olduğuna yönelik inançlar taşımaktadır. Sosyal ilişkiler kurduklarında yüksek düzeyde terkedilme korkusu yaşarlar. Bu inançlar ve korkular nedeniyle yakın ilişki kurmazlar ve kurduklarında da sorun yaşarlar.

Saplantılı Bağlanma. Saplantılı bağlanma stili olumsuz benlik düzeyi ve olumlu başkaları inancı,modeli ile değerlendirilir. Saplantılı bağlanma stilinde bireyler, kendilerini değersiz ve sevilmeğe değmez olarak tanımlarken başkalarına yönelik olumlu değerlendirmeler yapmaktadır. Bu kişilerin yüksek düzeyde değersizlik duyguları olması sebebiyle öz-değerliliklerini desteklemek için diğer insanlardan onay alma ihtiyacı hissetmektedir. Onay ihtiyacından doğan bağımlık gereksimini karşılamak için, diğerlerine ulaşma ihtiyacı hissederler. Saplantılı

bağlanma stiline sahip kişiler ilişkileri ile ilgili gerçekçi olmayan beklentilere sahip oldukları için ilişkiye yönelik takıntılı bir tavır sergilemektedir.

Çatışma İletişim Tarzı

Çatışma; karışıklık ve kavga anlamına gelir ve ilişkilerde kişilerin engellemesi veya değerlerinin uyuşmaması ortaya çıkan sürtüşme şeklinde de değerlendirilebilir (Karadağ ve Tosun, 2014). Çatışma, temelinde kötü olarak düşünülme ve iyi bir ilişki zemininde çatışma bulunmadığına dair düşünce kabul edilmektedir.

Çatışmanın iyi yönetildiği durumlarda kişiler ve ilişkiler için sonuçları çok değerli olmaktadır (Johnson, 1981; Johnson & Johnson,2003). Bireyler çatışma sırasında ve çözümlenmesi sırasında nasıl davranmaları gerektiğini,duygularını nasıl ifade edeceklerini bilemezler ve bunu deneyimleyerek ve kendiliğinden öğrenirler (Karadağ ve Tosun, 2014). Çatışma esnasında bireyler sorunları çözebilmek için farklı tutumlar sergilemektedir Çatışma esnasında bireyler bazen çatışmadan kaçmakta,duygularını ifade etmekte zorlanmaktadır. Bazen de çatışmanın üzerine giderek duygu ve düşüncelerini karşı tarafa açıp, çözüm bulmaya çalışmaktadır.. Çatışmacı iletişim tarzını kullanan bireyler sorun esnasında daha çok çatışmaya girmektedir. Aynı zamanda,bazı bireyler çatışmadan kaçarak daha ılımlı bir yaklaşım gösterebilir. Çatışmaların sağlıklı şekilde çözülmemesi bazı patalojilere yol açmaktadır. Bu durum, özellikle duygu ifadesinin düşük olduğu aile yapılarında görülmektedir. Örneğin,aile içi huzursuzluğun yüksek olduğunu bildiren genç kızlarda bulimiya nervozaya yönelik belirtileri sağladıkları görülmüştür (Okon vd., 2003).

Yapılan Araştırmalar

Ölçeklerden alınan puanların, cinsiyete göre değişip değişmediğini inceleyen araştırmalar literatürde mevcuttur. Siyez ve Uzbaş (2011) yaptıkları çalışmada erkek öğrencilerin, kız öğrencilere kıyasla YTT'den daha düşük puan aldığı görülmüştür. Uras (2004) erkeklerin kaçınan bağlanma stillerine yönelik puanlarının daha yüksek olduğunu, Yaklama/ Kaçınma alt boyutunda erkeklerin daha yüksek puanlar aldığını bulmuştur (Curun, 2006).

Ölçek puanlarının, yaş gruplarına ve partnerin yaş grubuna göre farklılaşp farklılaşmadığına bakılan çalışmalarda; Granqvist, Ivarsson, Broberg ve Hagekull'un (2007) güvensiz bağlanma alt puanlarının küçük yaştaki insanlarda daha yüksek olduğunu bulmuştur. Olumlu yönde etkilenme puanları, genç yetilkinlerde daha yüksektir (Park vd., 2011).

Katılımcıların ve partnerlerin yaşadığı ülkeye ölçek puanları farklılaşmaktadır. Kadioğlu ve Ergün (2015) yaptıkları çalışmada, benzer Batı kültürüne sahip katılımcıların, yeme bozukluğu puanlarının benzer olduğunu bulmuştur. Aynı zamanda, Antil (1893) duygularını ifade etme puanların yüksek çıkmasının toplumla ilgili olduğunu gözlemlemiştir.

Katılımcıların ve partnerlerin eğitim durumuna göre alınan puanların farklılaşıp farklılaşmadığı farklı çalışmalarda da gözlenmiştir. Ünal ve Selçuk 'un (2009) yaptığı çalışmada eğitim düzeylerinin bağlanma stillerinden alınan puanları etkilemediği, katılımcıların benzer puanlar aldığı görülmüştür. Hammer (2005), eğitim düzeyinin artmasıyla duygularını ifade edebilme puanlarının yükseldiğini gözlemlemiştir. Katılımcıların ve partnerlerin çalışma durumuna göre ölçeklerden alınan puanlar değişmektedir. Tektaş (2014) yaptığı çalışmada, çalışmayan bireylerin kaygı puanlarının yükseldiğini bulmuştur. Çelik ve Tümkiye (2012) 'nın yaptığı çalışmada, çalışan bireylerin çatışma puanlarının daha yüksek çıktığı görülmüştür.

Ölçeklerden alınan puanların arasındaki korelasyonları inceleyen çalışmalara baktığımızda; Vardal ve Durak-Batıgün (2017) güvensiz bağlanma ile yeme bozukluğu arasında korelasyon olduğunu bulmuştur. Botta ve Dumlao (2002), duyguları ifade etme ve yeme bozukluğu puanları arasında pozitif korelasyon olduğunu gözlemlemiştir. Faer, Hendriks, Abed ve Figueredo (2005) partnere bağlı benlik değerinden alınan puanların artmasıyla, yeme bozukluğu puanlarında artış gösterdiğini bulmuştur.

Alınan puanların yeme bozukluğu ile ilişkisinin incelendiği çalışmalar mevcuttur. Partnere bağlı benlik değeri, çeşitli psikolojik patolojilerin ortaya çıkmasına sebep olmaktadır. Trak (2016) yaptığı çalışmada, kaygılı bağlanma stili ve partnere bağlı benlik değerinin partner odaklı obsesif-kompulsif belirtiler arasında da ilişki olduğuna ve çeşitli alanlara bağlı benlik değerlerinin farklı obsesif belirtilerle de ilişkili olduğu sonucuna ulaşmıştır.

Knee vd., (2008), 66 çift ile yaptıkları çalışmada, partnere bağlı benlik değeri yüksek bireylerin ilişkide daha fazla yakınlık beklediklerini ve daha fazla saplantılı ve kaygılı bağlanma örüntüsüne sahip olduklarını bulmuşlardır.

Knee vd., (2008) yaptıkları diğer çalışmada 217 üniversite öğrencisi ile çalışmıştır. Partnere bağlı benlik değeri yüksek bireylerin, olumsuz durumlar ve çatışmalar karşısında; benlik değerinin partnere bağlı benlik değeri az olanlara göre daha fazla azaldığını, olumsuz duygulara daha fazla kapıldıklarını ve bireylerin daha fazla kaçınmacı yaklaşım sergilediklerini bulmuştur.

Keskingöz'ün (2002) yeme bozuklukları ile bağlanma stili ve kişilerarası şemaların ilişkileri ile ilgili yürüttüğü çalışmasını 430 kız öğrenci ile yürütmüştür. Çıkan sonuçlar, saplantılı bağlanana bireylerin sahip bireylerin korkulu bağlanan kişilere göre olumsuz yeme örüntüsünün daha çok olduğunu bulmuştur. Kayıtsız bağlanan bireyler ise korkulu veya güvenli bağlanma gösteren bireylere kıyasla daha çok işlevsiz yeme örüntülerine sahip oldukları görülmüştür.

Ringer ve Crittenden (2007) yeme bozukluklarını bağlanma stilleri ile ilişkisini incelemiştir. Yeme bozukluğuna sahip ve hastanede yatarak tedavi olan 62 genç kadınla yürütülen çalışmanın bulgularına göre, yeme bozukluğuna sahip bireylerin güvensiz bağlanma stillerinden kaygılı ve kaçınmacı bağlanma stiline sahip olduklarını bulmuşlardır.

Abed vd., (2012) İngiltere, Loughborough Üniversitesi'nde 206 kız öğrenci ile yaptıkları çalışmada, ideal partner ve partnere bağlı benlik değeri yüksek olan bireylerin yeme bozukluğu geliştirme ihtimalinin yüksek olduğunu bulmuştur.

Oral ve Hisli-Şahin 'in (2008) 14-27 yaş arası ve yeme bozukluğu tanısı almış olan 998 öğrenci ile yürüttüğü çalışmada, yeme bozukluğu olan bireylerde işlevsel olmayan kişilerarası şemalar ve bağlanma çeşitleri bulunduğu ve bu bireylerin öfke ile ilgili sorun yaşıyor olabileceklerine yönelik sonuç elde edilmiştir.

Vardal ve Durak-Batıgün'ün (2017) Ankara ili içerisindeki çeşitli üniversitelerde okumakta olan 438 üniversite öğrencisi ile yürüttüğü çalışmada güvensiz bağlanma biçimleri arttıkça olumsuz yeme tutumlarının arttığı, güvenli bağlanma biçimi arttıkça olumsuz yeme tutumlarının azaldığı sonucuna varılmıştır.

Aydın'ın (2010) yeme tutumu, ortorektik belirtiler ve bağlanma arasındaki ilişkilerin incelenmesi amaçlayan çalışmasında 17-27 arasında değişen ve Hacettepe Üniversitesi'nde lisans eğitimi gören 432 öğrenci ile yaptığı çalışmada ; kadınlarda

ve erkeklerde algılanan bağlanma örüntülerinin bireylerde besin seçimi ve tüketimi ile ilişkisinde etkili olabileceği düşünülmektedir. Kocakaya'nın (2019) diyetisyen ve psikoterapi desteği alan 80 katılımcıyla yaptığı çalışma sonucu güvenli bağlanma arttıkça beden doyumunun da arttığını bulmuştur.

Van den Broucke vd., (1995) 21 evlilikte sıkıntılı, çatışma yaşayan ve 21 sıkıntısız çiftten oluşan iki eşleştirilmiş grup kullanılarak yeme bozukluğu üzerine yaptıkları çalışmada, evlilikte çatışma yaşayan bireylerin yeme bozukluğu geliştirme riskleri arasında fark olmadığını bulmuştur.

Yeme bozuklukları günümüzde çok yaygın olarak rastlanan psikiyatrik bir hastalık olarak değerlendirilmektedir (Oğur vd., 2016). Çeşitli faktörler yeme bozukluklarının oluşumu açısından zemin oluşturmaktadır. Genetik ve kimyasal dengesizlikler, kültürel baskı gibi sosyal, duygusal ve fiziksel etkenlerin varlığı söz konusudur(Alanter ve Maner, 2008). Sosyo-ekonomik düzey, beyaz ırk ve çekicilik ve zayıflığın özdeşleştiği topluluklar bağlanma ve stres düzeyi de bu faktörlerden bir kaçıdır. Bağlanma stilleri, partnere bağlı benlik değeri ve çatışma iletişim tarzının psikiyatrik rahatsızlıklara zemin hazırladığı bilinmektedir.

BÖLÜM III

Yöntem

Bu kısımda araştırmanın modeli, çalışma grubu ve bilgilerin toplanma sürecinde uygulanan yöntemlerden bahsedilmiştir.

Araştırma Modeli

Araştırma deseni olarak değişkenlerin birbirleriyle olan ilişkilerini ve demografik özellikleri ile olan ilişkileri inceleneceğinden ilişkiisel araştırma modeli olan korelasyonel model uygulanmıştır. Korelasyonel model, değişkenler arasındaki ilişkilerin açıklamasına ve sonuçların tahminine yönelik imkan sağlar (Tekbıyık, 2015). Korelasyonel modelle, değişkenler arasındaki ilişki ve oluşan ilişkinin düzeyi belirlenir (Fraenkel vd., 2012).

Evren ve Örneklem

Yapılan çalışmada evren ; Türkiye ve Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti' nde bulunan, romantik ilişkisi olan 18 yaş ve üzeri yetişkinlerdir. TC ve KKTC 'de bulunan ve ilişkisi olan bireylerin tespitinin ve sayısının bilinmesinin mümkün olmayacağından, örneklem büyüklüğünün ve katılımcı sayısının hesaplanmasında evreni bilinmeyen örneklem denklemi kullanılmıştır (Muslu vd., 2014). Örneklem büyüklüğü , evreni bilinmeyen örneklem formülüne göre ($t^2 \times p \times q / d^2 = n$) hesaplanmış ve güven aralığı %95 olarak belirlenmiştir. Örneklem büyüklüğü belirlenirken $\alpha = 0.05$ güven düzeyi için örneklem en az 384 olarak hesaplanmıştır. Katılımcıların , soruları yanlış cevaplaması, yarım bırakması veya çeşitli sebepler neticesinde oluşabilecek olası veri kaybından etkilenmemek için katılımcı sayısı 400 kişi olarak belirlenmiştir. Çalışmaya 190 kadın ve 220 erkek olmak üzere toplam 410 gönüllü katılmıştır.

Örnekleme ulaşıırken seçkisel olmayan örnekleme türü olan amaçsal örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Amaçsal örnekleme konu ile ilgili detaylı araştırma yapabilmek için çalışmanın amacına yönelik, bilgi yönünden zengin durumların seçilmesidir (Büyüköztürk, 2012). Hedeflenen örneklem amaçlarından bir tanesi 18 yaş üstü bireylere ulaşmaktır. Çalışma romantik ilişkide olan bireylerle yürütüleceği için, dışlama kriteri; ilişkisi olmayan ve evli olan bireyler, 18 yaş altında katılımcılar olarak belirlenmiştir. Çalışmaya katılacak kişilerin, bu kriterlere uyması hedeflenmiştir.

Tablo 1’de katılımcıların ve partnerlerinin sosyo-demografik özellikleri verilmiştir.

Tablo 1 incelendiğinde, araştırma sürecine alınanların %46,34’ünün kadın, %53,66’sının erkek olduğu, %36,83’ünün 18-24 yaş arasında, %14,39’unun 25-34 yaş arasında, %48,78’inin 35 yaş ve üzerinde olduğu, %32,68’inin partnerinin 18-24 yaş arasında, %16,83’ünün partnerinin 25-34 yaş arasında, %50,49’unun partnerinin 35 yaş ve üzerinde olduğu, %9,02’sinin yaşadığı yerin KKTC, %90,98’inin yaşadığı yerin TC olduğu, %9,27’sinin partnerinin yaşadığı yerin KKTC, %90,73’ünün partnerinin yaşadığı yerin TC olduğu saptanmıştır. Araştırmaya katılanların eğitim durumları incelendiğinde, %25,61’inin lise ve altı eğitim düzeyine sahip olduğu, %24,15’inin önlisans mezunu, %38,29’unun lisans mezunu, %11,95’inin lisansüstü mezunu olduğu, partnerlerin eğitim durumu incelendiğinde, %40,24’ünün lise ve altında eğitim düzeyine sahip olduğu, %18,29’unun önlisans mezunu, %32,93’ünün lisans mezunu, %8,54’ünün lisansüstü mezunu olduğu görülmüştür. Araştırmaya katılanların %42,20’sinin çalışıyor, %57,80’inin çalışmıyor olduğu, araştırmaya katılanların partnerlerinin %49,76’sinin çalışıyor, %50,24’ünün çalışmıyor olduğu belirlenmiştir.

Tablo 1.

Katılımcıların ve partnerlerinin sosyo-demografik özellikleri

	N	%
Cinsiyet		
Kadın	190	46,34
Erkek	220	53,66
Yaş		
18-24 yaş	151	36,83
25-34 yaş	59	14,39
35 yaş ve üzeri	200	48,78
Partnerin yaşı		
18-24 yaş	134	32,68
25-34 yaş	69	16,83
35 yaş ve üzeri	207	50,49
Yaşadığı ülke		
KKTC	37	9,02
TC	373	90,98
Partnerin yaşadığı ülke		
KKTC	38	9,27
TC	372	90,73
Eğitim Durumu		
Lise ve altı	105	25,61
Önlisans	99	24,15
Lisans	157	38,29
Lisansüstü	49	11,95
Partnerin eğitim durumu		
Lise ve altı	165	40,24
Önlisans	75	18,29
Lisans	135	32,93
Lisansüstü	35	8,54
Çalışma durumu		
Çalışan	173	42,20
Çalışmayan	237	57,80
Partnerin çalışma durumu		
Çalışan	204	49,76
Çalışmayan	206	50,24

Verilerin Toplanması

Veriler Eylül 2021 - Aralık 2021 tarihleri arasında, TC ve KKTC’de yaşayan 18 yaş ve üzeri erişkinlerden, çevrimiçi sosyal platformlar aracılığıyla toplanmıştır. Katılımcılara araştırma öncesi aydınlatılmış onam formu ve katılımcı bilgilendirme formu çevrimiçi olarak verilmiş, ölçek maddelerini cevaplamaya başlamadan önce demografik bilgi formunu doldurmaları istenmiştir. Aydınlatılmış onam ve katılımcı bilgilendirme formu ; araştırmanın amacını ve bilgilendirmesini içermekle birlikte gizlilik ve gönüllülük esnasından bahsedilerek katılımcının onayını almak için verilmektedir (Yıldırım vd., 2011).

Veri Toplama Araçları

Araştırmada veri toplama aracı olarak sosyo-demografik bilgi formu, Yeme Tutumları Testi (YTT-40), Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri 2 (YİYE-2), Çatışma İletişim Tarzları Ölçeği (ÇİTÖ) ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeği kullanılmıştır.

Sosyodemografik Bilgi Formu

Bu formda katılımcıların cinsiyeti, yaşı, partnerinin yaşı ,yaşadığı ülke, partnerinin yaşadığı ülke, eğitim durumu, partnerinin eğitim durumu, çalışma durumu, partnerinin çalışma durumuna yönelik sorular sorulmuştur.

Yeme Tutumları Testi (YTT-40)

Garner ve Garfinkel tarafından 1979 da geliştirilen Eating Attitudes Test-40’ın (EAT-40) , Türkiye’de geçerlik ve güvenirlik çalışması Savaşır ve Erol (1989) tarafından yapılmıştır. Diyet, sosyal kaygı, zayıflık ile aşırı uğraş alt boyutları olan ölçeğin 40 maddesi vardır. Maddelerden 1, 18, 19, 23, 27, 39. sorular için verilecek puanlarda, bazen yanıtı 1 puan, nadiren yanıtı 2 puan ve hiçbir zaman yanıtı ise 3 puan şeklinde değerlendirilecektir. Diğer seçenekler ise 0 puan şeklinde değerlendirilmektedir. Ölçeğin bütün maddelerinden alınan puanların toplanmasıyla toplam puan elde edilmektedir. YTT-40 maddelerinden toplamda ; “≥30” puan alan kişiler “yeme davranışı bozukluğuna yatkın” şeklinde sınıflandırılır. Testin güvenirlik katsayısı 0.65 , iç tutarlılığı 0.70 olarak belirlenmiştir.

Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri-II (YİYE-II)

Ölçeğin orijinal adı Experiences in Close Relationships-Revised (ECR-R)’ dir. Ölçeği ; Fraley vd. (2000) geliştirmiş ve uyarlama çalışması Selçuk vd. (2005) tarafından yapılmıştır. Yetişkin Bağlanması ; Kaygı ve Kaçınma ölçeğinin alt boyutlarıdır. Bu boyutlar, öz bildirime dayalı hesaplanır. 36 madde, 7 li likert ölçeği ile

puanlanmaktadır. Maddelerin puanları ayrı ayrı hesaplanıp, ortalamaları alınarak katılımcının kaygı ve kaçınma puanları ölçülür. Alt boyutundan alınan yüksek puan bireyin, ölçülen alt boyuta yönelik değere sahip olduğu bilgisini vermektedir. Kaçınma ve kaygı alt boyutlarının iç tutarlık düzeyi yüksektir. Cronbach alfa katsayıları .90 ve .86 olarak belirtilmiştir.

Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeği

Doron vd., 2016 yılında oluşturulmuş ve 8 maddenin Türkçe'ye çevirisi Ezgi Trak tarafından yapılmıştır. Ölçek maddeleri 7'li Likert tipinde hesaplanmaktadır (1: Hiç katılmıyorum, 7: Tamamen katılıyorum). Ölçek 8 maddeden oluşmaktadır. Ölçek maddeleri bireyin benlik değerinin partnerine bağlı şekilde değişim düzeyini ölçmektedir. 1., 3., 5. ve 6. maddeler partnerin olumlu özelliklerinden olumlu yönde etkilenme; 2., 4., 7. ve 8. maddeler ise partnerin olumsuz özelliklerinin benlik değerini olumsuz yönde etkileme biçimini ölçmektedir. Cronbach Alpha katsayısı, olumlu etkiyi ölçen maddeler için .82, olumsuz etkiyi ölçen maddeler için ise .84 olarak belirtilmiştir.

Çatışma İletişim Tarzları Ölçeği (ÇİTÖ)

Golstein (1999), tarafından geliştirilmiş ve Türkçe'ye uyarlaması Doruk Uysal (2002) tarafından yapılmıştır. Yaklaşma-kaçınma ve duygularını ifade etme olarak maddeler 2 alt boyutta 43 maddelik bir yapıda ve Cronbach alfa katsayısı .89, güvenirlik katsayısı .74' tür. Bireyler, Duyguları ifade etme alt boyutunda en az 21 ve en fazla 105 puan almaktadır. Yaklaşma/Kaçınma alt boyutunda alınabilecek en düşük puan 22 ve en yüksek puan 110 'dur. Ölçekte yer alan Yaklaşma/Kaçınma alt boyutunda Cronbach alfa katsayısı .85, Duygularını ifade etme alt boyutu katsayısı ise .81 dir.

Çalışma Planı ve Süreci

Çalışmanın ön hazırlık aşamasında, alanyazın taranarak çalışma sorusu ve konusu seçilmiştir. Araştırma konusu belirlendikten sonra, konu ile ilgili araştırmalar yapılarak literatüre katkı sağlayacak kısımlar belirlenmiştir. Konu belirlendikten sonra, araştırma yapılmasını sağlayacak ölçeklerin belirlenerek ölçek izinleri alınmıştır. Yapılacak olan araştırmanın, modeli 'korelaysonel model' olarak belirlendikten ve örnekleme karar verildikten sonra etik kurul iznine sunulmuştur. Onay geldikten sonra, elektronik ortam üzerinden ölçekler uygulanarak veriler toplanmıştır. Toplanan veriler, uygun analiz yöntemlerinden geçirilerek, elde edilen sonuçlar dünya literatürü ile karşılaştırılmıştır.

Verilerin İstatistiksel Analizi

Araştırma verilerinin istatistiksel analizinde Sosyal Bilimler İçin İstatistik Programı (SPSS) 25.0 yazılımı kullanılmıştır.

Katılımcıların Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine verdikleri yanıtların güvenilirliği Cronbach Alfa testiyle incelenmiş ve alfa değerleri sırasıyla 0,777, 0,911, 0,848 ve 0,857 bulunmuştur.

Katılımcıların ve partnerlerinin sosyo-demografik özelliklerine ilişkin frekans analizi uygulanmış ve Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden alınan puanların tanımlayıcı istatistikleri verilmiştir.

Tablo 2.'de Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden alınan puanların normal dağılımı uyumu Kolmogorov-Smirnov testi ve çarpıklık basılık değerleriyle incelenmiş olup, ölçek puanlarının normal dağılım gösterdiği belirlenmiştir. Bu sebeple araştırmanın hipotezleri parametrik testler ile test edilmiştir.

Katılımcıların ve partnerlerinin sosyo-demografik özelliklerine göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılırken, bağımsız değişken 2 gruluysa bağımsız örneklem t testi, 2den fazla gruluysa ANOVA kullanılmış ve sonrasında ileri test olarak Tukey testi yapılmıştır. Katılımcıların Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanlar arasındaki korelasyonlar Pearson testiyle incelenmiş ve regresyon analizi uygulanmıştır.

Tablo 2.

Ölçeklerden alınan puanların normallik testleri

	Kolmogorov-Smirnov			Skewness	Kurtosis
	Statistic	df	Sig.		
Yeme Tutum Testi	0,161	410	0,000	1,727	1,730
YIYE-Kaygılı	0,051	410	0,013	0,205	-0,486
YIYE-Kaçınmacı	0,070	410	0,000	0,108	-0,963
Yaklaşma/Kaçınma	0,077	410	0,000	0,111	-0,656
Duygularını ifade edebilme	0,084	410	0,000	0,268	-0,680
Olumlu yönde etkilenme	0,098	410	0,000	-0,477	-0,303
Olumsuz yönde etkilenme	0,082	410	0,000	0,106	-0,921

BÖLÜM IV

Bulgular ve Yorumlar

Bu bölümde araştırma sorularından toplanan bulgulara yönelik değerlendirmeler yer almaktadır.

Tablo 3.

Katılımcıların Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanlar

	n	$\bar{x}$	s	Min	Max
Yeme Tutum Testi	410	17,62	10,38	2,00	65,00
YIYE-Kaygılı	410	3,57	1,14	1,33	6,78
YIYE-Kaçıncı	410	2,90	1,01	1,00	5,11
Yaklaşma/Kaçınma	410	54,91	15,15	22,00	97,00
Duygularını ifade edebilme	410	72,71	13,10	42,00	105,00
Olumlu yönde etkilenme	410	18,59	5,91	4,00	28,00
Olumsuz yönde etkilenme	410	13,76	6,33	4,00	28,00

Tablo 3'te katılımcıların Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden elde ettikleri puanlar verilmiştir.

Tablo 3 değerlendirildiğinde, araştırmaya dahi edilen bireylerin Yeme Tutum Testinden ortalama $17,62 \pm 10,38$ puan, en düşük 2, en yüksek 65 puan, YIYE 'ye ait YIYE-Kaygılı alt boyutundan ortalama $3,57 \pm 1,14$ puan, en düşük 1,33, en yüksek 6,78 puan, YIYE-Kaçıncı alt boyutundan ortalama $2,90 \pm 1,01$ puan, en düşük 1, en yüksek 5,11 puan, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği alt boyutları olan Yaklaşma/Kaçınmadan ortalama $54,91 \pm 15,15$ puan, en düşük 22, en yüksek 97 puan, Duygularını ifade edebilmeden ortalama $72,71 \pm 13,10$ puan, en düşük 42, en yüksek 105 puan, Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeği alt boyutları olan Olumlu yönde etkilenmeden ortalama $18,59 \pm 5,91$ puan, en düşük 4, en yüksek 28 puan, Olumsuz yönde etkilenmeden ortalama $13,76 \pm 6,33$ puan, en düşük 4, en yüksek 28 puan aldıkları tespit edilmiştir.

Tablo 4.

Katılımcıların cinsiyetine göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılması

	Cinsiyet	n	$\bar{x}$	s	t	p
Yeme Tutum Testi	Kadın	190	18,72	11,84	1,999	0,046*
	Erkek	220	16,67	8,85		
YIYE-Kaygılı	Kadın	190	3,76	1,23	3,218	0,001*
	Erkek	220	3,40	1,04		
YIYE-Kaçınmacı	Kadın	190	3,07	1,08	3,261	0,001*
	Erkek	220	2,75	0,93		
Yaklaşma/ Kaçınma	Kadın	190	53,31	15,08	-2,000	0,046*
	Erkek	220	56,30	15,10		
Duygularını ifade edebilme	Kadın	190	74,66	14,31	2,815	0,005*
	Erkek	220	71,04	11,73		
Olumlu yönde etkilenme	Kadın	190	17,61	6,21	-3,160	0,002*
	Erkek	220	19,44	5,52		
Olumsuz yönde etkilenme	Kadın	190	13,01	6,27	-2,252	0,025*
	Erkek	220	14,41	6,31		

* $p < 0,05$

Tablo 4'te katılımcıların cinsiyetine göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanları bağımsız örneklem t testi kullanılarak karşılaştırılmış ve sonuçları verilmiştir.

Tablo 4 değerlendirildiğinde, araştırma sürecine dahil edilen bireylerin cinsiyetine göre YTT puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark olduğu görülmektedir ($p < 0,05$). Kadın katılımcıların Yeme Tutum Testinden almış oldukları puanlar, erkek katılımcıların Yeme Tutum Testinden almış oldukları puanlardan istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur.

Araştırmaya dahil olan bireylerin cinsiyetine göre Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanterinin alt boyutları olan YIYE-Kaygılı ile YIYE-Kaçınmacı alt boyutlarından aldıkları puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark vardır ($p < 0,05$). Kadın katılımcıların YIYE-Kaygılı ile YIYE-Kaçınmacı boyutlarından aldıkları puan

ortalamaları, erkek katılımcıların YIYE-Kaygılı ile YIYE-Kaçınmacı alt boyutlarından aldıkları puan ortalamasından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek hesaplanmıştır.

Araştırmaya katılanların cinsiyetine göre Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği alt boyutları olan Yaklaşma/Kaçınma ile Duygularını ifade edebilme puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark vardır ($p<0,05$). Erkek katılımcıların Yaklaşma/Kaçınma alt boyutundan almış oldukları puanlar, kadın katılımcıların Yaklaşma/Kaçınma puanlarından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek iken, kadın katılımcıların Duygularını ifade edebilme puanları, erkek katılımcıların Duygularını ifade edebilme puanlarından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek hesaplanmıştır.

Araştırma kapsamındaki bireylerin cinsiyetine göre Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeği alt boyutları olan Olumlu yönde etkilenme ve Olumsuz yönde etkilenme puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark olduğu görülmektedir ($p<0,05$). Erkek katılımcıların Olumlu yönde etkilenme ve Olumsuz yönde etkilenme alt boyutlarından almış oldukları puanlar, kadın katılımcıların Olumlu yönde etkilenme ve Olumsuz yönde etkilenme alt boyutlarından almış oldukları puanlardan daha yüksek bulunmuştur. Cinsiyetlerden kaynaklı tespit edilen bu puan farklılığı istatistiksel olarak anlamlı düzeydedir.

Tablo 5.

Katılımcıların yaş grubuna göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılması

	Yaş grubu	N	$\bar{x}$	s	Min	Max	F	p	Fark
Yeme	18-24 yaş	151	19,11	12,59	4,00	65,00	3,253	0,040*	1-3
Tutum	25-34 yaş	59	18,24	10,26	2,00	57,00			
Testi	35 yaş ve üzeri	200	16,32	8,24	5,00	51,00			
YIYE-	18-24 yaş	151	4,00	1,15	1,33	6,33	25,933	0,000*	1-3
Kaygılı	25-34 yaş	59	3,77	1,14	1,50	6,28			
	35 yaş ve üzeri	200	3,18	1,00	1,33	6,78			
YIYE-	18-24 yaş	151	3,19	1,02	1,00	5,00	12,258	0,000*	1-3
Kaçınmacı	25-34 yaş	59	2,93	0,95	1,00	4,56			
	35 yaş ve üzeri	200	2,67	0,97	1,00	5,11			
Yaklaşma/	18-24 yaş	151	57,39	14,75	22,00	97,00	3,292	0,038*	1-2
Kaçınma	25-34 yaş	59	52,92	15,14	27,00	88,00			1-3
	35 yaş ve üzeri	200	53,63	15,27	23,00	96,00			
Duygularını	18-24 yaş	151	72,25	14,03	45,00	101,00	0,472	0,624	
ifade	25-34 yaş	59	74,19	15,40	42,00	103,00			
edebilme	35 yaş ve üzeri	200	72,64	11,59	46,00	105,00			
Olumlu	18-24 yaş	151	17,74	5,61	4,00	28,00	3,305	0,038*	1-3
yönde	25-34 yaş	59	18,24	6,41	4,00	28,00			
etkilenme	35 yaş ve üzeri	200	19,34	5,91	4,00	28,00			
Olumsuz	18-24 yaş	151	13,47	6,29	4,00	28,00	0,248	0,781	
yönde	25-34 yaş	59	13,95	6,64	4,00	28,00			
etkilenme	35 yaş ve üzeri	200	13,92	6,28	4,00	28,00			

* $p < 0,05$

Tablo 5'te katılımcıların yaş grubuna göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden elde ettikleri puanlar Anova testi kullanılarak karşılaştırılmıştır.

Tablo 5 değerlendirildiğinde, araştırmaya katılan bireylerin yaş grubuna göre YTT puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark olduğu saptanmıştır ($p < 0,05$). 18-24 arası yaş grubuna mensup katılımcıların Yeme Tutum Testi puanları, 35 ve üzeri yaş grubuna mensup katılımcıların Yeme Tutum Testi puanlarından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur.

Araştırma kapsamına alınanların yaş grubuna göre Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanterinin Kaygılı ve Kaçınmacı alt boyutlarından almış oldukları puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark vardır ($p<0,05$). 18-24 arası yaş grubuna ait katılımcıların Kaygılı ve Kaçınmacı alt boyutlarından aldıkları puanlar, 35 ve üzeri yaş grubuna mensup katılımcıların Kaygılı ve Kaçınmacı alt boyutlarından aldıkları puanlarından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek hesaplanmıştır.

Araştırmaya katılan bireylerin yaş grubuna göre Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği alt boyutu olan Yaklaşma/Kaçınma puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$). 18-24 arası yaş grubuna mensup katılımcıların Yaklaşma/Kaçınma puanları, 25-34 arası ile 35 ve üzeri yaş grubunda bulunan katılımcıların Yaklaşma/Kaçınma puanlarından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksektir.

Araştırmaya dahil edilen kişilerin yaş grubuna göre Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeği alt boyutu olan Olumlu yönde etkilenme puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark vardır ($p<0,05$). 18-24 arası yaş grubuna mensup katılımcıların Olumlu yönde etkilenme puanları, 35 ve üzeri yaş grubuna mensup katılımcıların Olumlu yönde etkilenme puanlarından düzeyde yüksek bulunmuştur. Bu yükseklik istatistiksel olarak anlamlıdır.

Tablo 6.

Katılımcıların partnerinin yaş grubuna göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılması

	Partnerin yaş grubu	N	x	s	Min	Max	F	p	Fark
Yeme	18-24 yaş	134	19,51	12,72	4,00	65,00	3,421	0,034*	1-3
Tutum	25-34 yaş	69	17,19	10,42	2,00	57,00			
Testi	35 yaş ve üzeri	207	16,55	8,38	5,00	51,00			
YIYE-	18-24 yaş	134	4,10	1,06	1,33	6,33	26,636	0,000*	1-3
Kaygılı	25-34 yaş	69	3,54	1,20	1,44	5,83			
	35 yaş ve üzeri	207	3,23	1,04	1,33	6,78			
YIYE-	18-24 yaş	134	3,27	0,99	1,00	5,00	14,770	0,000*	1-3
Kaçınmacı	25-34 yaş	69	2,82	1,00	1,00	4,56			
	35 yaş ve üzeri	207	2,69	0,96	1,00	5,11			
Yaklaşma/	18-24 yaş	134	58,17	14,77	22,00	97,00	4,701	0,010*	1-2
Kaçınma	25-34 yaş	69	53,22	15,34	27,00	88,00			1-3
	35 yaş ve üzeri	207	53,36	15,06	23,00	96,00			
Duygularını	18-24 yaş	134	71,46	14,17	45,00	102,00	3,426	0,033*	1-2
ifade	25-34 yaş	69	76,36	13,95	52,00	103,00			2-3
edebilme	35 yaş ve üzeri	207	72,31	11,89	42,00	105,00			
Olumlu	18-24 yaş	134	18,05	5,25	4,00	28,00	4,565	0,011*	2-3
yönde	25-34 yaş	69	17,19	6,88	4,00	28,00			
etkilenme	35 yaş ve üzeri	207	19,41	5,87	4,00	28,00			
Olumsuz	18-24 yaş	134	13,75	6,32	4,00	28,00	1,202	0,302	
yönde	25-34 yaş	69	12,74	6,36	4,00	28,00			
etkilenme	35 yaş ve üzeri	207	14,10	6,31	4,00	28,00			

* $p < 0,05$

Tablo 6’da katılımcıların partnerinin yaş grubuna göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanlar Anova testi kullanılarak karşılaştırılmıştır.

Tablo 6 değerlendirildiğinde, katılımcıların partnerinin yaş grubuna göre YTT puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark olduğu saptanmıştır ($p < 0,05$). 18-24 arası yaş grubuna mensup partnerlerin YTT puanları, 35 ve üzeri yaş grubuna mensup partnerlerin Yeme Tutum Testi puanlarından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek hesaplanmıştır.

Araştırmaya katılanların partnerlerinin yaş grubuna göre YİYE Kaygılı ve Kaçınmacı alt boyutlarından almış oldukları puanlar arasında fark olduğu belirlenmiştir, bu fark istatistiksel olarak anlamlı düzeydedir ($p<0,05$). 18-24 arası yaş grubuna mensup partnerlerin Kaygılı ve Kaçınmacı alt boyutlarından almış oldukları puan ortalaması, 35 ve üzeri yaş grubuna mensup partnerlerin Kaygılı ve Kaçınmacı alt boyutlarından almış oldukları puan ortalamasından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksektir.

Katılımcıların partnerlerinin yaş grubuna göre Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği alt boyutları olan Yaklaşma/Kaçınma puanları ile Duygularını ifade edebilme puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). 18-24 arası yaş grubuna mensup partnerlerin Yaklaşma/Kaçınma puanları, 25-34 arası ile 35 ve üzeri yaş grubuna mensup partnerlerin Yaklaşma/Kaçınma puanlarından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek, 25-34 arası yaş grubuna mensup partnerlerin ise Duygularını ifade edebilme puanları, 18-24 arası ile 35 ve üzeri yaş grubuna mensup partnerlerin Duygularını ifade edebilme puanlarından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek hesaplanmıştır.

Araştırmaya dahil olan bireylerin partnerlerinin yaş grubuna göre Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeği alt boyutu olan Olumlu yönde etkilenme puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). Yaşı 35 ve üzerinde olan partnerlerin Olumlu yönde etkilenme puanları, yaşı 25-34 arasında olan partnerlerin Olumlu yönde etkilenme puanlarından daha yüksektir ve yaş grubundan kaynaklı bu puan farkı istatistiksel olarak anlamlı düzeydedir.

Tablo 7.

Katılımcıların yaşadığı ülkeye göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılması

	Yaşadığı ülke	n	$\bar{x}$	s	t	p
Yeme Tutum Testi	KKTC	37	18,14	12,90	0,315	0,753
	TC	373	17,57	10,12		
YIYE-Kaygılı	KKTC	37	3,62	1,12	0,303	0,762
	TC	373	3,56	1,15		
YIYE-Kaçınmacı	KKTC	37	2,91	1,02	0,052	0,959
	TC	373	2,90	1,01		
Yaklaşma/ Kaçınma	KKTC	37	54,92	14,43	0,004	0,997
	TC	373	54,91	15,24		
Duygularını ifade edebilme	KKTC	37	77,49	14,68	2,335	0,020*
	TC	373	72,24	12,86		
Olumlu yönde etkilenme	KKTC	37	17,89	6,35	-0,755	0,450
	TC	373	18,66	5,87		
Olumsuz yönde etkilenme	KKTC	37	12,30	5,55	-1,475	0,141
	TC	373	13,90	6,39		

* $p < 0,05$

Tablo 7’de katılımcıların yaşadığı ülkeye göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden elde edilen puanlar bağımsız örneklem t testi aracılığıyla karşılaştırılmıştır.

Tablo 7 ye bakıldığında, araştırmaya katılan kişilerin yaşadığı ülkeye göre Ytt puanları arasında istatistiksel ve anlamlı düzeyde fark olmadığı görülmüştür ($p > 0,05$). KKTC’de ve TC’de yaşayan katılımcıların Yeme Tutum Testi puanları benzer olarak hesaplanmıştır.

Araştırmaya dahil olan bireylerin yaşadığı ülkeye göre Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri ölçeğine ait Kaygılı alt boyutu ve Kaçınmacı alt boyutundan almış oldukları puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark olmadığı saptanmıştır ($p > 0,05$). KKTC’de yaşayan katılımcıların Kaygılı ve Kaçınmacı alt boyutlarından almış oldukları puanlar, TC’de yaşayan katılımcıların puanlarından

daha yüksek olmasına rağmen, hesaplanan puan farkı istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark yoktur.

Araştırma kapsamına dahil olanların yaşadığı ülkeye göre Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği alt boyutlarından biri olan Duygularını ifade edebilme puanlarının arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark olduğu tespit edilmiştir ($p < 0,05$). KKTC’de yaşayan katılımcıların Duygularını ifade edebilme puanları, TC’de yaşayan bireylerin Duygularını ifade edebilme puanlarından istatistiksel olarak anlamlı biçimde yüksektir.

Katılımcıların yaşadığı ülkeye göre Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine ait Olumlu yönde etkilenme ve Olumsuz yönde etkilenme puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark bulunmamaktadır ($p > 0,05$). Katılımcıların yaşadıkları ülke farketmeksizin Olumlu yönde etkilenme ve Olumsuz yönde etkilenme puanlarının benzer olduğu görülmüştür.

Tablo 8.

Katılımcıların partnerinin yaşadığı ülkeye göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılması

	Partnerin yaşadığı ülke	n	$\bar{x}$	s	t	P
Yeme Tutum Testi	KKTC	38	17,89	12,72	0,170	0,865
	TC	372	17,59	10,13		
YIYE-Kaygılı	KKTC	38	3,60	1,10	0,165	0,869
	TC	372	3,57	1,15		
YIYE-Kaçınmacı	KKTC	38	2,85	1,00	-0,287	0,775
	TC	372	2,90	1,01		
Yaklaşma/ Kaçınma	KKTC	38	53,32	13,84	-0,681	0,497
	TC	372	55,07	15,28		
Duygularını ifade edebilme	KKTC	38	77,16	14,93	2,205	0,028*
	TC	372	72,26	12,84		
Olumlu yönde etkilenme	KKTC	38	18,29	6,41	-0,332	0,740
	TC	372	18,62	5,87		
Olumsuz yönde etkilenme	KKTC	38	12,34	5,17	-1,451	0,147
	TC	372	13,90	6,42		

* $p < 0,05$

Tablo 8’de katılımcıların partnerinin yaşadığı ülkeye göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden alınan puanların karşılaştırılmasında bağımsız örneklem t testi kullanılmıştır.

Tablo 8 incelendiğinde, araştırmaya katılan bireylerin partnerlerinin yaşadıkları ülkenin Ytt puanlarının anlamlı düzeyde farklı olmadığı görülmüştür ($p > 0,05$). Yeme Tutum Testi puanları araştırmaya katılan bireylerin yaşadığı ülkeye göre benzer olduğu görülmüştür.

Araştırma kapsamındaki bireylerin partnerlerinin yaşadığı ülkeye göre Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri ölçeğinin alt boyutları olan Kaygılı ve Kaçınmacı alt boyutlarından aldıkları oldukları puanlar anlamlı düzeyde farka sahip olmadığı

gözlenmiştir ($p>0,05$). Partneri KKTC’de ve TC’de yaşayanların Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanterine ait alt boyutlardan almış oldukları puan ortalamasının benzer olduğu görülmektedir.

Katılımcıların partnerlerinin yaşadığı ülkeye göre Çatışma İletişim Stilleri Ölçeğine ait Duygularını ifade edebilme alt puanları arasında anlamlı düzeyde farklılık olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Partneri KKTC’de yaşayanların Duygularını ifade edebilme puanları, partneri TC’de yaşayanların Duygularını ifade edebilme puanlarından yüksektir. Bu yükseklik istatistiksel anlamlılık ifade etmektedir.

Araştırmaya dahil olan bireylerin partnerlerinin yaşadığı ülkeye göre Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine ait Olumlu yönde etkilenme ve Olumsuz yönde etkilenme puanlarının istatistiksel açıdan farklılaşmadığı gözlenmiştir ($p>0,05$). Partneri KKTC’de yaşayan ve partneri TC’de yaşayanların söz konusu alt ölçeklerden aldıkları puanlar birbirine yakındır.

Tablo 9.

Katılımcıların eğitim durumuna göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılması

	Eğitim durumu	n	$\bar{x}$	s	Min	Max	F	p	Fark
Yeme Tutum Testi	Lise ve altı	105	20,42	12,29	4,00	62,00	3,903	0,009*	1-2
	Önlisans	99	16,64	8,61	5,00	57,00			1-3
	Lisans	157	16,22	9,35	2,00	65,00			1-4
	Lisansüstü	49	18,10	11,40	4,00	56,00			
YIYE-Kaygılı	Lise ve altı	105	3,94	1,06	1,44	6,33	7,751	0,000*	1-3
	Önlisans	99	3,69	1,22	1,39	6,78			1-4
	Lisans	157	3,31	1,09	1,33	6,33			
	Lisansüstü	49	3,34	1,09	1,61	5,56			
YIYE-Kaçınmacı	Lise ve altı	105	3,21	0,99	1,06	4,94	8,361	0,000*	1-3
	Önlisans	99	3,05	0,99	1,00	5,11			1-4
	Lisans	157	2,64	0,96	1,00	5,11			
	Lisansüstü	49	2,76	1,05	1,22	4,94			
Yaklaşma/Kaçınma	Lise ve altı	105	56,45	15,10	27,00	90,00	2,090	0,101	
	Önlisans	99	56,17	14,28	22,00	88,00			
	Lisans	157	52,55	15,63	23,00	97,00			
	Lisansüstü	49	56,63	14,90	33,00	88,00			
Duygularını ifade edebilme	Lise ve altı	105	69,43	13,60	42,00	101,00	10,237	0,000*	1-3
	Önlisans	99	69,06	11,72	46,00	97,00			1-4
	Lisans	157	75,85	12,72	53,00	105,00			2-3
	Lisansüstü	49	77,08	12,37	54,00	100,00			2-4
Olumlu yönde etkilenme	Lise ve altı	105	17,89	5,88	4,00	28,00	3,663	0,013*	2-4
	Önlisans	99	20,22	5,31	4,00	28,00			
	Lisans	157	18,36	5,89	4,00	28,00			
	Lisansüstü	49	17,55	6,70	4,00	28,00			
Olumsuz yönde etkilenme	Lise ve altı	105	14,01	6,45	4,00	28,00	1,177	0,318	
	Önlisans	99	14,58	6,23	4,00	28,00			
	Lisans	157	13,38	6,30	4,00	28,00			
	Lisansüstü	49	12,80	6,30	4,00	27,00			

* $p < 0,05$

Tablo 9 incelendiğinde katılımcıların eğitim durumuna göre YTT ölçeğinden elde edilen puanlarda anlamlı bir farklılığa rastlanmıştır ($p<0,05$). Eğitim düzeyi lise ve altı olan katılımcıların Yeme Tutum Testi puanları, önlisans, lisans ve lisansüstü mezunu olan katılımcıların YTT ölçeğinde elde ettikleri puanlarından istatistiksel anlamlı yükseklik vardır.

Katılımcıların eğitimlerine kıyasla Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanterine ait Kaygılı ve Kaçınmacı alt boyutlarından almış oldukları puanlarda istatistiksel açıdan anlamlı biçimde fark vardır ($p<0,05$). Eğitim düzeyi lise ve altında olan katılımcıların Kaygılı alt boyutunda ve Kaçınmacı alt boyutundan almış oldukları puanlar, Lisans mezunu ve Lisansüstü mezunu olan katılımcıların her iki alt boyuttan almış oldukları puanlardan daha yüksek bulunmuştur. Katılımcıların eğitim düzeylerinin yarattığı farklılık anlamlı düzeyde bulunmuştur.

Çalışmaya katılan bireylerin eğitim durumuna göre Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği, Duygularını ifade edebilme puanlarıyla anlamlı farklılık bulunmuştur ($p<0,05$). Eğitim düzeyi lise ve altı olan katılımcıların Duygularını ifade edebilme puanları, lisans ve lisansüstü mezunu olan katılımcıların Duygularını ifade edebilme puanlarından daha yüksek, önlisans mezunu olan katılımcıların ise Duygularını ifade edebilme puanları, lisans ve lisansüstü mezunu olan katılımcıların Duygularını ifade edebilme puanlarından daha yüksek olarak hesaplanmıştır. Katılımcıların eğitim durumlarından kaynaklanan puan farkı istatistiksel olarak anlamlı düzeydedir.

Katılımcıların eğitim durumuna göre Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine ait Olumlu yönde etkilenme alt boyutu puanlarının karşılaştırılmasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde farklılık tespit edilmiştir ($p<0,05$). Önlisans mezunu olan katılımcıların Olumlu yönde etkilenme puanları, lisansüstü mezunu olan katılımcıların puanlarına göre yükseklik göstermiş ve bu yükseklik anlamlı bulunmuştur.

Tablo 10.

Katılımcıların partnerinin eğitim durumuna göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılması

	Eğitim durumu	n	$\bar{x}$	s	Min	Max	F	p	Fark
Yeme Tutum Testi	Lise ve altı	165	19,25	11,20	4,00	65,00	2,780	0,041*	1-2
	Önlisans	75	15,72	8,48	4,00	57,00			
	Lisans	135	16,52	9,70	2,00	51,00			
	Lisansüstü	35	18,29	11,76	7,00	56,00			
YIYE-Kaygılı	Lise ve altı	165	3,76	1,06	1,44	6,78	5,504	0,001*	1-4
	Önlisans	75	3,70	1,17	1,33	6,33			
	Lisans	135	3,41	1,16	1,33	6,33			
	Lisansüstü	35	3,03	1,17	1,39	6,33			
YIYE-Kaçıncı	Lise ve altı	165	3,03	1,00	1,00	4,94	6,193	0,000*	1-3
	Önlisans	75	3,16	0,97	1,11	5,00			
	Lisans	135	2,67	0,98	1,00	5,11			
	Lisansüstü	35	2,59	1,08	1,22	4,94			
Yaklaşma/Kaçınma	Lise ve altı	165	55,07	15,24	27,00	90,00	0,446	0,720	
	Önlisans	75	54,92	14,65	22,00	96,00			
	Lisans	135	55,43	15,75	23,00	97,00			
	Lisansüstü	35	52,14	13,62	32,00	88,00			
Duygularını ifade edebilme	Lise ve altı	165	69,93	12,30	42,00	103,00	9,184	0,000*	1-3
	Önlisans	75	69,96	13,52	46,00	101,00			
	Lisans	135	76,76	12,83	52,00	105,00			
	Lisansüstü	35	76,14	12,54	57,00	100,00			
Olumlu yönde etkilenme	Lise ve altı	165	19,41	5,65	4,00	28,00	3,603	0,014*	1-3
	Önlisans	75	19,17	5,67	4,00	28,00			
	Lisans	135	17,27	6,05	4,00	28,00			
	Lisansüstü	35	18,57	6,43	4,00	28,00			
Olumsuz yönde etkilenme	Lise ve altı	165	14,62	6,25	4,00	28,00	2,692	0,046*	1-3
	Önlisans	75	14,19	6,63	4,00	28,00			
	Lisans	135	12,64	6,17	4,00	28,00			
	Lisansüstü	35	13,09	6,13	4,00	28,00			

* $p < 0,05$

Tablo 10’da katılımcıların partnerinin eğitim düzeyine göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları aldıkları puanlar karşılaştırılırken Anova Testi kullanılmıştır.

Tablo 10’a bakıldığında katılımcıların partnerinin eğitim düzeyine göre Ytt puanlarının istatistikselve anlamlı düzeyde farklılaştığı görülmüştür ($p<0,05$). Partnerinin eğitim düzeyi lise ve altı olan katılımcıların Yeme Tutum Testi puanları, partneri önlisans mezunu olan katılımcıların Yeme Tutum Testi puanlarına göre istatistiksel ve anlamlı düzeyde yüksektir.

Araştırma kapsamındaki partnerinin eğitim durumuna göre Yiye’ye ait Kaygılı ve Kaçınmacı alt boyutlarından almış oldukları puanlar arasında fark tespit edilmiştir ($p<0,05$). Partnerinin eğitim durumu lise ve altında olan ve partneri önlisans mezunu olan katılımcıların Kaygılı alt boyutundan elde edilen puanlar, partneri lisansüstü mezunu olanların puanlarından istatistiksel, anlamlı biçimde yüksektir. Partnerinin eğitim seviyesi lise ve lisenin altında olan katılımcıların Kaçınmacı alt boyutundan almış oldukları puanlar, partneri Lisans mezunu ve Lisansüstü mezunu olanların puanlarından daha yüksek, partneri önlisans mezunu olanların ise Kaçınmacı alt boyutundan almış oldukları puanlar, partneri Lisans mezunu ve partneri Lisansüstü mezunu olanların puanlarından daha yüksek bulunmuştur. Partnerin eğitim durumlarından kaynaklandığı belirlenen puan farkı istatistiksel olarak anlamlıdır.

Araştırmaya katılan bireylerin partnerlerinin eğitim durumuna göre Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği alt boyutu olan Duygularını ifade edebilme puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Partnerinin eğitim düzeyi lise ve altında olan katılımcıların Duygularını ifade edebilme puanları, partneri lisans ve lisansüstü mezunu olan katılımcıların Duygularını ifade edebilme puanlarından daha yüksek, partneri önlisans mezunu olan katılımcıların ise Duygularını ifade edebilme puanları, partneri lisans ve partneri lisansüstü mezunu olan katılımcıların Duygularını ifade edebilme puanlarından anlamlı düzeyde yüksek çıkmıştır.

Partnerlerin eğitim durumuna göre Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine ait Olumlu yönde etkilenme Olumsuz yönde etkilenme alt boyutlarından aldıkları puanlar anlamlı biçimde farklılaşmıştır ($p<0,05$). Partneri lisans eğitimini

tamamlamış katılımcıların Olumlu yönde etkilenme alt boyutundan almış oldukları puanlar, partneri lise ve altı mezunu olan ve partneri önlisans mezunu olan katılımcıların Olumlu yönde etkilenme puanlarından düşük puan almışlardır. Partnerinin eğitim durumu lise ve altında olan katılımcıların Olumsuz yönde etkilenme alt boyutundan almış oldukları puanlar, partneri lisans mezunu olan katılımcıların Olumsuz yönde etkilenme puanlarından istatistiksel ve anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur.

Tablo 11.

Katılımcıların çalışma durumuna göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılması

	Çalışma durumu	n	$\bar{x}$	s	t	p
Yeme Tutum Testi	Çalışan	173	17,15	9,18	-0,785	0,433
	Çalışmayan	237	17,97	11,19		
YIYE-Kaygılı	Çalışan	173	3,43	1,11	-2,039	0,042*
	Çalışmayan	237	3,67	1,16		
YIYE-Kaçınmacı	Çalışan	173	2,82	1,05	-1,415	0,158
	Çalışmayan	237	2,96	0,98		
Yaklaşma/ Kaçınma	Çalışan	173	53,92	15,47	-1,132	0,258
	Çalışmayan	237	55,63	14,90		
Duygularını ifade edebilme	Çalışan	173	72,69	12,98	-0,028	0,978
	Çalışmayan	237	72,73	13,22		
Olumlu yönde etkilenme	Çalışan	173	18,57	6,27	-0,060	0,952
	Çalışmayan	237	18,61	5,65		
Olumsuz yönde etkilenme	Çalışan	173	13,74	6,07	-0,051	0,959
	Çalışmayan	237	13,77	6,52		

* $p < 0,05$

Tablo 11’de katılımcıların çalışma durumuna göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden elde edilen puanların karşılaştırılmasında bağımsız örneklem t test kullanılmıştır.

Tablo 11 değerlendirildiğinde, araştırmaya katılan kişilerin çalışma durumuna göre Yeme Tutum Testi ‘nden elde edilen puanların anlamlı düzeyde farklılık göstermediği tespit edilmiştir ($p > 0,05$). Çalışan ve çalışmayan katılımcıların YTT puanları birbirine benzemektedir.

Araştırmaya dahil olanların çalışma durumuna göre Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri ölçeğine ait Kaygı alt boyutlarından almış oldukları puanlar arasında istatistiksel ve anlamlı düzeyde farklılık mevcuttur ($p < 0,05$). Çalışmayan katılımcıların Kaygı puanları, çalışan katılımcıların Kaygı puanlarından anlamlı düzeyde yüksektir.

Araştırma kapsamına dahil olanların çalışma durumuna göre Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği alt boyutları olan Yaklaşma/Kaçınma puanları ile Duygularını ifade edebilme puanları farklılaşmamaktadır ($p>0,05$). Çalışan ve çalışmayan bireylerin Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği alt boyutlarından elde ettikleri puanlar benzerdir.

Araştırmaya katılan bireylerin çalışma durumuna bakarak Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine ait Olumlu yönde etkilenme ve Olumsuz yönde etkilenme puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark bulunmamaktadır ($p>0,05$). Katılımcıların çalışma durumlarının Olumlu yönde etkilenme ve Olumsuz yönde etkilenme puanlarına etkisi bulunmamaktadır.

Tablo 12.

Katılımcıların partnerinin çalışma durumuna göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılması

	Partnerin çalışma dur.	n	$\bar{x}$	s	t	p
Yeme Tutum Testi	Çalışan	204	17,29	10,51	-0,636	0,525
	Çalışmayan	206	17,95	10,28		
YIYE-Kaygılı	Çalışan	204	3,49	1,13	-1,303	0,193
	Çalışmayan	206	3,64	1,15		
YIYE-Kaçınmacı	Çalışan	204	2,87	1,04	-0,503	0,615
	Çalışmayan	206	2,92	0,99		
Yaklaşma/ Kaçınma	Çalışan	204	52,19	14,50	-3,678	0,000*
	Çalışmayan	206	57,61	15,33		
Duygularını ifade edebilme	Çalışan	204	74,10	13,65	2,137	0,033*
	Çalışmayan	206	71,34	12,42		
Olumlu yönde etkilenme	Çalışan	204	18,46	5,97	-0,449	0,654
	Çalışmayan	206	18,72	5,87		
Olumsuz yönde etkilenme	Çalışan	204	13,25	6,05	-1,623	0,105
	Çalışmayan	206	14,26	6,56		

* $p < 0,05$

Tablo 12’de katılımcıların partnerinin çalışma durumuna göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeklerinden elde edilen puanların karşılaştırılmasında bağımsız örneklem t testi kullanılmıştır.

Tablo 12 değerlendirildiğinde, araştırmaya katılanların partnerlerinin çalışma durumuna göre Ytt puanlarında anlamlı düzeyde fark olmadığı görülmüştür ($p > 0,05$). Katılımcıların partnerinin çalışma durumuna bakılmaksızın Yeme Tutum Testi puanlarının benzer olduğu görülmüştür.

Araştırma kapsamındaki partnerlerinin çalışma durumuna göre YTT ölçeğine ait alt boyutlarından olan Kaygılı ve Kaçınmacı puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark olmadığı saptanmıştır ($p > 0,05$). Partneri Çalışan ve partneri çalışmayan katılımcıların Yakın İlişkilerde Yaşantılar

Envanterinin alt boyutlarından elde edilen puanların ortalaması benzerlik göstermektedir.

Katılımcıların partnerlerinin çalışma durumu, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği alt boyutları olan Yaklaşma/Kaçınma puanları ile Duygularını ifade edebilme puanlarında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark yaratmıştır ($p<0,05$). Partneri çalışmayanların Yaklaşma/Kaçınma puanları, partneri çalışan katılımcıların Yaklaşma/Kaçınma puanlarından daha yüksek iken, partneri çalışan katılımcıların Duygularını ifade edebilme puanları, partneri çalışmayanların Duygularını ifade edebilme puanlarından yüksektir. Bu yükseklik anlamlı bulunmuştur.

Araştırmaya dahil olan bireylerin partnerlerinin çalışma durumuna göre Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine ait Olumlu yönde etkilenme ve Olumsuz yönde etkilenme puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde fark olmadığı belirlenmiştir ($p>0,05$). Partnerinin çalışma durumunun, diğer partnerin Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine ait Olumlu yönde etkilenme ve Olumsuz yönde etkilenme puanlarına istatistiksel olarak anlamlı düzeyde etkisi bulunmamaktadır.

Tablo 13.

Katılımcıların Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanlar arasındaki korelasyonlar

		Yeme Tutum Testi	YIYE-Kaygılı	YIYE-Kaçınmacı	Yaklaşma/Kaçınma	Duygularını ifade edebilme	Olumlu yönde etkilenme	Olumsuz yönde etkilenme
Yeme Tutum Testi	r	1	0,167	0,157	0,106	-0,175	0,067	0,175
	p		0,001*	0,001*	0,032*	0,000*	0,173*	0,000*
YIYE-Kaygılı	r		1	0,494	0,080	-0,355	0,202	0,356
	p			0,000*	0,104	0,000*	0,000*	0,000*
YIYE-Kaçınmacı	r			1	0,126	-0,425	0,045	0,198
	p				0,011*	0,000*	0,366	0,000*
Yaklaşma/Kaçınma	r				1	0,004	-0,097	0,074
	p					0,933	0,049*	0,134
Duygularını ifade edebilme	r					1	-0,202	-0,372
	p						0,000*	0,000*
Olumlu yönde etkilenme	r						1	0,605
	p							0,000*
Olumsuz yönde etkilenme	r							1
	p							

* $p < 0,05$

Tablo 13'te katılımcıların Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanlar arasındaki korelasyonlar verilmiştir.

Tablo 13 incelendiğinde, katılımcıların Yeme Tutum Testi puanları ile Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanterine ait Kaçınmacı alt boyut ve Kaygılı alt boyutlarından elde ettikleri puanlarda pozitif yönlü ve anlamlı düzeyde korelasyon olduğu görülmektedir ($p < 0,05$). Katılımcıların Kaygılı ve Kaçınmacı alt

boyutlarından almış oldukları puanların artması, Yeme Tutum Testi puanlarında da artışa neden olmaktadır.

Katılımcıların Yeme Tutum Testi puanlarının,Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği alt boyutu olan Yaklaşma/Kaçınma puanları ile pozitif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı düzeyde korelasyon vardır ($p<0,05$). Araştırmaya katılanların Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği alt boyutu olan Yaklaşma/Kaçınma puanlarının artması, Yeme Tutum Testi puanlarında da artışa neden olmaktadır. Katılımcıların Yeme Tutum Testi puanları ile Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği alt boyutu olan Duyguları ifade edebilme puanları arasında negatif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı düzeyde korelasyon vardır ($p<0,05$). Araştırmaya katılanların Duyguları ifade edebilme puanlarının artması, Yeme Tutum Testi puanlarında azalmaya neden olmaktadır.

Araştırma kapsamındakilerin Yeme Tutum Testi puanları ile Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine ait Olumlu yönde etkilenme ve Olumsuz yönde etkilenme puanları pozitif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı düzeyde korelasyona sahiptir ($p<0,05$). Katılımcıların Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine ait Olumlu yönde etkilenme ve Olumsuz yönde etkilenme puanlarının artması, Yeme Tutum Testi puanlarında da artış yaşanmasına neden olmaktadır.

Araştırmaya dahil edilen bireylerin Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanterine ait Kaygılı alt boyutundan aldıkları puanlar ile Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği alt boyutu olan Duygularını ifade edebilme puanları, negatif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı korelasyona sahiptir ($p<0,05$). Duygularını ifade edebilme puanlarının artması, katılımcıların Kaygılı alt boyutlarından aldıkları puanların azalmasına neden olmaktadır.

Araştırmaya katılanların Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanterine ait Kaçınmacı alt boyutundan aldıkları puanlar ile Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği alt boyutu olan Duygularını ifade edebilme puanları ile negatif yönlü korelasyona sahiptir ($p<0,05$). Yiye Kaçınmacı alt boyutundan elde edilen puanlar ile Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği Yaklaşma/Kaçınma alt boyut puanları arasında anlamlı düzeyde ve pozitif korelasyon olduğu saptanmıştır ($p<0,05$). Katılımcıların Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanterine ait Kaçınmacı alt boyutundan aldıkları puanların artması, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği alt boyutu olan Yaklaşma/Kaçınma puanlarında da artışa neden olmaktadır.

Araştırmaya katılanların Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanterine ait Kaygılı alt boyutundan aldıkları puanlar ile Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine ait

Olumlu yönde etkilenme ve Olumsuz yönde etkilenme puanları arasında pozitif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı düzeyde korelasyon olduğu belirlenmiştir ($p<0,05$). Buna göre katılımcıların Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine ait Olumlu yönde etkilenme ve Olumsuz yönde etkilenme puanlarının artması, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanterine ait Kaygılı alt boyutundan aldıkları puanların da artmasına neden olmaktadır. Araştırma kapsamındaki Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanterine ait Kaçınmacı alt boyutundan aldıkları puanlar ile Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine ait Olumsuz yönde etkilenme puanları arasında pozitif yönlü ve istatistiksel olarak anlamlı düzeyde korelasyon vardır ($p<0,05$). Katılımcıların Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine ait Olumsuz yönde etkilenme puanlarının artması, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanterine ait Kaçınmacı alt boyutundan aldıkları puanların da artmasına neden olmaktadır.

Katılımcı bireylerin Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği alt boyutu olan Yaklaşma/Kaçınma puanları ile Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine ait Olumlu yönde etkilenme puanları pozitif yönlü ve anlamlı korelasyon düzeyine sahiptir ($p<0,05$).Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine ait Olumlu yönde etkilenme puanlarının artması, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği alt boyutu olan Yaklaşma/Kaçınma puanlarının da artışına neden olmaktadır. Katılımcıların Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği alt boyutu olan Duygularını ifade edebilme puanları ile Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine ait Olumlu yönde etkilenme ve Olumsuz Yönde etkilenme alt boyutlarına ait puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı düzeyde, negatif yönlü korelasyontespit edilmiştir ($p<0,05$). Aynı zamanda, Duygularını ifade edebilme puanlarının artması, Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine ait Olumlu yönde etkilenme ve Olumsuz Yönde etkilenme puanlarında azalmaya neden olmaktadır.

Tablo 14.

Katılımcıların sosyo demografik özelliklerinin Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların yeme davranışı bozukluğu riskine etkisi

	B	S.H.	Wald	sd	p	Exp(B) OR	%95 GA Alt	Üst
Cinsiyet(1)	0,39	0,40	0,96	1,00	0,328	1,48	0,68	3,24
Yaş grubu			2,07	2,00	0,355			
Yaş grubu(1)	1,37	0,95	2,06	1,00	0,151	3,92	0,61	25,34
Yaş grubu (2)	0,84	0,81	1,08	1,00	0,299	2,31	0,48	11,19
Part. yaş grb.			1,39	2,00	0,499			
Part. yaş grb.(1)	-1,03	0,91	1,28	1,00	0,258	0,36	0,06	2,12
Part. yaş grb.(2)	-0,78	0,79	0,99	1,00	0,319	0,46	0,10	2,13
Yaşadığı ülke(1)	0,13	0,85	0,02	1,00	0,879	1,14	0,22	6,02
Part. Yaşadığı ülke(1)	0,07	0,87	0,01	1,00	0,940	1,07	0,20	5,83
Eğitim durumu			0,50	3,00	0,919			
Eğitim durumu (1)	0,27	0,65	0,17	1,00	0,682	1,31	0,36	4,72
Eğitim durumu (2)	-0,12	0,66	0,03	1,00	0,852	0,88	0,24	3,25
Eğitim durumu (3)	0,01	0,56	0,00	1,00	0,983	1,01	0,34	3,01
Part. Eğt. Dur.			3,93	3,00	0,270			
Part. Eğt. Dur.(1)	-0,64	0,69	0,85	1,00	0,357	0,53	0,14	2,06
Part. Eğt. Dur.(2)	-1,59	0,84	3,59	1,00	0,058	0,20	0,04	1,06
Part. Eğt. Dur.(3)	-0,48	0,63	0,59	1,00	0,442	0,62	0,18	2,11
Çalışma durumu(1)	0,60	0,37	2,61	1,00	0,106	1,82	0,88	3,76
Part. Çal. Dur.(1)	0,41	0,42	0,96	1,00	0,328	1,50	0,66	3,39
YIYE-Kaygılı	0,03	0,18	0,03	1,00	0,870	1,03	0,73	1,45
YIYE-Kaçınmacı	0,41	0,20	4,19	1,00	0,041*	1,51	1,02	2,23
Yaklaşma/Kaçınma	0,02	0,01	3,31	1,00	0,069	1,02	1,00	1,05
Duygularını ifade edebilme	-0,02	0,02	1,46	1,00	0,226	0,98	0,95	1,01
Olumlu yönde etkilenme	0,00	0,04	0,01	1,00	0,934	1,00	0,93	1,09
Olumsuz yönde etkilenme	0,09	0,04	5,52	1,00	0,019*	1,10	1,02	1,19
Sabit	-5,10	2,02	6,38	1,00	0,012*	0,01		

* $p < 0,05$ $R^2 = 0,112$ Doğru tahmin = %88

Tablo 14.'te katılımcıların sosyo demografik özelliklerinin Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların yeme davranışı bozukluğu riskine etkisinin incelendiği lojistik regresyon analizi sonuçları gösterilmiştir.

Tablo 14.'te gösterilen modelin istatistiksel olarak anlamlı olduğu ve modelde açıklanan varyansın %11,2' olduğu ve modelin doğru tahminde bulunma oranının %88 olduğu saptanmıştır. Model incelendiğinde katılımcıların cinsiyet, yaş, partner yaşı, eğitim durumu, partnerin eğitim durumu, çalışma durumu ve partnerin çalışma durumunun yeme davranışı bozukluğu riskine istatistiksel anlamlılık düzeyinde etkisinin bulunmadığı saptanmıştır ($p>0,05$). Katılımcıların YiyeKaçınmacı alt boyutunun ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinde yer alan Olumsuz yönde etkilenme alt boyutundan aldıkları puanların yeme davranışı bozukluğu riskine etkisinin olduğu ve bu etkinin istatistiksel olarak anlam taşıdığı belirlenmiştir ($p<0,05$). Bu duruma göre katılımcıların Kaçınmacı alt boyutundan aldıkları puanlarda 1 birim artışgörülməsi durumundayeme davranışı bozukluğu riski %51 artmaktadır. Benzer şekilde katılımcıların Olumlu yönde etkilenme alt boyutundan elde edilen puanların 1 birim artması durumundayeme davranışı bozukluğu riski %10 artış göstermektedir.

BÖLÜM V

Tartışma

Bu çalışmada yeme bozukluklarının partnere bağlı benlik değeri, bağlanma stilleri ve çatışma iletişim tarzı ile ilişkisi ortaya konmuştur. Ayrıca katılımcıların bazı sosyodemografik özelliklerinin, yeme bozuklukları, partnere bağlı benlik değeri, bağlanma stilleri ve çatışma iletişim tarzı ile ilişkisi incelenmiştir.

Çalışmada sosyodemografik özelliklerin karşılaştırılması ve yeme bozukluğunun sosyodemografik özelliklere göre farklılaşıp farklılaşmadığına bakılması çalışmanın amaçlarından biridir.

Katılımcıların cinsiyetine yönelik karşılaştırmada ; kadın katılımcıların Yeme Tutum Testinden almış oldukları puanların erkek katılımcılara göre yüksek olduğu görülmektedir, Siyez ve Uzbaş' ın (2011) yaptığı çalışmada, kız öğrencilerin erkek öğrencilere göre YTT'den daha yüksek puan aldığı görülmüştür. Mevcut çalışma bulgularının aynı doğrultuda olduğu söylenebilir.

Aynı zamanda kadın katılımcıların, Bağlanma Stilleri Ölçeğinin alt boyutlarından olan YIYE-Kaygılı ile YIYE-Kaçınmacı puanlarının erkeklere göre, istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek olduğu bulunmuştur. Elde edilen bulgular alanyazından farklı şekilde sonuçlanmıştır. Uras (2004) 'ün yaptığı çalışmada, erkeklerin kaçınan bağlanma stili özelliklerini kadınlara göre daha fazla taşıdığını belirtmiştir. Aynı zamanda Keklik'in (2011) yaptığı çalışmanın bulgularına göre erkeklerin Kaçınmacı puanlarının kadınlara göre yüksek bulunduğu görülmüştür. Fakat, aynı çalışmada kadın katılımcıların kaygı puanlarının, erkek katılımcılara göre yüksek puan aldığı da görülmektedir.

Erkek katılımcıların, Çatışma İletişim tarzı alt boyutlarından olan Yaklaşma/Kaçınma puanlarının, kadın katılımcıların puanlara göre anlamlı ve yüksek, Duygularını ifade edebilme puanları, istatistiksel olarak anlamlı olarak düşük bulunmuştur. Curun (2006) Yaklaşma/ Kaçınma alt boyutunda erkeklerin aldıkları puanları kadınların aldıkları puanlara göre yüksek bulmuştur. Aynı çalışmada Duygularını ifade edebilme puanları kadınlarda yüksek bulunmuştur. Mevcut çalışmada, elde edilen bulguların, benzer olduğu görülmektedir.

Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinin alt boyutlarından olan Olumlu yönde etkilenme ve Olumsuz yönde etkilenme boyutlarından elde edilen puanların ise kadınlara göre, anlamlı biçimde yükseldiği gözlenmektedir. Bulgular Brandes vd. (2020) yaptığı çalışma sonuçları ile paralellik göstermektedir.

Katılımcıların yaş grubuna göre ve partnerlerinin yaş gruplarına göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılmasına baktığımızda, 18-24 arası yaş grubuna mensup katılımcıların ve partnerlerinin, Yeme Tutum Testi puanları, 35 ve üzeri yaş grubuna mensup katılımcıların partnerlerine göre Yeme Tutum Testi puanlarından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Calam vd. (1990) yaş ve yeme tutumlarının ilişkili olduğu ve 21-22 yaş grubuna dahil gençlerin 24-25 yaş grubundaki bireylere kıyasla yeme davranışlarında daha çok problem yaşayabileceği bilinmektedir. Aynı zamanda, Siyez ve Uzbaş (2006) yaptığı çalışmada, yaşın artmasıyla beraber yeme tutumu test puanlarının da azaldığı sonucu bulunmuştur. Bu iki bulgu karşılaştırıldığında, yaş grubu küçüldükçe alınan puanların artacağı düşünülmektedir. Mevcut çalışmadaki bulgular, literatürle paraleldir.

18-24 arası yaş grubuna mensup katılımcıların ve partnerlerinin, Kaygılı ve Kaçınmacı alt boyut puanlarının, 35 ve üzeri yaş katılımcıların ve partnerlerin Kaygılı ve Kaçınmacı alt boyutlarından aldıkları puanlarına göre daha yüksektir. Granqvist vd. (2007) yaptığı çalışmada, otonom olmayan ve yaşı küçük bireylerin, güvensiz bağlanma ile ilişkili alt boyutlardan daha yüksek puan aldıkları bulgusuyla örtüşmektedir. Genç yaş grupları ve ergenlerde, reddedici ve kaygılı bağlanma düzeylerinin daha yüksek görülmesi (Van-Ijzendoorn ve Bakermans-Kranenburg,2010) çalışmada elde edilen bulgular ile örtüşmektedir.

18-24 arası yaş grubunda bulunan katılımcıların, Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeği Olumlu yönde etkilenme alt boyutundan, 18-24 yaş katılımcıların puanları 35 ve üzeri yaş grubuna mensup katılımcıların puanlarından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Aynı zamanda 35 yaş ve üzerinde olan partnerlerin Olumlu yönde etkilenme puanları, yaşı 25-34 arasında olan partnerlerin Olumlu yönde etkilenme puanlarından istatistiksel olarak anlamlı ve yüksek bulunmuştur. Genç yetişkinler, partnerlerinden aldıkları olumlu geri dönütleri, daha fazla içselleştirme eğilimine sahiptir. Romantik ilişkide, partnerleri ile uyumu yakalarken kendilerini geliştirme eğilimindedir. Katılımcılardan elde edilen bulgular, literatür ile paralellik göstermektedir fakat partnerlerin aldıkları puanlar literatür ile farklılaşmaktadır (Crocke vd., 2002 ; Park vd., 2011).

Katılımcıların ve partnerlerinin yaşadığı ülkeye göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı

Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılması yapıldığında, KKTC’de ve TC’de yaşayan katılımcıların ve partnerlerin Yeme Tutum Testi puanları benzer olarak bulunmuştur. Kùltürler arası farklılıklar yeme bozukluğu puanlarının farklılaşmasına sebep olacaktır. Benzer kùltürlerde, bu farklılaşmaya daha az rastlanmaktadır (Kadioğlu ve Ergün, 2015; Levinson, ve Brosop, 2016).

KKTC’de yaşayan katılımcıların ve partnerlerin Kaygılı ve Kaçınmacı alt boyutlarından almış oldukları puanlar, TC’de yaşayan katılımcıların puanlarından daha yüksek olmasına rağmen, bu fark anlamlı değildir. Sümer ve Güngör’ün (1999) Türk örneklemini üzerinde yaptığı önermelerine göre Bağlanma Stillinin, batı kùltürlerinde yapılan çalışma sonuçlarına benzer sonuçlar verdiği görülmüştür. Katılımcıların puanlarında benzerlik olması, kùltürlerin benzerliklerinden kaynaklandığını desteklemektedir.

KKTC’de yaşayan katılımcıların ve partnerlerin Duygularını ifade edebilme puanları, TC’de yaşayan katılımcıların Duygularını ifade edebilme puanlarından istatistiksel olarak anlamlı düzeyde yüksektir. Kùltürler arası cinsiyet rollerinin iletişim çatışmaları üzerinde etkili olduğu bilinmektedir (Curun, 2014). Bireylerin kùltürel yapısı gereği, kadınların feminen kişilik yapısını erkeklerin ise maskülen kişilik yapısını benimsemiş olmaları, duygularını ifade etme veya kaçınma-yaklaşma iletişim tarzını benimsemelerinde rol oynayacaktır (Antil, 1983). Bu veriler, elde edilen bulguların kùltürler arası farklılıklardan kaynaklığını destekler niteliktedir.

Katılımcıların ve partnerlerin yaşadıkları ÷lkeye göre Olumlu yönde etkilenme ve Olumsuz yönde etkilenme puanlarının benzer olduğu görülmüştür. Bireylerin, partnere bağlı benlik düzeyleri kùltürel farklılıklar, aile desteği, bireysel farklılıklar, başarılar, inançlar gibi çeşitli faktörler tarafından şekillenmektedir (Cambron vd., 2010). Bireylerin benzer koşullarda yetişmesi ve benzer kùltürlere sahip olması, kùltürler arası farklılıkları azaltacağından mevcut çalışmadaki bulguyu desteklemektedir.

Katılımcıların ve partnerlerin eğitim durumuna göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnerne Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılmasına baktığımızda, eğitim düzeyi lise ve altı olan katılımcıların ve partnerlerin Yeme Tutum Testi puanları, önlisans, lisans ve lisansüstü mezunu olan katılımcıların Yeme Tutum Testi puanlarından yüksek bulunmuştur. Eğitim düzeylerindeki artış sonucu hem daha dengeli beslenecekleri düşünölmektedir. Fakat yapılan araştırmalar, eğitim durumu

ve yeme tutumlarının ilişkili olmadığını göstermektedir (Dare vd., 1994). Mevcut çalışmada, eğitim düzeyinin azalması ile birlikte ölçekten alınan puanların artmasının sebebinin literatürden farklı olmasının sebebinin, sosyo-ekonomik düzey ve farklı stresörlerden kaynaklanabileceği düşünülmektedir.

Eğitim düzeyi lise ve altında olan katılımcıların, Kaygılı alt boyutunda ve Kaçınmacı alt boyutundan almış oldukları puanlar, Lisans mezunu ve Lisansüstü mezunu olan katılımcıların her iki alt boyuttan almış oldukları puanlardan daha yüksek bulunmuştur. Aynı zamanda, Partnerinin eğitim durumu lise ve altında olan katılımcıların Kaçınmacı alt boyutundan almış oldukları puanlar, partneri Lisans mezunu ve Lisansüstü mezunu olanların puanlarından daha yüksek bulunmuştur. Partneri önlisans mezunu olan katılımcıların ise Kaçınmacı alt boyutundan almış oldukları puanlar, partneri Lisans veya Lisansüstü mezunu olan katılımcıların puanlarından daha yüksek bulunmuştur. Sümer vd., (2009) yapmış olduğu çalışmada bağlanma stilleri ve eğitim düzeyleri arasında fark bulunmamıştır. Kirkpatrick'in (1997) yaptığı çalışmadaki bulgular da, mevcut çalışmadaki bulgulardan farklıdır. Bu farklılığın sebebi, mevcut çalışmadaki örneklem sayısının eğitim düzeyleri arasında eşit dağılmaması olduğu düşünülmektedir.

Eğitim düzeyi lise ve altı olan katılımcıların ve partnerlerinin, Duygularını ifade edebilme puanları, lisans ve lisansüstü mezunu olan katılımcıların Duygularını ifade edebilme puanlarından daha yüksek bulunmuştur. Aynı zamanda eğitim düzeyi önlisans mezunu olan katılımcıların ve partnerlerinin ise Duygularını ifade edebilme puanları, lisans ve lisansüstü mezunu olan katılımcıların Duygularını ifade edebilme puanlarından daha yüksek bulunmuştur. Fışiloğlu (1992) partnerlerin eğitim düzeyleri ve çift uyumları arasında pozitif ilişki olduğunu belirtmiştir. Eğitim düzeyi arttıkça partnerlerin istediklerini daha kolay ifade edebileceği ve çatışmalarda uzlaşmacı bir tavır sergileyecekleri ve partnerlerinin eğitim düzeyi arttıkça partnerler arası paylaşımında aynı düzeyde artacağı düşünülmektedir fakat mevcut bulgular alanyazından farklıdır (Hammer, 2005).

Önlisans mezunu olan katılımcıların Olumlu yönde etkilenme puanları, lisansüstü mezunu olan katılımcıların Olumlu yönde etkilenme puanlarından yüksektir. Partneri lisans mezunu olan katılımcıların ise Olumlu yönde etkilenme alt boyutundan almış oldukları puanlar, partneri lise ve altı mezunu olan ve partneri önlisans mezunu olan katılımcıların Olumlu yönde etkilenme puanlarından düşük bulunmuştur. Aynı zamanda, Partnerinin eğitim durumu lise ve altında olan

katılımcıların Olumsuz yönde etkilenme alt boyutundan aldıkları puanlar, partneri lisans mezunu olan katılımcıların Olumsuz yönde etkilenme puanlarından düzeyde yüksektir. Eğitim düzeyi arttıkça benlik saygısı artmaktadır (Çelik vd., 2016). Ayrıca, bireylerin özerklikleri ve kendi kendilerine karar verme düzeyleri arttıkça, partnerlerine daha az bağımlı oldukları ve benlik değerlerini korumak için dış uyaranlardan daha az etkilendiği görülmüştür (Crocker ve Park 2004). Yapılan çalışmalar mevcut bulguları destekler niteliktedir. Eğitim düzeyi arttıkça bireyler partnerlerinden daha olumlu etkilenirken, eğitim düzeyi azaldıkça olumsuz etkilenmeleri beklenmektedir.

Katılımcıların ve partnerlerinin çalışma durumuna göre Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanların karşılaştırılması yapıldığında ;

Çalışan ve çalışmayan katılımcıların ve partnerlerinin Yeme Tutum Testi puanları benzerdir. İş yaşantısındaki stresin yeme bozukluğu ile ilişkisi bilindiğinden (Şahin,2017), literatür ile benzer sonuçlar elde edilememiştir. Bunun sebebi, bireylerin başatma düzeyleri veya mesleki tatminleri olduğu düşünülmektedir (Grant vd., 2009).

Çalışmayan katılımcıların Kaygı puanları, çalışan katılımcıların Kaygı puanlarından yüksektir. Aynı zamanda, partneri çalışan ve partneri çalışmayan katılımcıların Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanterine ait alt boyutlardan almış oldukları puanlar benzerdir. Ekonomik problemler, sosyal statü değişiklikleri ve yaşam olayları kaygı düzeyi ile ilişkilidir. Bireyler, iş bulamadıklarında veya mevcut işini sürdüremeyeceği düşüncesiyle kaygı yaşayabilmektedir (Tektaş, 2014). Mevcut bulgular literatür ile benzerlik göstermektedir. Sosyo-ekonomik olarak yeterlilik, kaygıyı azaltarak aile ve iş dengesini kurmaya, yardımcı olacaktır (Driscoll vd., 2003).

Çalışan ve çalışmayan katılımcıların Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği alt boyutlarından almış oldukları puanlar benzerdir. Ayrıca, partneri çalışmayan katılımcıların Yaklaşma/Kaçınma puanları, partneri çalışan katılımcıların Yaklaşma/Kaçınma puanlarından daha yüksek iken, partneri çalışan katılımcıların Duygularını ifade edebilme puanları, partneri çalışmayanların Duygularını ifade edebilme puanlarından yüksek bulunmuştur. Romantik ilişki içinde olan ve çalışan bireylerin, çalışmayan ve bekar bireylere göre daha fazla sorun ve çatışma yaşadığı, negatif iletişim tarzı sergilediği gözlenmektedir (Small ve Riley, 1990). Özellikle

evli bireylerde, iş saatlerinin çokluğu ve eve vakit ayıramama durumlarında daha sık çatışma gözlenmektedir (Çelik ve Tümkiye,2012). Mevcut bulgular değerlendirildiğinde, literatür ile benzerlik göstermektedir.

Katılımcıların ve partnerlerin çalışma durumuna göre Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine ait Olumlu yönde etkilenme ve Olumsuz yönde etkilenme puanları arasında fark yoktur. Bireyler ekonomik problem yaşamaları bile, maddi anlaşmazlıklar ve problemler yaşayabilmektedir, bu durum ilişki doyumunu ve beraberinde gelişen benlik değerini de etkiler (Crocker ve Wolfe,2001). Özellikle, öz değerlerini koşullu sağlayan veya finansal temellere dayandıran bireyler partnerleriyle daha sık mali çatışmalar yaşayabilirler (Ward vd., 2021). Bu bilgiler ışığında, mevcut çalışma alanyazın ile farklılaşmaktadır.

Katılımcıların Yeme Tutum Testi, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinden aldıkları puanlar arasındaki korelasyonlara baktığımızda ; Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanterine ait Katılımcıların Kaygılı ve Kaçınmacı alt boyutlarından almış oldukları puanların artması, Yeme Tutum Testi puanlarında da artışa neden olmaktadır. Vardal ve Durak-Batıgün'ün (2017) yaptığı çalışmada güvensiz bağlanma biçimleri arttıkça yeme bozukluğu puanlarında da artış olduğu görülmüştür. Mevcut bulgular literatür ile uyumludur. Benzer şekilde,Barone ve Guiducci (2009)çalışmalarında, kaygılı ve kaçınmacı bağlanma alt boyutlarından alınan puanların artmasıyla, yeme bozukluğu puanlarında artış olduğunu bulmuştur.

Araştırmaya katılanların Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği alt boyutu olan Yaklaşma/Kaçınma puanlarının artması, Yeme Tutum Testi puanlarında da artışa neden olmaktadır. Aynı zamanda Duyguları ifade edebilme puanlarının artması, Yeme Tutum Testi puanlarında azalmaya neden olmaktadır. Duyguların ifade edilmesi için fırsat bulunmaması ve içsel çatışmaların sözelleştirilememesiduygusal yaşantıların bedensel olarak kendini göstermesine yol açar (Yücel, 2009). Çatışma ve çatışmaların sıklığı arttıkça, yeme bozukluklarının artma ihtimali de artacaktır (Botta ve Dumlaio,2002).Duyguların ifadesi ile birlikte yeme bozukluğu gelişim riskini azalacak ve daha düşük puan ortalaması elde edilmesi beklenecektir. Bu bilgiler ışığında, mevcut çalışma literatür ile benzer sonuçlar ortaya koymaktadır.

Katılımcıların Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine ait Olumlu yönde etkilenme ve Olumsuz yönde etkilenme puanlarının artması, Yeme Tutum Testi puanlarında da artış yaşanmasına neden olmaktadır. Bireylerin koşullu benlik

değerlerinin duygusal dalgalanmalara ve yoğun stres düzeyine sebep olduğu bilinmektedir (Faer vd., 2005). Algılanan stres düzeyi duygusal yeme ile ilişkilidir. Bireylerin koşullu benlik değerine sahip olmaları , yeme bozukluğu puanlarında yükselme ile ilişkilendirilebilir.

Duygularını ifade edebilme puanlarının artması, katılımcıların Kaygılı alt boyutlarından aldıkları puanların azalmasına neden olmaktadır. Kaygılı bağlanma stiline sahip bireyler, duygularını ifade etmekte zorlanarak çok kontrollü bir şekilde davranırlar (Klohn ve John 1998).Kaygılı bağlanan bireyler duyguları tanıma, anlama ve ifade etmekte sorun yaşamaktadır (Mikulincer vd., 2016). Duyguların ifade edilebilme ve duyguları anlayabilme düzeyi arttıkça, bireylerin kaygılı bağlanma puanlarındaki azalma literatür ile benzerlik taşımaktadır (Tepeli-Temiz,2018).

Kaçınmacı alt boyutundan aldıkları puanlar arttıkça, duygularını ifade edebilme alt boyutundaki puanlar azalmaktadır. Kaçınmacı bağlanma örüntüsüne sahip bireyler, ve stres verici durumlarla karşılaştıklarında duygularının ortaya çıkışını engellemeye ve diğer kişilerle yakınlaşmakta zorluk yaşayabilmektedir (Sümer vd., 2016).

Katılımcıların Kaçınmacı alt boyutundan aldıkları puanların artması, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği alt boyutu olan Yaklaşma/Kaçınma puanlarında da artışa neden olmaktadır. Polat (2012) çalışmasında benzer bulgulara ulaşmıştır. Her bireyin çatışmalara gösterdiği tepkiler farklıdır. Kaçınan bağlanan bireylerde çatışmaları devam ettirmeye daha yatkın olduğu görülmüştür. Mevcut bulgular, literatürle benzerlik göstermektedir.

Araştırmaya katılanların Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanterine ait Kaygılı alt boyutundan aldıkları puanlar ile Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinin korelasyon bulgularına göre ; Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine ait Olumlu yönde etkilenme ve Olumsuz yönde etkilenme puanlarının artması, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanterine ait Kaygılı alt boyutundan aldıkları puanların da artmasına neden olmaktadır. Ayrıca Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine ait Olumsuz yönde etkilenme puanlarının artması, Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanterine ait Kaçınmacı alt boyutundan aldıkları puanların da artmasına neden olmaktadır. Mevcut bulgular alanyazın ile benzerlik göstermektedir. Knee, Canevello, Bush ve Cook (2008) çalışmalarında, olumlu ve olumsuz etkilenme puanlarının artması ile bireylerin güvensiz bağlanma stillerine ait puanların yüksek çıktığını bulmuşlardır. Yapılan diğer çalışmaya göre ; Güvensiz bağlanma biçimlerinden olan kaygılı ve

kaçıncı bağlanma, koşullu benlik değeri türlerinden olan partnere bağlı benlik değerinin olumsuz algılanması ile ilişkilidir (Liebers, 2021).

Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine ait Olumlu yönde etkilenme puanlarının artması, Çatışma İletişim Stilleri Ölçeği alt boyutu olan Yaklaşma/Kaçınma puanlarının da artışına neden olmaktadır. Buduris (2017) yaptığı çalışmada, olumsuz yönde etkilenmenin daha fazla kaçınmacı tutum ve çatışmalara sebep olduğunu göstermesine rağmen ; Knee vd. (2008), yaptıkları çalışmada, partnere bağlı benlik değeri yüksek bireylerin daha fazla güvensiz bağlanma örüntüsüne sahip olduklarını bulmuşlardır. Mevcut bulgular, Knee vd. (2008)'nin , çalışması ile benzerlik gösterirken Buduris'in çalışmasından farklılaşmaktadır.

Katılımcıların Duygularını ifade edebilme puanlarının artması, Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğine ait Olumlu yönde etkilenme ve Olumsuz Yönde etkilenme puanlarında azalmaya neden olmaktadır. McGinn vd. (2009) Bireylerin çatışmayı sağlıklı ve etkili bir şekilde yönetebilmesinin ilişkideki tatmini ve dengeyi sağlayacağını belirtmiştir. Poucher (2018) yaptığı çalışmaya göre, bireylerin ilişki içerisinde düşüncelerini rahat ifade ettiği taktirde, olumsuz yönde etkilenmesinin daha az olacağını bulmuştur. Bu sebeple bulgular literatürden farklılaşmaktadır.

Katılımcıların cinsiyet, yaş, partner yaşı, eğitim durumu, partnerin eğitim durumu, çalışma durumu ve partnerin çalışma durumunun yeme davranışı bozukluğu riskine etkisinin olmadığı saptanmıştır. Özvurmaz vd. (2018) yaptıkları çalışmada YTT Puanı ile yaş arasında ilişki bulamamıştır. Benzer şekilde, Cinsiyetin yeme tutumu üzerinde bir etkisi olmadığı görülmüştür (Büyüköztürk vd., 2013). Wang vd. (2005) yaptıkları çalışmada katılımcıların gelir düzeyleri ve cinsiyetleri ile yeme tutumları arasında bir ilişki bulamamıştır. Vardal ve Durak-Batıgün (2017) demografik özelliklerin yeme bozukluğuna etkisi olmadığını bulmuştur. Mevcut çalışma literatür ile benzerlik göstermektedir. Demografik özelliklerin yeme bozukluğu ile ilişkisi bulunmamaktadır.

Katılımcıların Yiye'ye ait Kaçınmacı alt boyutundan aldıkları puanların yeme davranışı bozukluğu riskine etkisinin olduğu bulunmuştur. Aydın'ın (2010) yeme tutumu ve bağlanma stilleri ve yeme bozukluğunu incelediği çalışmada, yeme bozukluğunun bağlanma stilleri ile ilişkili olduğu sonucuna varılmıştır. Aynı zamanda, Vardal ve Durak-Batıgün'ün (2017) Yaptığı çalışmada güvensiz bağlanma biçimleri arttıkça olumsuz yeme tutumlarının arttığı bulunmuştur. Yeme bozukluğuna sahip bireylerin, kaygılı (kaçıncı) ve çekingen bağlanmaya sahip

olduklarını bulmuştur (Latzer vd., 2002 ; Ringer & Crittenden, 2007). Keskingöz (2002) yaptığı çalışmada ise güvenli bağlanma biçimine sahip kişilerin ise daha az olumsuz yeme tutumlarına sahip olduğu bulunmuştur. Mevcut çalışmada ise kaçınmacı bağlanma biçimine sahip bireylerin daha fazla olumsuz yeme örüntüsüne sahip olduğu bulunmuştur. Mevcut bulgular literatür ile benzerlik göstermektedir.

Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinde yer alan Olumsuz yönde etkilenme alt boyutundan aldıkları puanların yeme davranışı bozukluğu riskine etkisinin olduğu belirlenmiştir. Abed vd. (2012) yaptıkları çalışmada, partnere bağlı benlik değeri yüksek olan ve partnerinden olumsuz yönde etkilenen bireylerin yeme bozukluğu geliştirme riski olduğunu bulmuştur. Trak (2016) ise, partnere bağlı benlik değerinin Okb gibi ruhsal bozukluklarla olan ilişkisine de dikkat çekmiştir. Mevcut bulgular, partnere bağlı benlik değerinin, yeme davranışı bozukluğu riskine de etki ettiğini göstererek literatür ile benzer sonuçlanmıştır.

Yapılan çalışmada bazı sınırlayıcı durumlar söz konusu olmuştur. Soruları cevaplandıran bireylerin , soruları uzun bulması ve yanıtlandırma işleminin uzun sürmesi bu sınırlılıkların başında gelmektedir. Çalışmaya katılan bireylerin , daha önceden yeme bozukluğu tanısı alıp almadığı ve yatkınlık durumları bilinmemektedir. Fakat çalışmanın güçlü yönleri de mevcuttur. Daha önceden yapılmamış bir çalışma olması sebebiyle, yeni çalışmalara yol gösterici olacağı düşünülmektedir. Katılımcı sayısı ve katılımcı yaş aralığı yüksek tutularak her yaş, cinsiyet ve/veya demografik özellikteki bireyler çalışmaya dahil edilerek evreni daha iyi temsil etmesine yardımcı olunmuştur.

BÖLÜM VI

Sonuç ve Öneriler

Sonuçve öneriler kısmında, araştırmanın amaçları ve alt amaçları doğrultusunda elde edilen sonuçlar ve sonuçlar ışığında yapılacak öneriler yer almaktadır.

Sonuç

Bireylerin bağlanma stillerinin, partnere bağlı benlik değerinin ve çatışma iletişim tarzının yeme bozukluğu ile olan ilişkisinin incelenmesi amaçlanan ve yeme bozukluğunun demografik özellikler açısından da farklılaşıp farklılaşmadığına bakılan çalışmada sırası ile şu sonuçlara ulaşılmıştır.

Araştırma sonucuna göre, Kadın katılımcılar, romantik ilişkilerde erkeklere göre daha fazla Kaygılı ve Kaçınmacı bağlanma sergilemektedir.Çatışma durumlarında erkeklerin daha fazla Kaçınmacı tutum sergilediği, kadınların ise duygularını daha fazla ifade edebildiği görülmektedir. Erkek katılımcıların, partnerlerinden olumlu yönde ve olumsuz yönde daha fazla etkilendiği görülmüştür.

Araştırma sonucunda, 18-24 yaş grubu bireylerin Yeme Tutum Testi puanları 35 yaş ve üzeri bireylere göre daha yüksek olduğu görülmüştür. Aynı zamanda, 18-24 yaş bireyler, 35 yaş ve üzeri bireylere göre daha fazla Kaygılı ve Kaçınmacı bağlanma göstermektedir.18-24 arası yaş grubuna mensup bireyler, çatışma durumlarında,25-34 arası ile 35 ve üzeri yaş grubuna göre daha fazla Kaçınma eğilimine sahiptir. 18-24 arası yaş grubuna mensup katılımcılar, 35 yaş ve üzeri katılımcılara göre, partnerlerinden daha fazla olumlu olarak etkilenmektedir.

Araştırma sonucunda, KKTC’de ve TC’de yaşayan katılımcıların yeme tutumlarının benzer olduğu görülmüştür. KKTC ‘de yaşayan bireyler ve TC’de yaşayan bireyler Kaygılı ve Kaçınmacı bağlanma stillerine benzer düzeyde sahiptir. KKTC’de yaşayan bireylerin çatışma anında duygularını daha fazla ifade edebildiği bulunmuştur. Bununla birlikte, bireylerin partnerlerinden olumlu ve olumsuz yönde etkilenme düzeyleride benzerlik göstermektedir.

Eğitim düzeyi lise ve altı olan katılımcıların YTT puanları önlisans, lisans ve lisansüstü mezunu olan katılımcıların puanlarından daha yüksektir. Aynı zamanda, lise ve altı katılımcılarda Kaygılı ve Kaçınmacı bağlanma stilleri daha fazla görülmektedir. Lise ve altı eğitim düzeyine sahip bireyler, eğitim düzeyi lise ve altı bireylere göre ; Önlisans mezunu bireyler ise Lisans ve lisansüstü mezunu olan bireylere göre duygularını partnerlerine karşı daha fazla ifade edebilmektedir.

Bununla beraber, Önlisans mezunu olan katılımcılar, lisansüstü mezunu bireylere göre partnerlerinden daha fazla Olumlu yönde etkilenmektedir.

Araştırma sonuçlarına göre, Partnerinin eğitim düzeyi lise ve altı olan katılımcılar, partneri önlisans mezunu olan katılımcılara göre, YTT puanları puanlarından yüksek puan almıştır. Aynı zamanda, Partnerinin eğitim durumu lise ve altında olan ve partneri önlisans mezunu olan bireyler, partneri lisansüstü mezunu olan bireylere göre daha yüksek oranda Kaygılı bağlanma biçimine sahiptir. Partnerinin eğitim düzeyi lise ve altında olan bireyler, partneri Lisans mezunu ve Lisansüstü mezunu bireylere göre daha fazla Kaçınmacı bağlanma stiline sahiptir. Partneri önlisans mezunu olan bireylerin ise partneri Lisans ve Lisansüstü mezunu olanlar bireylere göre Kaçınmacı bağlanma puanları yüksektir. Partnerinin eğitim düzeyi lise ve altında olan katılımcıların, partneri lisans ve lisansüstü mezunu olan katılımcılara göre duygularını daha rahat ifade edebilmektedir. Aynı zamanda partneri önlisans mezunu olan katılımcılar ise partneri lisans ve partneri lisansüstü mezunu olan bireylere göre çatışma esnasında duygularını daha kolay ifade edebilmektedir. Partneri lisans mezunu olan katılımcılar, partneri lise ve altı mezunu olan ve partneri önlisans mezunu olan katılımcılardan daha düşük düzeyde duygularını ifade edebilmektedir. Partnerinin eğitim durumu lise ve altında olan bireyler partneri lisans mezunu olan katılımcılara göre partnerlerinden daha fazla Olumsuz yönde etkilenmektedir.

Araştırma sonuçlarına göre, Çalışan ve çalışmayan katılımcıların YTT puanları arasında fark bulunmamıştır. Çalışmayan bireyle, çalışan bireylere göre daha fazla Kaygılı bağlanma göstermektedir. Çalışan ve çalışmayan bireyler çatışma esnasında benzer şekilde tepkiler vermektedir. Partnerine bağlı benlik değeri, çalışma durumuna göre değişmemektedir.

Araştırma bulguları, bireylerin partnerlerinin çalışma durumuna göre YTT puanları arasında fark olmadığını göstermiştir. Partnerlerin çalışma durumuna Kaygılı ve Kaçınmacı alt boyutlarından alınan puanlar benzerlik göstermektedir.

Partneri çalışmayan bireyler partneri çalışan bireylere göre Partneri çalışmayan bireyler partneri çalışan bireylere göre, çatışma durumlarında daha fazla kaçınmaktayken ; partneri çalışan bireyler, çalışmayan bireylere göre duygularını daha kolay ifade etmektedir. Partnerlerinin çalışma durumu, partnerden Olumlu/Olumsuz etkilenme düzeyini yordamamaktadır.

Araştırma sonuçlarına göre, Ytt puanlarının artması, YİYE ait Kaygılı ve Kaçınmacı alt boyutu, ÇİTÖ Yaklaşma/Kaçınma alt boyutu ve Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeği alt boyut puanlarında artışa sebep olmaktadır. Aynı zamanda, YTT puanlarının artmasıyla Duyguları ifade edebilme puanları azalmaktadır. YİYE Kaygılı ve Kaçınmacı alt boyutu puanları arttıkça, ÇİTÖ Duygularını ifade edebilme alt boyutu puanları azalmaktadır. Ayrıca, Kaçınmacı alt boyutu puanı arttıkça ÇİTÖ Yaklaşma/Kaçınma alt boyutları puanları da artmaktadır. YİYE Kaygılı ve Kaçınmacı alt boyutundan elde edilen puanlar arttıkça Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeği Olumsuz ve Olumlu yönde etkilenme alt puanları artmaktadır. ÇİTÖ, Yaklaşma/Kaçınma alt boyutu puanlarındaki artış Partnere Bağlı Benlik Değeri Olumlu yönde etkilenme puanlarında artışa sebep olmaktadır. Ayrıca, Duygularını ifade edebilme alt boyutundaki azalma ile Olumlu ve Olumsuz Yönde etkilenme puanlarında artmaya sebep olur.

Ölçeklerde elde edilen puanların yeme davranışı bozukluğu üzerinde etkisini incelediğimizde, katılımcıların demografik özellikleri farklılaşma gösterse de, demografik değişkenlerin yeme bozukluğu davranışı ile ilişkili olmadığı bulunmuştur.

Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeğinin alt boyutu olan Olumsuz yönde etkilenme ile yeme bozukluğu ile ilişkili olduğu bulunmuştur. Aynı şekilde, Olumlu yönde etkilenme puanının 1 birim artışı ile riskin %10 arttığı görülmektedir.

YİYE alt boyutu olan Kaçınmacı bağlanma ile, yeme bozukluğunun ilişkili olduğu görülmüştür. Kaçınmacı alt boyutu puanının 1 birim yükselmesi durumunda yeme bozukluğu ihtimali %51 artmaktadır.

Yapılan çalışmada, partnere bağlı benlik değeri ve bağlanma stillerinin yeme bozukluğu ile ilişkili olduğu bulunmuştur. Aynı zamanda, demografik özelliklerin farklılaşması ve çatışma iletişim tarzlarının yeme bozukluğu ile ilişkisi bulunmamaktadır.

Öneriler

Devlete. Araştırma sonuçları incelendiğinde yeme bozukluklarının partnere bağlı benlik değeri ve bağlanma stilleri ile anlamlı bir ilişkisi olduğu bulunmuştur. Yeme bozukluğu davranışı dünyada gittikçe yaygınlaşan bir bozukluktur. Hem TC'de hemde KKTC'de yaşayan bireylerde yaygın olarak görülmektedir. Devlet destekli tedavi programlarının açılarak, tedaviye erişimi olmayan veya maddi açıdan gücü yetmeyecek bireylere uygun tedavi programları sağlanması tavsiye edilmektedir.

Klinisyenlere. Uzun süreçli ve belli protokoller ile sürdürülen yeme bozuklukları tedavisinde, bireylerin partnerleri ile olan ilişkileri ve bağlanma stillerinin göz önünde bulundurulması büyük önem taşımaktadır. Partnerlerle yapılacak destekleyici tedavi programları ve psikoeğitimler, bireylerin yeme bozukluğu ile mücadelesinde önemli rol oynayacaktır. Aynı zamanda, sosyal korunma altında olan veya partneri ile olumsuz durumlar yaşayan bireylerin devlet destekli psikososyal destek çalışmaları esnasında veya önleyici programlar kapsamında, yeme bozukluğu geliştirme ihtimaline yönelik incelemeler yapılması, risk altındaki bireyleri belirlemekte ve iyi oluş düzeylerini yükseltmekte yardımcı olacaktır.

Araştırmacılara. Araştırmacıların, mevcut çalışmada bulunan sınırlılıkları gidererek ve çalışmayı daha büyük bir örneklem üzerinde gerçekleştirmeleri önerilmektedir. Yapılan çalışmada bulunan ve giderilmesi gereken sınırlılıklardan bazıları; örneklemin TC ve KKTC popülasyonundan eşit oranda seçilmemesi ve bireylerin yeme tutum geçmişinin bilinmemesidir. Bu sınırlılıkların giderilmesi ve sosyodemografik farklılıkların daha iyi gözlenebilmesi için KKTC ve TC’de yaşayan katılımcıların sayılarının benzer olması önerilmektedir. Mevcut çalışmada katılımcıların daha önce ‘Yeme Bozukluğu’ tanısı alıp almadığı bilinmemektedir. Tanı grubuna dahil ve hiç tanı almamış bireylerin ayrıca ele alınması literatüre daha fazla destek sağlanması amacıyla büyük önem taşımaktadır.

Kaynakça

- Abed, R., Mehta, S., Figueredo, A. J., Aldridge, S., Balson, H., Meyer, C., & Palmer, R. (2012). *Eating Disorders and Intrasexual Competition: Testing an Evolutionary Hypothesis among Young Women. The Scientific World Journal, 2012, 1–8.* doi:10.1100/2012/290813
- Alantar, Z., & Maner, F.,(2008). Bağlanma kuramı açısından yeme bozuklukları. *Anadolu Psikiyatri Dergisi, 9 (2),97-104.*
- Antill, J.K., (1983). Sex role complementarity versus similarity in married couples. *Journal of Personality and Social Psychology, 45, 145-155.*
- APA (2013) Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders. 5th ed. Arlington, VA, *American Psychiatric Association.*
- Arıca, S.G., Arıca, V.,& Arı, M., Özer C., (2011). Adolesanda yeme bozuklukları. *Mustafa Kemal Üniversitesi Tıp Dergisi, 2(5):1-10.*
- Aydın, C., (2010). Yeme tutumu, ortorektik belirtiler ve ana-babaya bağlanma arasındaki ilişkiler. *Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Psikoloji Anabilim Dalı*
- Bacanlı, H., (1997). Sosyal ilişkilerde benlik: kendini ayarlama psikolojisi. *Ankara: MEB Eğitim Dizisi: 14*
- Balat-Uyanık, G., & Akman, B., (2004). Farklı sosyo-ekonomik düzeydeki lise öğrencilerinin benlik saygısı düzeylerinin incelenmesi. *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 14(2), 175-183.*
- Barone, L., & Guiducci, V., (2009). Mental representations of attachment in Eating Disorders: a pilot study using the Adult Attachment Interview. *Attachment & Human Development, 11(4), 405–417.*
- Bartholomew, K., (1990). Avoidance of intimacy: An attachment perspective. *Journal of Social and Personal relationships, 7(2), 147-178.*
- Bartholomew, K., & Horovitz, L.M., (1991). Attachment Styles Among Young Adults: A Test of a Four-Category Model. *Journal Of Personality And Social Psychology. 61(2): 226- 244*
- Bostan, H. (2016). Antropoloji, Kültür ve Güvenlik . *Güvenlik Bilimleri Dergisi , 5 (2) , 1-31 . DOI: 10.28956/gbd.282261*

- Botta, R. A., & Dumlaio, R. (2002). How Do Conflict and Communication Patterns Between Fathers and Daughters Contribute To or Offset Eating Disorders? *Health Communication*, 14(2), 199–219. doi:10.1207/s15327027hc1402_3.
- Bould, H., Newbegin C., Stewart A., Stein A., & Fazel M., (2017). *Eating disorders in children and young people*. BMJ (Clinical Research Ed.), 359, j5245.
- Bowlby J., (1973). Attachment and loss: Volume II: Separation, anxiety and anger. In *Attachment and loss: Volume II: Separation, anxiety and anger* (pp. 1- 429). London: The Hogarth press and the institute of psycho-analysis.
- Brandes, O., Stern, A., & Doron, G. (2020). “I just can’t trust my partner”: Evaluating associations between untrustworthiness obsessions, relationship obsessions and couples violence. *Journal of Obsessive-Compulsive and Related Disorders*, 24, 100500. doi:10.1016/j.jocrd.2019.100500.
- Buduris, A. K. (2017). Considering the role of relationship-contingent self-esteem: Attachment style, conflict behaviors, and relationship satisfaction (*Doctoral dissertation*, Iowa State University).
- Büyüköztürk, Ş., (2012). Veri analizi el kitabı. Ankara: Pegem Akademi.
- Büyüköztürk, H., Çolak, Ş., Görgülü, F., Saraçoğlu, E., & Saraçoğlu, İ. (2013). Bir grup üniversite öğrencisinde yeme tutumuyla ilişkili faktörler. *Başkent Üniversitesi*, 15.
- Calam R., Waller G., Slade P., Newton T. 1990. Eating Disorders and Perceived Relationships with Parents. *International Journal of Eating Disorders*, 9 (5):479-485.
- Call, C., Walsh, B. T., & Attia, E., (2013). From DSM-IV to DSM-5. *Current Opinion in Psychiatry*, 26(6), 532–536. doi:10.1097/ycp.0b013e328365a321
- Cambron, M. J., Acitelli, L. K., and Steinberg, L. (2010). When friends make you blue: the role of friendship contingent self-esteem in predicting self-esteem and depressive symptoms. *Pers. Soc. Psychol. Bull.* 36, 384–397. doi: 10.1177/0146167209351593.
- Clarke, T.K., Weiss, A.R.D., & Berrettini, W.H., (2012). The genetics of anorexia nervosa. *Int J Clin Pharmacol Ther* 91:181-188.
- Crocker, J., & Wolfe, C.T., (2001). Contingencies of self-worth. *Psychological Review*, 108, 593–623.

- Crocker, J., Sommers, S.R., & Luhtanen, R.K., (2002). Hopes dashed and dreams fulfilled: Contingencies of self-worth and graduate school admissions. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 28, 1275–1286.
- Crocker, J., & Park, L. E. (2004). The costly pursuit of self-esteem. *Psychological Bulletin*, 130, 392–414.
- Curun, F., (2006). Yüklemeler, iletişim çatışmaları, cinsiyet ve cinsiyet rolü yönelimi ile evlilik doyumunu arasındaki ilişki. *Yayınlanmamış doktora tezi*, Ankara Üniversitesi, Ankara.
- Curun, F., (2014). Yüklemeler, iletişim çatışmaları ve cinsiyet rolü yöneliminin evlilik doyumuna etkileri. *International Journal of Human Sciences*, 11(2), 1023-1040.
- Çalışır, M., (2009). Yetişkin bağlanma kuramı ve duygulanım düzenleme stratejilerinin depresyonla ilişkisi. *Psikiyatride güncel yaklaşımlar*, 1(3), 240-255.
- Çelik, M. & Tümkaya, S., (2012). Öğretim elemanlarının evlilik uyumu ve yaşam doyumlarının iş değişkenleri ile ilişkisi. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 13 (1), 223-238 Retrieved from <https://dergipark.org.tr/en/pub/kefad/issue/59493/855103>
- Çelik, S., Yoldaşcan, E. B., Okyay, R. A., & Özenli, Y. (2016). Kadın üniversite öğrencilerinde yeme bozukluğunun yaygınlığı ve etkileyen etkenler. *Anatolian Journal of Psychiatry/Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 17(1).
- Danna, K., & Griffin, R.W., (1999). Health and well-being in the workplace: a review and synthesis of the literature. *Journal of Management* 25, 357–384.
- Dare C., le Grange D., Eisler I., (1994). Rutherford J. Redefining the psychosomatic family: family process of 26 eating disorder families. *Int J Eat Disord.*; 16:211-226.
- Deci, E.L., & Ryan, R.M., (2000). The what and why of goal pursuits: Human needs and the self determination of behavior, *Psychological Inquiry*, 11:4, 227-268.
- Delaney, C.B., Eddy K.T., Hartmann, A.S., Becker, A.E., Murray, H.B. & Thomas, J. J., (2015). Pica and rumination behavior among individuals seeking treatment for eating disorders or obesity. *International Journal of Eating Disorders*, 48(2), 238-248.

- Doron, G., Moulding, R., Nedeljkovic, M., Kyrios, M., Mikulincer, M., & Sar-el, D. (2012). *Adult attachment insecurities are associated with obsessive compulsive disorder*. *Psychology and Psychotherapy: Theory, Research and Practice*, 85, 163-178.
- Doron, G., Derby D., Szepeswol, O., & Talmor, D., (2012). Tainted love: exploring relationship-centered obsessive compulsive symptoms in two non-clinical cohorts. *Journal of Obsessive-compulsive and Related Disorders*, 1, 16e24.
- Doron, G., Derby, D. S. & Szepeswol, O. (2014). Relationship obsessive-compulsive disorder (ROCD): A conceptual framework. *Journal of Obsessive-Compulsive and Related Disorders*, 3, 169-180.
doi:10.1016/j.jocrd.2013.12.005
- Driscoll, M. P., Poelmans, S., Spector, P. E., Kalliath, T., Allen, T. D., Cooper, C. L., & Sanchez, J. I. (2003). Family-responsive interventions, perceived organizational and supervisor support, work-family conflict, and psychological strain. *International Journal of Stress Management*, 10(4), 326.
- Erbay, L.G., & Seçkin, Y. (2016). Yeme bozuklukları. *Güncel gastroenteroloji*, 20(4), 473- 477.
- Franko, D.L., & Keel, P.K. (2006). Suicidality in eating disorders: occurrence, correlates, and clinical implications. *Clin Psychol Rev* 26:769-782
- Fışiloğlu, H. (1992). Lisans üstü öğrencilerinin evlilik uyumu. *Psikoloji Dergisi*, 7(28), 16-23.
- Goldstein, S. B. (1999). Construction and Validation of a Conflict Communication Scale. *Journal of Applied Social Psychology*, 29(9), 1803-1832. doi:10.1111/j.1559-1816.1999.tb00153.x
- Gordon, G., Brockmeyer, T., Schmidt, U., & Campbell, C. I. (2019). Combining cognitive bias modification training (CBM) and trans cranial direct current stimulation (tDCS) to treat binge eating disorder, study protocol of a randomised controlled feasibility trial. *BMJ Open*. 9,e030023. doi,10.1136/bmjopen-2019-030023
- Grant, N., Wardle, J., & Steptoe, A., (2009). The relationship between life satisfaction and health behavior: A cross-cultural analysis of young adults. *International Journal of Behavioral Medicine*, 16(3), 259–268.
doi:10.1007/s12529-009-9032-x

- Granqvist, P., Ivarsson, T., Broberg, A. G., & Hagekull, B. (2007). Examining relations among attachment, religiosity, and new age spirituality using the Adult Attachment Interview. *Developmental Psychology*, 43(3), 590–601. doi:10.1037/0012-1649.43.3.590
- Güleç-Öyekçin, D., & Şahin, M.(2011). Yeme bozukluklarına yaklaşım. *Türk Aile Hekimliği Dergisi*. 15(1):29-35
- Güleç, G. (2016). Psikiyatrik Bozukluklar ve İntihar. *Türkiye Klinikleri Dergisi*, 9(3) <https://doi.org/10.1136/bmj.j5245>
- Halland M., Pandolfino J., ve Barba E., (2018). Diagnosis and treatment of rumination syndrome. *Clinical Gastroenterology and Hepatology*, 16(10), 1549-1555.
- Hamarta E. ve Demirbaş E. (2009). Lise Öğrencilerinin Utangaçlık ve Benlik Saygılarının Fonksiyonel Olmayan Tutumlar Açısından İncelenmesi. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*. 21, 222-239.
- Hammer, M. R. (2005). The Intercultural Conflict Style Inventory: A conceptual framework and measure of intercultural conflict resolution approaches. *International Journal of Intercultural Relations*, 29(6), 675–695.
- Hata T., Mandai T., Ishida K., Ito S., Deguchi H. ve Hosoda M. (2009). A rapid recovery from pagophagia following treatment for iron deficiency anemia and TMJ disorder accompanied by masked depression. *Kawasaki Med J* 35(4):329- 32.
- Hazan, C., & Shaver, P. R. (1987). Romantic love conceptualized as an attachment process. *Journal of Personality and Social Psychology*, 52, 511-524
- Herzog, D.B, &Eddy, K.T.(2007). Diagnosis,epidemiology and clinical course of eating disorders. In *Clinical Manual of Eating Disorders* (Eds J Yager, PS Powers): 1-31. Arlington, American Psychiatric Publishing
- Hudson, J. I., Hiripi, E., Pope, H. G., & Kessler, R. C. (2007). *The prevalence and correlates of eating disorders in the national comorbidity survey replication*. *Biological Psychiatry*, 61(3), 348-358.
- Iacovino, J.M., Gredysa, D.M., Altman, M., & Wilfley D.E. (2012).Psychological treatments for binge eating disorder. *Curr Psychiatry Rep*, 14:432-446
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T.(2003). Student motivation in co-operative groups: Social interdependence theory. In *Cooperative learning* (pp. 146-186) . Routledge.

- Kaçar, M., & Hocaoğlu, Ç., (2019). What is pica and rumination disorder? Diagnosis and treatment approaches (tur). *J Clin Psy.* 22(3): 347-354
- Kadioğlu, M., & Ergün, A., (2015). Üniversite öğrencilerinin yeme tutumu, öz-etkililik ve etkileyen faktörler. *Clinical and Experimental Health*
- Kaplan, Y., & Yurdağül, S. (2018). Evrimsel Gastronomi. *Güncel Turizm Araştırmaları Dergisi*, 2 (Ek1), 582-588.
- Karadağ, E., & Tosun, Ü. (2014). Çatışma Eylem Stilleri Ölçeği [ÇESÖ]: Türkçe'ye uyarlanması dil geçerliği ve ön psikometrik incelemesi. *Psikoloji Çalışmaları/Studies in Psychology*, 34(1), 45-69.
- Karadere, M. E., & Hocaoğlu, Ç. (2018). Kaçınan/kısıtlı yiyecek alımı bozukluğu nedir? Tanı ve tedavi yaklaşımları. *Gümüşhane Üniversitesi Sağlık Bilimleri Dergisi*, 7(4), 110-118.
- Katzman, D. K., Norris, M. L., & Zucker, N. (2019). Avoidant restrictive food intake disorder: First do no harm. *International Journal of Eating Disorders*. doi:10.1002/eat.23021
- Keklik, İ., (2011). Relationships of attachment styles and gender, personal meaning, depressiveness and trait anxiety among college students. *Eğitim ve Bilim Dergisi*, 36 (159), 84-95.
- Keskingöz, B. (2002). Üniversite öğrencileri ile anoreksiya nervoza tanısı alan ve almayan bireylerde bağlanma biçimleri, kişilerarası şemalar ve yeme örüntüleri arasındaki ilişkiler. (*Yayınlanmış Yüksek Lisans Tezi*), Ankara: H. Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü
- Kırimer-Aydınlı, F., & Sümer, N. (2020). Bireysel ve ilişkisel bağlamda algılanan partner duyarlılığı: derleme çalışması. *Türk Psikoloji Yazıları*, 23 (46). pp. 87-100. ISSN 1301-9961
- Kirkpatrick, L.A., (1997). A Longitudinal Study of Changes in Religious Belief and Behavior as a Function of Individual Differences in Adult Attachment Style. *Journal for the Scientific Study of Religion*, 36(2), 207. doi:10.2307/1387553
- Klohnen, E.C., & John, O.P., (1998). Working models of attachment: a theory-based prototype approach. *Attachment Theory and Close Relationships*, ed. Simpson JA, Rholes WS. New York: Guilford; 115–40.

- Knee, C. R., Bush, A. L., Canevello, A. C., & Cook, A. (2008). Relationship-contingent self-esteem and the ups and downs of romantic relationships. *Journal of Personality & Social Psychology*, 95(3), 608-627.
- Kocakaya G. (2019). Yeme Bozukluklarıyla İlişkili Olabilecek Değişkenlere Bütüncül Bakış. *Türkiye Bütüncül Psikoterapi Dergisi*, 2 (4), 28-45.
Retrieved from <https://dergipark.org.tr/en/pub/bpd/issue/46684/585416>
- Latzer, Y., Hochdorf, Z., Bachar, E., & Canetti, L. (2002). *Contemporary Family Therapy*, 24(4), 581–599. doi:10.1023/a:1021273129664
- Levinson, C., & C. Brosf, L., (2016). Cultural and Ethnic Differences in Eating Disorders and Disordered Eating Behaviors. *Current Psychiatry Reviews*, 12(2), 163–174.
- Liebers, N. (2021). Unfulfilled romantic needs: Effects of relationship status, presence of romantic partners, and relationship satisfaction on romantic parasocial phenomena. *Psychology of Popular Media*. Advance online publication.
- Main, M., Kaplan, N., & Cassidy, J. (1985). Security in infancy, childhood, and adulthood: A move to the level of representation. *Monographs of the Society for Research in Child Development*, 50 (1&2, Serial No. 209), 66-104
- Maner, F.(2008). Bağlanma kuramı açısından yeme bozuklukları. *Anadolu Psikiyatri Dergisi*, 9 (2),97-104.
- McGinn, M. M., McFarland, P. T., & Christensen, A., (2009). Antecedents and consequences of demand/withdraw. *Journal of Family Psychology*, 23(5), 749.
- Murray, S. L., Rose, P., Bellavia, G. M., Holmes, J. G. & Kushe. A. G. (2002). When rejection stings.: How self-esteem constrains relationship-enhancement processes. *Journal of Personality and Social Psychology*, 83, 556-573.
- Muslu, G. K., Beytut, D., Kahraman, A., Yardımcı, F., & Başbakkal, D. Z. (2014). Ebeveyn besleme tarzı ve etkileyen etmenlerin incelenmesi. *Türk Pediatri Arşivi*, 49: 224-30.
- Nolen- Hoeksema, S. (2004). *Abnormal Psychology*. New York: *The McGraw-Hill Companies*

- Norris, M. L., Robinson, A., Obeid, N., Harrison, M., Spettigue, W., & Henderson, K. (2013). Exploring avoidant/restrictive food intake disorder in eating disordered patients: A descriptive study. *International Journal of Eating Disorders*, 47(5), 495–499. doi:10.1002/eat.22217
- Oğur, S., & Aksoy, A. (2016). Üniversite Öğrencilerinin Yeme Davranışı Bozukluğuna Yatkınlıkları: Bitlis Eren Üniversitesi Örneği. *Bitlis Eren Üniversitesi Fen Bilimleri Dergisi*, 5 (1), 0-0. DOI : 10.17798/beufen.60370
- Okon, D. M., Greene, A. L. & Smith, J. E. (2003). Familyinteractions predict intraindividual symptom variationfor adolescents with bulimia. *International Journal of Eating Disorders*, 34 (4), 450-457.
- Oral, N., & Hisli-Şahin, N. (2008). Yeme Tutum Bozukluğunun Kişilerarası Şemalar, Bağlanma, Kişilerarası İlişki Tarzları ve Öfke ile İlişkisi. *Türk Psikoloji Dergisi*, 23 (62), 37-48
- Özen, Y. & Gülaçtı F. (2010). Benlik-kavramı ve benliğin gelişimi bilen benliğe gereksinim var mı?. *Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 12(2), 20-38.
- Özvurmaz S., Mandıracıoğlu A. & Lüleci E. (2018). Üniversite öğrencilerinde yeme tutumu ve yeme tutumuna etki eden faktörler. *ADYÜ Sağlık Bilimleri Derg.*; 4(2): 841-849.
- Park, L. E., Sanchez, D. T., & Brynildsen, K., (2011). Maladaptive responses to relationship dissolution: The role of relationship contingent self-worth. *Journal of Applied Social Psychology*, 41(7), 1749-1773.
- Perçinel, İ., Yazıcı, K.U., Bilaç, Ö., Köse S. & Özbaran B. (2015). Anoreksiya nervozalı çocuk ve ergenlerde sosyal biliş. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar-Current Approaches in Psychiatry*.7(2): 178-189. doi:10.5455/cap.20140724125111
- Polat, A., (2012). Growth of Archean continental crust in oceanic island arcs. *Geology*, 40(4), 383.
- Pompili, M., Mancinelli, I., Girardi, P., Ruberto, A., & Tatarelli, R. (2004). *Suicide in anorexia nervosa: a meta-analysis*. *Int J Eat Disord* 2004; 36:99-103.
- Poucher, J. W., (2018). Relationship-Contingent Self-Esteem Predicts Self-Sacrifice To Resolve Conflict in the Face of More Severe Conflict (*Doctoral dissertation*).

- Ringer, F., & Crittenden, P. M. (2007). Eating disorders and attachment: the effects of hidden family processes on eating disorders. *European Eating Disorders Review*, 15(2), 119–130. doi:10.1002/erv.761
- Rose, E.A., Porcerelli, J.H., & Neale A.V. (2000). *Pica: Common but commonly missed*. *J Am Board Fam Pract* ;13:353-358.
- Shaver, P.R., & Mikulincer, M. (2004). Attachment in later years: A commentary. *Attach Hum Dev*. 6: 451-464.
- Shaver, P. R., Mikulincer, M., Gross, J. T., Stern, J. A., & Cassidy, J. A. (2016). A lifespan perspective on attachment and care for others: Empathy, altruism, and prosocial behavior. Cassidy, J.; Shaver, PR (ed.), *Handbook of attachment: Theory, research, and clinical applications* (3rd ed.), 878-916.
- Siyez D.M., Uzbaş A., (2006). Bir grup üniversite öğrencisinin anoreksik yeme tutumları ile aile yapısı arasındaki ilişki, *New/Yeni Symposium Journal*,44 (1): 37-43.
- Small, S. A. & Riley, D. (1990). Toward the multidimensional assessment of work conflict into family life. *Journal of Marriage and Family*, 52, 56-61.
- Soysal, A. Ş., Bodur, Ş., İşeri, E. & Şenol, S. (2005). Bebeklik dönemindeki bağlanma sürecine genel bir bakış. *Klinik Psikiyatri*, 8(2), 88-99.
- Sümer, N. & Güngör, D. (1999). Yetişkin bağlanma stilleri ölçeklerinin Türk örneklemini üzerinde psikometrik değerlendirilmesi ve kültürlerarası bir karşılaştırma. *Türk Psikoloji Dergisi*, 14(43), 71-106.
- Sümer, N., Ünal, S., Selçuk, E., Kaya, B., Polat, R., & Çekem, B., (2009). Bağlanma ve psikopatoloji: bağlanma boyutlarının depresyon, panik bozukluk ve obsesif-kompulsif bozuklukla ilişkisi. *Türk Psikoloji Dergisi*, 24(63).
- Sümer, N., Sayıl, M., & Berümert, S. K., (2016). Anne Duyarlılığı ve Çocuklarda Bağlanma. İstanbul: *Koç Üniversitesi*.
- Şahin, L. A., (2017). Sağlık çalışanının iş sağlığı güvenliği ve iş stresi (*Master's thesis, Sağlık Bilimleri Enstitüsü*).
- Taşkent, A., (2010). Alkol ve/veya madde bağımlıları ile bağımlılığı olmayan bireylerin savunma mekanizmaları açısından karşılaştırılması, çocukluk çağı travmaları, disosiyatif yaşantılar ve bağımlılık şiddetinin savunma mekanizmaları üzerindeki etkisinin incelenmesi (*Yüksek Lisans Tezi*) Maltepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

- Tektaş, N.,(2014). Üniversite mezunlarının kaygı düzeylerinin incelenmesi. *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, (31.1), 243-253.
- Tepeli-Temiz, Z., (2018). Bir Sınıflandırma Çalışması: Aleksitimik Belirtiler ve Bağlanma Örüntüleri.*Medeniyet Araştırmaları Dergisi*, 3 (5), 21-42.
Retrieved from <https://dergipark.org.tr/tr/pub/mad/issue/35961/472716>
- Trak, E. (2016). Hatırlanan ebeveyn ilgisi, yetişkin bağlanma biçimleri ve partnere bağlı benlik değerinin romantik ilişki ve partner temalı obsesif kompulsif bozukluk semptomları ile ilişkisi. (*Yayımlanmamış yüksek lisans tezi*). Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Toker, D.E., & Hocoğlu, Ç., (2009). Yeme bozuklukları ve aile yapısı: Bir gözden geçirme. *Düşünen Adam*, 22(1-4), 36-42
- Tokis-Bayramoğlu, A., Turna, K., & Horoz, N. (2020). Üniversitesi Öğrencilerinde Tıkınırcasına Yeme Bozukluğu.*Balıkesir Sağlık Bilimleri Dergisi*, 9 (3), 157-162.
- Tsai, K., Singh D., & Pinkhasov, A. (2017) Pudental nerve entrapment leading to avoidant/restrictive food intake disorder (ARFID): A case report. *Int J Eat Disord*50:84-7.
- Turan, Ş., Poyraz, C.A., & Özdemir, A. (2015). Tıkınırcasına Yeme Bozukluğu. *Psikiyatride Güncel Yaklaşımlar-Current Approaches in Psychiatry*.pgy. 7(4): 419-435.
- Tutarel-Kışlak, Y. Ş., & Çavuşoğlu, P. Ş. (2006). Evlilik Uyumu, Bağlanma Biçimleri, Yüklemeler ve Benlik Saygısı Arasındaki İlişkiler.*Sosyal Politika Çalışmaları Dergisi*, 9 (9), 61-68. Retrieved from <https://dergipark.org.tr/en/pub/spcd/issue/21102/227265>
- Tüzün, O., & Sayar, K. (2006). Bağlanma kuramı ve psikopatoloji. *Düşünen Adam*, 19(1), 24-39.
- Uras, B.Y., (2004). Body satisfaction and depression symptoms relationship among university students: the mediating role of self esteem. (*Yüksek lisans tezi*), Orta Doğu Teknik Üniversitesi, Ankara.
- Uz-Baş A., & Siyez, D.M., (2011). Akranları tarafından kabul gören ve görmeyen ilköğretim okulu öğrencilerinin akran ilişkilerine yönelik algılarının incelenmesi. *Türk Eğitim Bilimleri Dergisi*, 9(1), 43-70.

- Ünal R N., ve Samur F. G. (2012). Pika Davranışının İnsan Sağlığı Üzerine Etkileri. *Beslenme Ve Diyet Dergisi*, 40(2), 155-162.
<https://beslenmevediyetdergisi.org/index.php/bdd/article/view/262>
- Van den Broucke, S., Vandereycken, W., & Vertommen, H. (1995). Marital communication in eating disorder patients: A controlled observational study. *International Journal of Eating Disorders*, 17(1), 1–21.
- Van-IJzendoorn, M. H., & Bakermans-Kranenburg, M. J., (2010). Invariance of adult attachment across gender, age, culture, and socioeconomic status? *Journal of Social and Personal Relationships*, 27(2), 200–208.
- Vardar, E., & Erzenin, M. (2011). Ergenlerde yeme bozukluklarının yaygınlığı ve psikiyatrik eş tanıları iki aşamalı toplum merkezli bir çalışma. *Türk Psikiyatri Dergisi*, 22(4), 205-212.
- Vardal, E., & Durak- Batıgün, A., (2017). Bağlanma stilleri ve yeme tutumu arasındaki ilişkide geştalt temas biçimlerinin aracı rolü. *Türk Psikoloji Yazıları*, Haziran, 20(39), 14–23.
- Yıldırım, G., Kadioğlu, S., Alan, S., & Altıparmak, S. (2011). Tıbbi bilgi alma bağlamında uzun ve kısa metinli bilgilendirilmiş onam formlarının gönüllülerin bilgilene düzeyine katkısının karşılaştırılması: bir pilot çalışma. *TAF Preventive Medicine Bulletin*, 10(6), 707-14.
- Yücel, B. (2009). Estetik Bir Kaygıdan Hastalığa Uzanan Yol: Yeme Bozuklukları *Klinik Gelişim Dergisi*. ss.38-78 22 (4).
- Walker, A.R, Walker, B.F., Sookaria, F.I., & Cannan, R.J.(1997). Pica. *J R Soc Health*,117:280-284.
- Wang, Z., Byrne, N. M., Kenardy, J. A., & Hills, A. P. (2005). Influences of ethnicity and socioeconomic status on the body dissatisfaction and eating behaviour of Australian children and adolescents. *Eating behaviors*, 6(1), 23-33.
- Ward, D. E., Park, L.E., Walsh, C.M., Naragon-Gainey, K., Paravati, E., & Whillans, A.V. (2021). For the love of money: The role of financially contingent self-worth in romantic relationships. *Journal of Social and Personal Relationships*, 38(4), 1303–1328.

EKLER

EK-1 Katılımcı Bilgilendirme Formu

Değerli katılımcı;

Bu çalışma, Yakınoğu Üniversitesi Klinik Psikoloji Yüksek Lisans Programı Öğrencisi Dilara Üstünel tarafından Doç. Dr. Meryem Karaaziz danışmanlığında yürütölmektedir.

Bu çalışmanın amacı, 18 yaş ve üzeri romantik ilişkisi olan bireylerde ; bağlanma stillerinin, partnere bağlı benlik değerin ve çatışma iletişim tarzının yeme bozukluğu ile olan ilişkisinin incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmada vermiş olduğunuz cevaplar gizli tutulacaktır ve çıkan sonuçlar sadece bilimsel amaçlı kullanılacaktır. Araştırmamız gönüllölük esasına dayalıdır ve soruları yanıtlamak istemezseniz, istediğiniz zaman sonlandırma hakkına sahiptiriniz.

Her bir ölçeği yanıtlamaya geçmeden önce ölçek başlarında sunulan kısa açıklamaları dikkatlice okumanız ve tüm soruları yanıtlamanız beklenmektedir. Araştırmamız açısından kimliğinizin bilinmesi önem taşımadığından, anket formları üzerine adınız ve soyadınızın yazılmasına gerek yoktur. Hiçbir sorunun doğru ya da yanlış cevabı yoktur. Soruları yanıtlamaya başladığınız taktirde, araştırmayla ilgili bilgilendirilmiş olup,kabul ettiniz olarak değerlendirilecektir.

Sorularımız ve çalışma hakkında bilgi almak için Dilara Üstünel ile dilara_ustunel@outlook.com e-mail adresinden iletişime geçebilirsiniz.

Ek- 2 Aydınlatılmış Onam

Vermiş olduğunuz cevaplar gizli tutulacaktır. Araştırmamız gönüllülük esasına dayalıdır ve soruları yanıtlamak istemezseniz, istediğiniz zaman sonlandırma hakkına sahipsiniz. Soruları yanıtlamaya başladığınız takdirde, araştırmayla ilgili bilgilendirilmiş olup,kabul ettiniz olarak değerlendirilecektir. Sorularınız ve çalışma hakkında bilgi almak için Dilara Üstünel ile dilara_ustunel@outlook.com e-mail adresinden iletişime geçebilirsiniz.

1.Çalışmaya katılmayı onaylıyorum.

a)Evet

b)Hayır

2) Bilgileri okuyup anladığımı onaylıyorum

a)Evet

b)Hayır

Ek-3 Demografik Bilgi Formu

1.Cinsiyetiniz?

a)Kadın

b)Erkek

2.Yaşınız?

a)18-24 yaş arası

b)25-34 yaş arası

c)35+

3.Partnerinizin Yaşı ?

a)18-24 yaş arası

b)25-34 yaş arası

c)35+

EK-4 Yeme Tutumları Testi (YTT-40)

Bu anket sizin yeme alışkanlıklarınızla ilgilidir. Lütfen, her bir soruyu dikkatlice okuyunuz ve size uygun gelen şıkkı işaretleyiniz.

a. Daima b. Çok Sık c. Sık Sık d. Bazen e. Nadiren f. Hiçbir Zaman

	a.	b.	c.	d.	e.	f.
1. Başkaları ile birlikte yemek yemekten hoşlanırım.						
2. Başkaları için yemek pişiririm ama pişirdiğim yemeği yemem.						
3. Yemekten önce sıkıntılı olurum.						

EK-5 Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri-2 (YİYE – II)

Aşağıdaki maddeler romantik ilişkilerinizde hissettiğiniz duygularla ilgilidir. Buarastırmada sizin ilişkinizde yalnızca şu anda değil, genel olarak neler olduğuyula ya da neler yaşadığınızla ilgilenmekteyiz. Maddelerde sözü geçen "birlikte olduğum kişi" ifadesi ile romantik ilişkide bulunduğunuz kişi kastedilmektedir. Eğer halihazırda bir romantik ilişki içerisinde değilseniz, aşağıdaki maddeleri bir ilişki içinde olduğunuzu varsayarak cevaplandırınız. Her bir maddenin ilişkilerinizdeki duygu ve düşüncelerinizi ne oranda yansıttığını karşılardaki 7 aralıklı ölçek üzerinde, ilgili rakam üzerine çarpı (X) koyarak gösteriniz.

1-----2-----3-----4-----5-----6 -----7

Hiç Kararsızım Tamamen

Katılmıyorum Katılıyorum

1. Birlikte olduğum kişinin sevgisini kaybetmekten korkarım.							
2. Gerçekte ne hissettiğimi birlikte olduğum kişiye göstermemeyi tercih ederim							
3. Sıklıkla, birlikte olduğum kişinin artık benimle olmak istemeyeceği korkusuna kapılırım.							

EK-6 Çatışma İletişim Tarzları Ölçeği (ÇİTÖ)

Bu anket günlük yaşamda ortaya çıkana çatışmalar ya da anlaşmazlıklarla karşılaşıldığında hangi tür davranışların tercih edildiğine ilişkindir. Aşağıda bu tür davranışlarla ilgili çeşitli örnekler yer almaktadır. Lütfen her bir ifadenin size uygunluk derecesini o ifadenin yanındaki boşluğa uygun sayıyı yazarak belirtiniz. Lütfen hiçbir maddeyi boş bırakmayınız.

1	2	3	4	5
Kesinli kle katılmı yorum	Katılmı yorum	Kararsı zım	Katılıy orum	Kesinli kle Katılıyorum

----- 1- Bir anlaşmazlıkta ne düşündüğümü karşımdaki kişiye belli etmemek için çaba

gösteririm.

----- 2- Ortalık yerde tartışan insanları görmekten rahatsızlık duyarım.

----- 3- Aynı fikirde olmadığımı rahatlıkla ifade edebildiğim çok az insan vardır.

EK-7 Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeği

1 _____ 2 _____ 3 _____ 4 _____ 5 _____ 6 _____ 7

Hiç

Kararsızım

Tamamen

Katılmıyorum

Katılıyorum

Eşimin/sevgilimin başarıları benim yeteneklerimi yansıtır.							
Eşimin/sevgilimin daha az başarılı olarak görülmesi kendime güvenimi düşürür.							
Eşim/sevgilim ne kadar olumlu algılanırsa kendime olan güvenim o kadar artar.							

EK-8 Ölçek İzinleri

Yeme Tutumları Testi (YTT-40)

İzleme bayrağı.

profdrnese.erol@gmail.com

4.06.2021 Cum 09:39

Kime: Siz

Sevgili Dilara Üstünel,

Tez çalışmanızda
'Yeme Tutumları Testi (YTT-40) ni kullanabilirsiniz.

Başarı dileklerle

Prof. Dr. Neşe Erol

[Yanıtla](#) | [İlet](#)

Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeği

Re: ölçek izni

28.05.2021 Cum 10:43 tarihinde yanıtladınız

Ezgi TRAK <ezgi.trak@hacettepe.edu.tr>

28.05.2021 Cum 10:29

Kime: Siz

Dilara merhaba,

Az önce farklı bir ölçek için izin istediğini düşünüp onunla ilgili bir cevap gönderdim sanırım. Ölçeği kullanabilirsin.

Sevgiler,

Ezgi

On 05/28/21 01:13 PM, **dilara üstünel** <dilara_ustunel@outlook.com> wrote:

Hocam merhaba,

Ben Yakındoğu Üniversitesi Klinik Psikoloji yüksek lisans öğrencisi Psikolog Dilara Üstünel. Tez çalışmamda kullanmak üzere 'Partnere Bağlı Benlik Değeri Ölçeği' için sizden izin istemekteyim. Teşekkür ederim.

Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri- 2

Re: ölçek izni

ES Emre Selcuk <emreselc@gmail.com>
28.05.2021 Cum 14:36

Kime: Siz

elbette kullanabilirsiniz, izin almanıza gerek yok.
iyi çalışmalar,
emre

Emre Selçuk
Associate Professor of Psychology
Faculty of Arts and Social Sciences
Sabanci University
Istanbul, Turkey
Website: <http://myweb.sabanciuniv.edu/emreselcuk>
Podcast: kacikprens.blogspot.com
email: emre.selcuk@sabanciuniv.edu
cc email: cs5588@cornell.edu

On Fri, May 28, 2021 at 1:42 PM dilara üst ünel <dilara_ustunel@outlook.com> wrote:

Hocam merhaba,

Ben Yakınoğu Üniversitesi Klinik Psikoloji yüksek lisans öğrencisi Psikolog Dilara Üstünel. Tez çalışmamda kullanmak üzere 'Yakın İlişkilerde Yaşantılar Envanteri-II' için sizden izin istemekteyim. Teşekkür ederim.

[Yanıtla](#) | [İlet](#)

Çatışma İletişim Tarzları Ölçeği (ÇİTÖ)

Re: ölçek izni

Doruk UYSAL IRAK <doruk.uysalirak@eas.bau.edu.tr>

28.05.2021 Cum 10:52

Kime: Siz

Merhaba Dilara,
Kullanabilirsin tabii ölçeği,
başarılar,
Doruk

Get [Outlook for iOS](#)

From: dilara üstünel <dilara_ustunel@outlook.com>

Sent: Friday, May 28, 2021 1:16:47 PM

To: Doruk UYSAL IRAK <doruk.uysalirak@eas.bau.edu.tr>

Subject: ölçek izni

Hocam merhaba,
Ben Yakınoğu Üniversitesi Klinik Psikoloji yüksek lisans öğrencisi Psikolog Dilara Üstünel. Tez çalışmamda kullanmak üzere 'Çatışma İletişim Tarzları Ölçeği (ÇİTÖ)' için sizden izin istemekteyim.
Teşekkür ederim.

[Yanıtla](#) | [İlet](#)

EK- 9 Turnitin

kt

ORJİNALLIK RAPORU

% 12	% 12	% 3	% 6
BENZERLİK ENDEKSİ	İNTERNET KAYNAKLARI	YAYINLAR	ÖĞRENCİ ÖDEVLERİ

BİRİNCİL KAYNAKLAR

1	docs.neu.edu.tr İnternet Kaynağı	% 4
2	acikbilim.yok.gov.tr İnternet Kaynağı	% 1
3	acikerisim.karatay.edu.tr:8080 İnternet Kaynağı	% 1
4	Submitted to Eastern Mediterranean University Öğrenci Ödevi	% 1
5	i-rep.emu.edu.tr:8080 İnternet Kaynağı	% 1
6	www.researchgate.net İnternet Kaynağı	<% 1
7	openaccess.hacettepe.edu.tr:8080 İnternet Kaynağı	<% 1
8	Submitted to Omer Halisdemir University Öğrenci Ödevi	<% 1
9	Submitted to Cyprus International University Öğrenci Ödevi	<% 1

EK - 10 Özgeçmiş

Dilara Üstünel 1 Ocak 1997 tarihinde doğmuştur. İlk ve ortaöğretimi Ankara'da okumuştur. 2015 yılında Doğu Akdeniz Üniversitesi (İngilizce) bölümüne başlamış, 2020 yılında mezun olmuştur. Bununla birlikte 2016 yılından 2020 yılına kadar Doğu Akdeniz Üniversitesi Hazırlık Fakültesi'ne bağlı bulunan 'Rehberlik ve Araştırma Merkezi'nde öğrenci asistanlığı yapmıştır. Lisans eğitimi sürecinde Sos Çocuk Köyü'nde gönüllü staj yapmış ve Kıbrıs Kadın Sağlığı Araştırma İnsiyatifi'nde gönüllü çalışmalara katılmıştır. 2020 yılının güz döneminde Yakınoğu Üniversitesi Klinik Psikoloji'nde Yüksek Lisans'ma başlamıştır. Yüksek lisans yılının ikinci döneminde Başkent Psikoloji'de zorunlu stajını tamamlamıştır. Yüksek lisans eğitim sürecinde Aile ve Çift Terapisi, Cinsel Terapi, Kısa Süreli Çözüm Odaklı Terapi, Pozitif Psikoterapi Temel Eğitimi, Bilişsel Davranç Terapi, Fillial Terapi, Çocuk Testleri Analizi, Çocuk ve Okul Odaklı Terapi Eğitimi başta olmak üzere çeşitli eğitimlerini tamamlayarak 2021- 2022 eğitim öğretim yılı bahar döneminde yüksek lisans tez sürecini bitirmiştir.

İletişim Bilgileri

e-mail : dilara_ustunel@outlook.com

EK -11 Bilimsel Araştırmalar Etik Kurulu

YAKIN DOğU ÜNİVERSİTESİ

BİLİMSEL ARAşTIRMALAR ETİK KURULU

10.08.2021

Sayın Dilara Üstünel

Bilimsel Araştırmalar Etik Kurulu'na yapmış olduğunuz YDÜ/SB/2021/1079 proje numaralı ve **“Yeme Bozukluğunun Partnere Bağlı Benlik Değeri, Bağlanma Stilleri, Çatışma İletişim Tarzı ile İlişkisi”** başlıklı proje önerisi kurulumuzca değerlendirilmiş olup, etik olarak uygun bulunmuştur. Bu yazı ile birlikte, başvuru formunuzda belirttiğiniz bilgilerin dışına çıkmamak suretiyle araştırmaya başlayabilirsiniz.

Doçent Doktor Direnç Kanol

Bilimsel Araştırmalar Etik Kurulu Raportörü

Direnç Kanol

Not: Eğer bir kuruma resmi bir kabul yazısı sunmak istiyorsanız, Yakın Doğu Üniversitesi Bilimsel Araştırmalar Etik Kurulu'na bu yazı ile başvurup, kurulun başkanının imzasını taşıyan resmi bir yazı temin edebilirsiniz.